

Direnışı Büyütelim...

Dünyanın geri kalanını yıllarca sömürerek gelişen ülkelerin ortaya çıkardığı ekonomik krizler dalga dalga AB ülkelerini sararken, buna karşı direniş ve grevler Yunanistan'dan, İtalya'ya, Belçika'dan, İspanya'ya oradan da İngiltere'ye yayılıyor. Kapitalist sistemin yarattığı krizlerin faturasını ödemesi gereken sermayedarlar, karlarını korumak ve gelirlerine gelir eklemek uğruna, milyonlarca işsiz oluşturarak bu faturayı emekçilere ödetmektedirler. Türkiye'deki TEKEK işçilerinin özelleştirme sonunda işsizliği, güvencesizliği, esnek ve sigortasız çalışma koşullarını gören bakışı Türkiye işçi sınıfının

mücadele sürecinde yeni ufuklar katıyor. Kıbrıs'ta da durum farklı değil sermaye saldırıları tüm hızıyla devam ediyor. Ancak dünya görüşünü sol, sosyalist olarak nitelendiren partiler ve örgütler kapitalist krizin tahlilini yapacak yerde herşeyi yıllardır olduğu gibi Kıbrıs sorununun çözümüne endekslemektedirler. Oysa Kıbrıs'ın hem güneyinde hem de kuzeyinde yaşadığımız süreç, sermayenin kabarık iştahını frenleyemeyen hükümetlerin; işçilere, kamu görevlisi olsun özel sektör çalışanı olsun emekçilere, kestiği ağır faturalardır.

Göç Yasası süreci Kıbrıs'ın kuzeyindeki emekçilere durumu çok net bir şekilde göstermektedir. Artık hükümette; liberal yasaları okşayarak geçiren CTP yerine copleyarak, bibergazı geçiren faşist anlayışıyla UBP hükümeti vardır. Emekçiler biraraya gelerek direnişe yeni mücadele hatları katmak zorundadır.

Emekçilere bu ağır faturaları dayatan güneyde AB ve yerli işbirlikçileri iken, kuzeyde ABD destekli Türkiye'nin AKP hükümeti ve yerli işbirlikçileridir. Tüm Kıbrıslı emekçileri Kıbrıslı Türk olsun Kıbrıslı Elen olsun etkisi altına alan bu liberal yasalar için direniş örgütlemesi gereken sendikalar ise Kıbrıs sorunu ile oyalanıp, seçim atmosferine dahil olarak esas mücadeleyi gözden kaçırmaktadırlar. Kıbrıs'ın emekçileri için ortak

mücadelenin ve ortak direnişlerin çanları çalmaya başlamıştır. Baraka, bu fikirlerle önümüzdeki 1 Mayıs'a daha bir önem vererek hazırlanmakta, sokakları direnişin merkezi yapacak anlayışları örmek için mücadeleyi her alana taşıma kararıyla hareket etmektedir. Seçimler; bu anlayışın güçlenmesi ile devrimci bir alternatif yaratılması durumunda daha anlamlı bir hale gelecektir. Dünyanın her yerinde devrimciler için seçimler amaç değil, amaca giden yolda kritik bir mücadele alanı olmalıdır. Parlamenter mücadele dışlanmadan ancak mücadelenin de merkezine oturtulmadan emeğin gücünü ortaya çıkaracak bir zemin oluşturmak da Kıbrıslı Türk devrimcilerinin günümüzdeki esas görevidir. Önümüzdeki 1 Mayıs hem liberal yasalara karşı hem de Türkiye'nin ve AKP'nin Kıbrıslı Türk halkına yaptığı müdahalelere karşı sembol bir direniş günü olmalıdır.

Diğer taraftan kuzeydeki hükümetlerin yasaları, doğayı, insanları dikkate almayan işbirlikçi sahtekar anlayışları iki gün süren yağmurlarla sular altında kalmıştır. İnsanlarımızı mağdur eden yağmur suları değil bu işbirlikçi, sahtekar doğa düşmanı yönetim anlayışıdır. Derelerin temizlenmemesi, derelere yapılan evler, dereler ve köprüler planlanmadan yapılan yollar yaşadığımız felaketin hazırlayıcısı olmuştur. Gerçek bir devletin yapılanırken her şeyden önce planlaması gereken hastane ve okul gibi bir toplumun can alıcı kurumlarının sular altında kaldığını gördük. Derelerin intikamı diyebileceğimiz bu su baskınları dosya konusu olarak "Felaket"i seçmemizde bizlere ilham vermiştir.

Baraka, kültürel çalışmaları esas alan, yapısı itibarıyla kültürel çalışmaları ikincil görmeyen bir taban örgütlenmesi olduğu için film gösterimi, müzik, tiyatro ve toplumsal cinsiyet eşitliği çalışmalarına tüm hızıyla devam etmektedir. Sol Anahtar'ının Hasan Bulliler Destanı ve Sevdamız Var klipleri televizyonlarda gösterimde, bir diğer müzik grubumuz "Soluk" çalışmalarına hızla devam ediyor, tiyatro ekibimiz BTE, büyük usta Bertolt Brecht'in "Kuraldışı ve Kural" eserinden uyarlanan "Bir Yolculuğun Öyküsü" oyununu nisan ve mayıs ayları içerisinde sahneliyor, toplumsal cinsiyet eşitliği çalışmaları hem dergimizdeki Feminist-İz sayfası ile hem de 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar gününde Dereboyu'ndaki eylemiyle kendini göstermeye başladı.

Tüm bunlar toplumsal değişimi her gün talep eden yürüyüşümüzün adım adım olgunlaştığını göstermektedir. Hayatı daha yaşanır bir hale getirmenin yollarını arayışımız, verileri sorgulamadan kabul etmeyen bilimsel duruşumuz Kıbrıs'ta mutlu ve bağımsız bir halkın temellerini atacaktır.☒

SAHİBİ

Baraka
"BAŞKA BİR KÜLTÜR MÜMKÜN"

Mahmut Paşa Sokak No:41 Lefkoşa
0392 228 08 18
argasdi@baraka.cc
www.baraka.cc
Baskı: Selva Offset Ltd. 2335997

Hammaliye Kurulu:

Münür Rahvancıoğlu,
Besim Baysal, Şifa Alçıcioğlu

Argasdi, ehilileştirilemeyen bir ottur. Susuz, güneşsiz de kalsa, bıkmadan usanmadan, başkalarını bıktırmak pahasına inatla bitiveren bir ot! Argasdi, Baraka Kültür Merkezi'nin kolektif olarak oluşturduğu değerleri çerçevesinde, toplumu, dünyayı, politikayı, sanatı ve kültürü kavrayışını okurlarıyla paylaşmak ve tartışmak için bir ifade aracıdır. Açık söylemek gerekirse -ki gerekir- yazarları, çizerleri ve muhabirleri tarafından. Eşitlikçi, özgürlükçü, cinsiyetçilikten ve milliyetçilikten uzak, ekolojist, anti-kapitalist taraftan yazarlar, çizerler. Argasdi, yazarları ve okurları tarafından yaratılmayı ilke edinir, reklam almaz. Okurlarının eleştirisi ve katkılarını tartışmaya, kendini ve okurlarını daha iyiye, daha güzele doğru evriltmeye açıktır. Hatta buna bayılır... Argasdi'de yer alan görüşler, sadece yazarına değil Baraka Kültür Merkezi'ne de mal edilebilir.

Seçenek; Devrimci Mücadele

BARAKA
baraka@baraka.cc

Ülkemizde devrimci mücadele iğneyle kuyu kazmayı artık önüne koymalı ve sabırlı bir yürüyüşün

önünü açmalıdır. Bir seçimden diğerine kadar öncelikleri ve örgütlenme çalışmalarını bir kenara bırakmak elini ayağına bulduğunu zannedip heyecanlanmak seçim heyecanı ile sokağa çıkmak devrimci mücadeleye katkı koymaz. Diğer taraftan da devrimci parti olduğu iddiasını taşıyıp da teorik ve pratik hayatın içine girmekten kaçmak da devrimci mücadeleye katkı yapmayacaktır. Toplumsal hedeflere yürüyen ve bu toplumsal hedefleri gerçekleştirmek için seçimlerin de bütünlüklü bir mücadelenin sadece bir parçası olduğu gerçeğini önüne koyan, devrimci pratikten harmanlanmış bir devrimci çalışmanın ürünü olacak yani örgütün oluşturacağı listeler ile seçimlere hazır bir şekilde ortaya çıkmak, halkımızın ilerici kesimlerine gerçek hedefler sunmak, seçimler için net bir süreç ve mücadele ortaya koyacaktır.

Seçimler devrimciler için bir hedef olamaz. Hedefin gerçekleşmesi için önümüze çıkan fırsatlardan sadece biri olabilir. Bu fırsata hazırlanmak da mücadelenin bir parçası olacaktır.

Seçimleri beklemeden; hayatın her alanında, okulda, bahçede, fabrikada, mahallede, sendikada, dernekte, dairede, dükkanda yani bulunduğu yerdeki sorunlara sahip çıkıp örgütlenerek çoğalmak gerekir. Sıra seçimlere geldiğinde insanlarla ilişki kuracak her türlü kanala sahip olarak her türlü seçeneği de bu zeminden değerlendirmek sağlıklı bir yöntem olacaktır.

Alanlardaki devrimcilerin koordinasyonu için kendi örgütlerinde buldukları konumlar dışında tamamen eşit koşullarda bir araya gelecekleri hiçbir hiyerarşinin ortaya çıkmayacağı alanlardan birini diğerinden üstün kılmayacak ancak stratejik noktaları iyi tespit edecek bir yapılanma gerçekleştirilmelidir.

Kıbrıs'ın kuzeyinde TC ve yerli işbirlikçileri ile oluşturulan ganimetçi, partizan bir sistem yaratılmış Kıbrıslı Türkler üretimden koparılmış, memurlaştırılmış her türlü ilerici kesimler yavaş yavaş sindirilmiştir. Böyle bir ortamda devrimci örgütlenme yaratılmasının zorluğu, devrimci bir parti çalışmasının güçlüğü ortadadır. Ancak dünyanın geri kalanındaki mücadeleler ve yenilgilere rağmen ortaya çıkan devrimci alternatifler de önümüzde dururken ülkemizdeki koşulları gerekçe olarak öne sürmek doğru kabul edilemez.

Zaman yeniden akmış ve Kıbrıs'ın kuzeyinde genel seçimlerden bugüne bir yıla yakın bir süre geçmiştir. Koşulları ve devrimci bir çalışmanın olmadığını öne sürerek ortadan kaybolmak geleceği daha yaşanır bir hale getirmek isteyen kendi mücadelemizi görmezden gelmek olacaktır. Kıbrıslı Türklerin yolunu hazırlayacak Göç Yasası diye adlandırdığımız yasayı meclise ilk getiren CTP-ÖRP hükümetidir. CTP, aynı

zamanda Karpaz'a elektrik götüren, Sosyal Güvenlik Yasası'nı yürürlüğe koyan geçmiş hükümetin büyük ortağıydı. Geçen yılki seçimlerde de büyük bir oy kaybına uğramıştı. UBP Göç Yasası'na karşı olduğunu birçok sendikaya yazılı taahhüt vererek belirtmesine rağmen hükümete geldiğinde tam tersini yapmıştır.

UBP'nin hükümette olduğu bir yıla yakın sürede; Göç Yasası diye nitelediğimiz emek düşmanı yasayı, buna karşı demokratik eylem hakkını kullanan Kıbrıslı Türklerin maruz bırakıldığı barikatları, biber gazını, polis copunu, tutuklamaları ve davaları gördük. Her fırsatta Türkiye'deki idarecilerden icazet almak için yarışan muhalefeti ile hükümeti ile Kıbrıslı Türklerin onurunu zedeleyen siyasetçileri gördük. Bunların en son örneği de UBP'den milletvekili seçilen Tahsin Ertuğruloğlu'dur.

Tüm yaşananları görmezden gelerek bir seçim yaklaşımı geliştirmemiz mümkün değildir.

Kıbrıs sorununun sınıfsal boyutunu görmezden gelerek mücadelemizi şekillendirmemiz mümkün değildir.

Bu sebeple emekçilere Göç Yasası'nı, polis copunu, biber gazını, tutuklamaları reva gören faşist UBP hükümetine, ve UBP'nin başındaki Derviş Eroğlu'na karşı mücadelemiz daha yeni başlıyor.

Eroğlu'nun seçilecek oyu almaması için yapılanları halkımıza hatırlatmak en önemli görevimizdir. Bununla birlikte Eroğlu'na

karşı mücadeleyi örmek, koşulların bize dayattığı en net çalışmadır.

Mücadelemizin ileriye dönük devrimci bir mücadele olması gerekir: Bu anlamda TC'den icazet alma yarışını içine girenlere karşı bir seçenek oluşturmalıyız; Kıbrıslı Türkleri yıllarca üretimden koparan ve onurunu zedeleyenlere karşı bir seçenek oluşturmalıyız; köylerimizin, mahallerimizin, parklarımızın, ailelerimizin isimlerini Türkçe bulmayıp değiştirenlere karşı bir seçenek oluşturmalıyız; bizi

daha fazla Türk ve Müslüman etmek için okulları kontrol edenlere Kur'an kursları ve camilerle hayatımızı zincirleyenlere karşı bir seçenek oluşturmalıyız; sağlığımızı, çocuklarımızın eğitimini sermayenin kucağına atmak için elinden geleni yapanlara karşı bir seçenek oluşturmalıyız. Ancak tüm öfkemize karşın soğukkanlı olmalı, sabırlı olmalı ve koşullarımızı iyi değerlendirerek bize dayatılan seçeneklere de yaklaşımımızı bu gerçekler üzerinden belirlemeliyiz.

Kıbrıslı Türkler kendi dinamiği ile kendi liderini belirleyebilecek tüm özelliklere sahip bir halktır. Emperyalist oyunlarla Kıbrıs'ı ikiye bölen ABD ve Birleşik Krallık, onların yeni sömürgeleri Yunanistan ve Türkiye'nin ülkemizdeki işbirlikçisi Kıbrıslı Elen ve Kıbrıslı Türk liderliği birgün yerle bir edilecek ve Kıbrıs halklarının gerçek temsilcisi bir liderlik oluşturulacaktır. Bu mücadelenin sonuca ulaşması için hiç acele etmeden seçimlerin heyecanına kapılmadan hayatı her gün örmeye devam edeceğiz. ☒

KÜLTÜR MERKEZİ
BARAKA
"BAŞKA BİR KÜLTÜR MÜMKÜN"

Mevlaketin AAYGII Hazirlayan: Metter Refikoglu

ÖRNEK BELEDİYECİLİK!

Son yerel seçimlerde yapılacağı sözü verilen Belediye Evleri'nin hiçbir icraat ortaya konmadan ikinci kez temeli atıldı. İnsanlardan alınan paralara rağmen hiçbirşey yapılmaması umut tacirliğinin en açık örneği oldu. Normalde herhangi bir yapının yapılması için alınan Çevre Etki Değerlendirme Raporu, KTMMOB'den vize ve Şehir Planlama Dairesi tarafından verilen planlama onayı bu belediye evleri için alınmadı. Bir belediyenin kendi yapacağı bir inşaat için bu izinleri almaması kural tanımazlığın en net göstergesidir. Böyle belediye başkanları ile Lefkoşalı daha çok temel atma törenleri

göreçimizin göstergesidir. Ayrıca geçtiğimiz günlerde, maaşlarını alamayan Lefkoşa Belediyesi çalışanları için eylem kararı alan Belediye Emekçiler Sendikası başkanı ve sekreterini işten attığını ilan eden Cemal Bulutoğulları, heralde yaptığı hatanın farkına vardı ki bu konuda herhangi başka bir yorumda bulunmadı. Sendikacılar hala işlerinin başlarında olduklarına göre, umarız bu yalan da, diğer yalanlar gibi, zamanla sönüp halkımız tarafından unutulmaz. ☒

Vizesi, onayı, ÇED raporu YOK

İkinci kez temeli atılan "Belediye Evleri" projesinin Çevre Etki Değerlendirme Raporu yok, KTMMOB den vizesi yok, Şehir Planlama Dairesi tarafından verilen planlama onayı alınmamış.

BAŞKURTULAN BELEDİYE
Belediye Başkanı Mehmet Çetinkaya'nın başkanlığında, belediye çalışanları tarafından düzenlenen toplantıda, belediye başkanının görevden alınması için karar alındı.

YENİ DÖNEMDE BELEDİYE BAŞKANLIĞINA DAİR PLANLAMA DAİRESİ
Planlama Dairesi Başkanı Mustafa Özdemir, belediye başkanının görevden alınması üzerine, belediye başkanının görevden alınması için karar alındı.

YENİ DÖNEMDE BELEDİYE BAŞKANLIĞINA DAİR PLANLAMA DAİRESİ
Planlama Dairesi Başkanı Mustafa Özdemir, belediye başkanının görevden alınması üzerine, belediye başkanının görevden alınması için karar alındı.

KTHY ÜZERİNE OYNANAN OYUNLAR

İlk önce maaşlarını alamayan KTHY çalışanlarının Genel Müdürlük binası önünde eylem yapması ile başlayan süreç, Hava-Sen'e 60 günlük grev yaşağı verilmesine rağmen sendikanın şok eylem yapma kararı ile farklı bir boyut kazandı. Bunlar yaşanırken KTHY yolladığı telefon SMS'si ile 137 çalışan işten atıldığını bildirdi. Yıllarca yapılan hatalı uygulamalarla batırılma noktasına getirilen devletin hava yolu şirketi için gerçek amacın özelleştirme öncesi ön hazırlık gün gibi ortadadır. ☒

EFGALİPTOLARA KIYDILAR

Lefkoşa'da 20 Temmuz Fen Lisesi bahçesindeki asırlık efgalıptolar tehlike arz ettiği gerekçesi ile sadece kökleri kalacak şekilde "budandı". Nasıl bir tehlike arz ettiklerini bilmiyoruz ancak yüzyılların ağaçları bir uzmanın kontrolünde budansa idi hem "tehlikeleri" giderilecek hem de çevreye zarar verilmemiş olacaktı. ☒

Okalıptüslere kıydılar

20 Temmuz Fen Lisesi bahçesindeki asırlık okalıptüslere kıydılar. Ağaçların kökleri kalacak şekilde budandı. Uzmanların kontrolünde budansa idi hem tehlikeleri giderilecek hem de çevreye zarar verilmemiş olacaktı.

İPSARO'DA ÇEVRE KATLIAMI ENGELLENMEYE ÇALIŞILYOR

Ülkemizde sayıları hızla artmakta olan taş ocaklarına yenileri eklenmeye çalışılmaktadır. Buna karşılık "Çınarlı'yı Sevenler Derneği" öncülüğünde, İpsaro tepelerinde alçı taşı ocağı açılmaması için bir dizi eylemler yapıldı. İçinde Baraka'nın da bulunduğu bazı örgütlerin desteğini alan dernek mücadelesini sürdürüyor. Olayın en ilginç tarafı ise, muhalefette olduğu dönemde, yine buralarda açılmaya çalışılan ocağa tepki gösteren UBP hükümetinin şu anda ocağın bölgeye, ülkeye yapacağı katkılardan bahsetmesidir. Yapılacak olan katkı birkaç kişiyi zengin etmek uğruna yeşilin yok edilmesi, çevreye; dönüşümü zor zararlar verilmesidir. ☒

Çınarlı'yı Sevenler Derneği, İpsaro tepelerinde alçı taşı ocağı çalıştırma izni ve rücu edilecek iddialar karşısında hareket geçti

"İpsaro'dan tek bir taş aldırılmaz"

Çınarlı'yı Sevenler Derneği, İpsaro tepelerinde alçı taşı ocağı çalıştırma izni ve rücu edilecek iddialar karşısında hareket geçti. Dernek, ocağın açılmasıyla bölgenin çevresel dengesinin bozulacağını ve bölgenin doğal güzelliklerinin kaybolacağını belirtiyor. Dernek, ocağın açılmasıyla bölgenin çevresel dengesinin bozulacağını ve bölgenin doğal güzelliklerinin kaybolacağını belirtiyor.

EMİRNAMELER DEĞİŞTİRİLDİ

UBP'nin hükümete gelmek için söylediği bir çok yalandan biri olan emirnameleri kaldıracağı yalanı yasalara takıldı. Yasal olarak yerine plan konmaksızın kaldırılmayacak olan emirnameler yeni hükümetle birlikte genişletildi ve değiştirildi. Değişirme kurulu alan bakanlar kararı, olayı biraz süslemek amaçlı ilgili meslek gruplarını değiştirme aşamasında bir araya getirip biraz göz boyamaya çalıştı. Ancak değişikliği yapacak olan kurum olan şehir planlama dairesinin toplantılarda hiç dinlenmemesi, toplantılara şehir planlama odası ve çevre örgütlerinin çağrılmayıp, müteahhitler birliği, büyük toprak sahipleri ve patronların çağrılması toplantıların ne kadar ilkesiz gerçekleştiğinin açık göstergesidir. ☒

"Yerine plan konulmadan emirnameler kaldırılamaz"

Şehir planlama dairesinin toplantılarda hiç dinlenmemesi, toplantılara şehir planlama odası ve çevre örgütlerinin çağrılmayıp, müteahhitler birliği, büyük toprak sahipleri ve patronların çağrılması toplantıların ne kadar ilkesiz gerçekleştiğinin açık göstergesidir.

NÜFUSUMUZ

Bu ülkenin maliye bakanı ülkenin nüfusunun kaç kişi olduğunu bilmiyor. Nüfus bilinmediği için de kişi başına düşen milli gelir hesaplanamıyormuş. Belli yıllarda sayımların yapıldığı, sınırlardan kontrollü geçişin olduğu bir ülkenin nüfusunun bilinmemesi nasıl bir bahanedir. Nüfus bilinmeyen bir ülkenin günlük ekmeği ihtiyacı, okul, sınıf ihtiyacı gibi temel ihtiyaçlar hangi kriterlere göre sağlanabilir. ☒

Bilen var mı?

Kuzey Kıbrıs'taki nüfusumuzun ne kadar olduğunu hükümet de bilmiyor!

Nüfusumuz... Bilen var mı?

Dün mecliste yaptığı konuşmada Maliye Bakanı Ersin Tatar, nüfusumuz belli olmadığı için kişi başına düşen milli gelirin hesaplanmadığını söyledi...

Yüklen misli konuları...

Polis ve İtfaiye kuyulara indi

Orams kararı bugün...

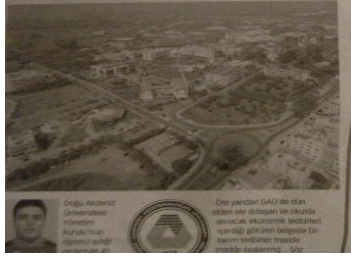
Gözler Londra'ya çevrildi

DAÜ'DE YAŞANANLAR

DAÜ'de açıklanan bazı tedbirlere göre mevcut personelin maaşında kesinti yapılıyor, işten atmalar başlıyor ve bazı bölümler kapanıyor ya da birleştiriliyor. Türkiye'den birçok üniversiteye her türlü kolaylığı sağlayıp, ülkeye gelmesini destekleyen devletin kendi üniversitesini desteklememe nedeni açıktır. Ülkenin üniversite ihtiyacı yoksa, o kadar arazi Türkiye'den gelecek okullara neden verilmiştir? Eğer ihtiyaç varsa %50'si devletin olan üniversiteye neden sahip çıkılmıyor? Amaç her yerde olduğu gibi üniversitelerde de %100 özelleştirme sağlamaktır. ☒

DAÜ'DE ACI TEDBİRLER

- 1- Tüm personelin brüt maaşlarından %10 kesinti yapılacak...
- 2- 40 Hazırık Okulu öğretimine işine son verilecek...
- 3- 67 yaş üstü akademisyen ve personelin işine son verilecek...
- 4- 'Tarih', 'Arkeoloji ve Sanat Tarihi', 'İngiliz Dil ve Edebiyatı' ve 'Müzik' bölümleri kapatılacak.
- 5- Birçok bölüm birleştirilecek.
- 6- Öğranda üniversite görev yapacak öğretim görevleri büyük miktarda azaltılacak ve artış olmayacak

BİLGİ NOTU
Tasarif tedbirleri ve yeniden yapılanma çerçevesinde uygulanmaya başlanacak tedbirler:
1) Öğrenim alanına bütünsel olarak yaklaşımın Halk ve Eğitim Fakültesi'ne bağlı olarak yapılması, 67 yaş üzerindeki öğretim üyelerinin, 28 Şubat 2010 tarihli Bakanlıkça onaylanan liste dışındaki ÇTK listesi dışında bulunan DAÜ Fakülte ve Enstitüleri'nde görev yapan öğretim üyelerinin bir kısmının DAÜ'de çalıştırılması.
2) Birleşik yapılabilecek olan nitelikte kadrolu öğretim üyelerinin veya nitelikte kadrolu olmayan öğretim üyelerinin 1-25 katmanlı uygulanmasına ve kurum içi atamaların yapılmasına.
3) Üniversiteyi görevli olan akademik personelinin, ADEG birimleri temelinde yeniden yapılanma kapsamında kadrolu ve 1-25 katmanlı uygulanmasına. Bu işlemler haziran ayının 1 yd sonuna kadar uygulanacaktır.
4) Üstün personel "varlık" çıkartma" kararı dikkate alınarak, emeklilik hakkı değerlendirilmesine.
5) Kocaeli Fakültesi/Enstitülerinde ders yükünü tamamlayarak emeklilik, personelinin, ayrıca öğretim üyelerinin diğer fakülte/enstitülerinde ders vermesine için değerlendirilmesine. Kurumun İDÖS-AP kapsamında görevlendirme yapılmasına. Bu işlemler haziran ayının 1 yd sonuna kadar uygulanacaktır.
6) Sınavlar ve Kurum Yönetimi Bölümü'nün bünyesindeki öğretim üyelerinin dikkate alınarak, diğer yollarla ek kadrolu kadrolu Üstün Personel Ekipleri ile birleştirilmesine.
7) Üstün personel ayılda öğrenim alanına "Tarih", "Arkeoloji ve Sanat Tarihi" ve "İngiliz Dil ve Edebiyatı" programlarına 2009 - 2010 akademik yılında alınmasına.
8) Öğrenim alanına en önemlisi "Tarih", "Arkeoloji ve Sanat Tarihi" ve "İngiliz Dil ve Edebiyatı" bölümlerinin kapatılmasına ve birleştirilmesine.

"DOĞAL AFET" Mİ?

Uzun yıllardır kurak günler geçiren Kıbrıs, bu yıl yağış oranlarının normalleşmesi ile zor günler yaşadı. Önce Omorfo'yu etkileyen yağmurlar; daha sonra kuzeyin hemen her yerini etkiledi, bir çok ev, işyeri ve devletin en büyük hastanesini sular altında bıraktı. Yağmurdan sonra dere yataklarının üzerine yapılan oteller, havuzlar ve evlerin varlığı farkedildi. Şu anda merakla beklenen; dere yataklarının doldurulmasına izin verenlerin, oraları yapılaşmaya açmaların herhangi bir hesap verip vermeyeceğidir. En önemlisi bundan sonrası için geçmişten bir ders çıkarılacak mı? Ayrıca aynı topraklarda, sınırın öteki tarafında aynı yağmurlar yağmasına rağmen böyle sorunlar yaşanmaması sorunun yağmurdan değil insandan kaynaklandığının en açık belirtisidir. ☒

TRAFİK KAZALARI HIZLA DEVAM EDİYOR

Bıkmadan usanmadan, bu felaket bitmeden bu sayfalarda bu haberleri vermeye devam edeceğiz maalesef. Geçtiğimiz üç ayda da daha önceki üç aylardan farksız bir şekilde bir çok trafik kazası meydana geldi. Gelmiş geçmiş tüm kurumların bu kazaların engellenmesi için yaptığı tek hareket halkın cebine el atmak, daha fazla trafik kontrolü ya da daha fazla hız kamerası eklemektir. Fakat görülüyor ki kazalar artarak devam etmektedir. Bunların suçluları en az kazaları yapanlar kadar, trafikle ilgili kurumlardır da. Yıllarca yapılan yanlış yollar aynı şekilde duruyor. Trafikle ilgili kurumlar ise toplu taşımayı, motorsuz taşıtları teşvik etmek yerine aksine kaldırılmaların bile araçlar tarafından işgal edilmesine göz yumuyor. Bu durum devam ettiği sürece trafik kazaları gündemden hiç düşmeyecek. ☒

ELEKTRİK TEKNİSYENİNİN SONU

Lefkoşa'daki bir elektrik direği üzerinde arıza giderirken şebekeye elektrik verilmesi ile hayatını kaybeden bir teknisyenin haberini okuduk geçtiğimiz günlerde. İlk okunduğu andan itibaren ihmal koken olaydan sonra konuyla ilgili yetkili kurumlardan hiçbir açıklama yapılmadı. Üzerinde teknisyen çalışırken şebekeye elektriği kimin verdiği, o gece teknisyenlerin yanında hangi mühendisin olduğu gibi sorular hala cevaplanmadı. Bu konuda suçluların bulunması ve buna benzer olayların yaşanmaması için yetkili kurumları göreve çağırırız. ☒

MANDIRA DÜZENİ

Bir zamanların "Frenk Malikanesi" olarak bin yıllık bir geçmişi bulunan Kondea'daki (Türkmenköy) malikane yıllardır mandıra olarak kullanılıyor. Olayın bir başka ilginç olan tarafı ise malikanenin resmi bir şekilde çobanın kullanımına verilmesi ve şu anda üzerinde herhangi bir restore çalışması yapılmaması da imkansız hale getirilmesidir. Eldeki tarihi binaların değerlendirmeyip mandıra olarak kullanılmasına göz yumanların ülkeye gelecek olan turistlere koyunları göstermelerini tavsiye ederiz. ☒

SEL GECESESİ ÖLÜMLERİ

Tarihten günümüze yıllık ortalamalara bakıldığı zaman günlük ölüm oranının birden az olduğu devlet hastanesinin sular altında kaldığı gece yedi ölüm gerçekleşmesi normal değildi. Saatlerce elektrik kesintilerinin yaşandığı, jeneratörün bulunduğu katın sular altında kalmasından ve jeneratörün de devreye girememesinden zor anlar yaşanan hastanedeki yedi ölümün birinci sebebinin elektrik kesintileri olduğuna inanıyor ve sorumluların halka hesap vermesini bekliyoruz. Hastanede oluşan zararın karşılanarak kamusal sağlık hizmetlerinin etkilenmemesi için hepimize görev düşmektedir. Bu iş hükümetlere bırakılırsa özel hastanelerin önünü açmak dışında bir şey yapılacağı da yoktur. ☒

Besim Baysal
besimbaysal@gmail.com

Lapta ya da Lapithos

Girne'nin batısında dağın eteklerinden denize kadar ulaşan bir alana yayılmış,

Girne'ye 13 km mesafede bulunan Lapta, bugün inşaat çılgınlığının yoğun olarak yaşandığı bir bölgede bulunuyor.

Bir zamanlar Kıbrıslı Türklerle Kıbrıslı Elenlerin birlikte badadez, güver (küçük soğan), portakal topladıkları, pınarından akan suyu paylaştıkları Lapta'dan 1963, 1974 geçti.

7 kilisesi, biri yukarıda biri aşağıda olmak üzere 2 camisi bulunan Lapta'da Kıbrıslı Türklerle, Kıbrıslı Elenler yıllarca kavgasız yaşadı. Lapta'nın yukarılarında bulunan bölgeye Kıbrıslı Türkler geçmişten beri Başpınar demektir. Kıbrıslı Elenler ise Lapta'ya Lapithos derler.

Tarihsel olarak Lapta'da yaşayan Kıbrıslı Türklerin atalarının Osmanlı döneminde ordu ile adaya gelip yerleştirilen askerlerin torunları oldukları söylenir. Yıllarca sonra bile atalarından kalma kılıçları saklayan Laptalıların varlığı bu söylentinin doğruluğunu kanıtlamaktadır.

İlkçağlardan beridir bir yerleşim yeri olan Lapta'da denizin hemen yanında tarihi Lapithos şehri vardı. Hatta bu şehrin surlarının bile var olduğu birçok kaynakta geçmektedir. 300 yıl kadar süren Arap akınları sırasında yerle bir edilen Lapithos şehrinin, Arapların adayı terk etmelerinden sonra yaklaşık olarak M.S. 965 yılında yeniden kurulduğu ve bu kez şimdi bulunduğu yerde yani dağın eteklerinde oluşturulduğu bilinmektedir. Lapta ismi ise; Roma döneminde dört idari bölgeden biri haline getirilen (Salamina, Amathusia, ve Paphia) Lapithos'a Lapithia denmesiyle günümüze kadar gelmiştir. Lambousa ismi de parlak anlamına gelir ve Bizans döneminde çok zengin olan Lapithos'a verilen isimdir. (bak: Kıbrıs Tarihinden Sayfalar, Haşmet Gürkan) Bölgede hem Osmanlı öncesinden hem de Osmanlı döneminden kalma tarihi evler ve kalıntılar bulunmaktadır. Ayrıca Lapta tüm Kıbrıs'ta bilinen özgün ürünleri ile de sıkça adından sözettiren bir yerleşim yeri olmuştur: Lapta Çakısı bunlardan en bilinenidir. Günümüzde üretim kalmayan Lapta Çakısı, metal kısmı bölgedeki fırınlarda yapılan, sapı ise öküz boynuzundan imal edilen bir el emeği çakıydı.

İpek böceği kozalarının ip haline getirildiği ilk makineler Lapta'ya kurulmuş ve burada çalıştırılmıştı. Günümüzde bu çalışmalardan da eser kalmamıştır. Tüm Kıbrıs'ta bilinen ekşisi, ki bazıları şimdilerde ekşiye limon der, çok meşhurdur. Şimdilerde çok az da olsa bir miktar ekşi ağacının yaşamaya devam ettiği bilinmektedir. Mahallelerde çeşmeler olduğu ve bu çeşmelerden evlere su taşındığı hala anlatılmaktadır. 1950'lerin sonunda evlere teker teker su bağlandığı ve aşağı yukarı aynı zamanlarda da elektriğin bölgeye girdiği canlı tanıklar tarafından söylenmektedir. Özellikle Kıbrıslı Elenlerin üretim olarak çok önem verdiği bir alan da çömlekçilik. Geçmişte Lapta'da birçok atölye bulunmaktaydı ve bu atölyelerde çeşitli seramik işleri ve testiler yapılıyordu. Lapta'nın geçmişte en az Lefkara işi kadar bilinen ancak

günümüze ünü Lefkara işi kadar aksettiremeyen el emeği bir diğer üretimi de Lapta Nakışı'dır. Lapta'nın belki de binlerce yıl önceden bugüne taşıdığı bir üretim ve sanat çalışmasıdır.

Diğer taraftan geçmişte pınarından bol miktarda su akan Lapta bu günlerde bu pınarın yeniden canlanması beklemektedir. Evlerinin önünde beton arklar bulunan Lapta'da suyun kullanımı için her türlü önlem alınmıştı. Ancak bugünlerde suyu kullanmak ve üretime dönüştürmek rağbet edilen bir çaba değildir.

1884'ten itibaren bir de belediyesi bulunan Lapta 13.619 dönümlük bir alana yayılmıştır. 1946 yılında 3327 kişinin yaşadığı Lapta'da, Kıbrıs Cumhuriyeti 1960 nüfus sayımında 3496 kişi yaşamaktaydı. Bu nüfusun takriben 370 kişisi Kıbrıslı Türklerdi. Bir taraftan faşist

TMT'nin girişimleri diğer taraftan faşist EOKA'nın baskıları, adayı ikiye bölmek için yaptıkları çalışmalar sonucunda insanlarımız evsiz, yurtsuz kaldı. 1963 olayları ile birlikte Kıbrıslı Türkler evini, topraklarını terketmek zorunda kalmışlar özellikle Templos (Zeytinlik), Boğaz ve Lefkoşa'ya yerleşmişlerdi. 1974 yılında ise Lapta'da yaklaşık 3196 Kıbrıslı Elen yaşamaktaydı. Aynı yıl Lapta'da iki adet ilkokul bulunmaktaydı ve bu ilkokullarda 291 öğrenci öğrenim görmekteydi.

1958'de köylerimizin adları değişti. 1963'te göçmen olduk. 1968'den sonra geri dönmeyi düşünürken, bu kez 1974 olayları patladı ülkemiz ikiye bölündü ve göçmenlik tekrardan mecburiyetimiz oldu. Geldiğimiz yere yeniden bir isim verdiler. Amaç "gavurcağı" Türkçe yapmak olduğu için gerçek isimler yerle bir edildi. Doğduğumuz yerlerin gerçek ismi yerine sonradan ona uygun görülen isim göç ettığımız toprakların da ismi haline getirildi, tabelalara yeni isimler yazıldı. Şimdi Kıbrıs'ta iki Tatlısu, iki Geçitkale, iki Alaniçi, iki Mutluyaka, iki Mormenekşe... Şimdi Kıbrıs'ta iki Mari, iki Köfünye, iki Glavya, iki Muttayaka, iki Dromolakşa... Geçmişimizdeki tarihsizleştirme çalışmalarını bilmeden bu çelişkinin içinden çıkmak da mümkün görünmüyor.

1974 yılı Lapta'ya 1963'ten daha da ağır sonuçlar getirdi. Kıbrıslı Elenlerin tamamı Lapta'yı terketmek zorunda kaldılar. Bölgede yüz civarı kayıp Kıbrıslı Elen olduğu da bilinmektedir. 1974 sonrası Lapta'ya hem Kıbrıslı Türk göçmenler hem de Türkiye'den getirilen göçmenler yerleştirilmiştir. Özellikle Kıbrıs'ın güneyinden İskele (Larnaka) ve Baftan bir miktar da Leymosun'dan Kıbrıslı Türkler Lapta'da oturuyorlar. Türkiye'nin Karadeniz kıyılarından gelecek, getirilerek Lapta'da oturan göçmenler de vardır. Bugün Lapta'da oturan Laptalıların çok azının kökleri 1974 öncesine

gitmektedir. 1996 rakamları ile Lapta'nın nüfusu 3841 kişidir. Ancak 1996'dan bugüne köprünün altından çok sular akmış, dağdan denize doğru (1995 yangını da fırsat kabul edilerek) binlerce konut ve villa inşa edilmiştir. Bugün Kıbrıslı Elenlerin sadece boşalttığı evler değil birçok arazi kullanılmakta ve kuzeydeki yönetim tarafından da tamamına koçan verilmektedir. Aylarca yıllarca siyasi gündemi işgal eden Orams ailesinin evi de Lapta'dadır. Orams çiftinin aleyhine açılan davada hem ALHM hem de İngiliz mahkemelerinin kararı ile verilen koçanların hukuk açısından bir anlamı olmadığı da ortaya çıkmıştır. Lapta; doğal güzelliklerini ve tarihsel özelliklerini hızla kaybeden binlerce yıllık bir yerleşim yeridir. Kuzeyin yöneticisi olduğunu iddia edenler; Lapta gibi Kıbrıs'ın değerli birçok yerleşim yerinin hem tarihi hem de doğal güzelliklerini görmezden gelmekte sermaye ile el ele vererek rant ve kar uğruna buraları beton yığınına çevirmektedirler.

Lapta'ya sahip çıkmak sadece güneye göç etmek zorunda kalan Laptalıların görevi değildir. Lapta'da yaşayan herkesin; bu adayı sahiplenen tüm Kıbrıslıların görevidir. Yaşadığımız toprakların birkaç sermayedarın kişisel hesaplarına kurban olmasını engelleyecek mücadele için bir araya gelmenin vakti geldi de geçiyor bile. ☒

Dosya: Felaket

Argasdi'nin 18. sayısında dosya konusu olarak "felaket"i seçtik. Bunun nedeni sadece geçtiğimiz aylarda Lefkoşa ve Omorfo'da yaşanan iki büyük su baskını olayı değildir.

Türk Dil Kurumu, Büyük Türkçe Sözlük'te "felaket" in kelime anlamı; "büyük zarar, üzüntü ve sıkıntılara yol açan olay veya durum, yıkım, bela" olarak geçiyor. Bu tanımdan da rahatlıkla görülebileceği gibi, Kıbrıslı Türk halkı yarım asırdan fazla bir süredir sürekli felaket koşullarında yaşamaktadır. Felaket, neredeyse halkımızın yaşam biçimi olmuş; normallik kazanmıştır.

1950'li yıllardan başlayarak "büyük zarar, üzüntü ve sıkıntılara yol açan", toplumlar arası çatışmalar, kuraklıklar, üretimden koparılma, göç, işsizleşme, memurlaştırılma, kimliksizleştirilme, bağımlılaştırılma, savaş, cinayet ve terör ile sindirilme gibi olayların her biri kendi çapında birer felaket değilse eğer, nedir? Son yaşanan su baskınlarına gelinceye kadar, halkımızın geçirdiği onlarca badire ve halen maruz kalmakta olduğu sıkıntılar; felaket koşullarını gerçekten de bizim yaşam biçimimiz haline getirmiştir. İşte bu çerçevede düşünüldüğünde, maruz bırakıldığımız felaketler silsilesini aşmanın yegane yolu, halk olarak kendi irademize sahip çıkmaktır. Yüzleştığımız felaket, en temelde kendi kendimizi yönetememek, kendi kaderimize hükmedememekle bağlantılıdır. Bu da geri dönülmez bir şekilde ona doğru ilerlediğimiz kesin yok oluşa her geçen gün biraz daha yaklaşmamıza neden olmaktadır.

Felaket olgusu veya Kıbrıslı Türk halkının felaket olgusu ile imtihanı; elbette sayfalarımızın sınırlı imkanları içerisinde işlemeye çalıştığımız başlıklardan ibaret değildir. Ancak biz olanaklarımız ölçüsünde felaket denen şeyin, aslında insan yapımı olduğunu; toplumun sınıflara bölünmüş olması ile bağlantılı olduğunu, felaketlerde acı çekenler kadar rant sağlayanların da bulunduğunu açıklamaya çalıştık. Bunu yaparken de, karamsarlık pompalayan bir dergi yaratmamaya, örgütlü insan topluluklarının ve bilimsel bilgi ile donanmış dayanışmacı, emekten yana bir halk iradesinin her türlü felaketin üstesinden gelebileceğinin vurgulanmasına özen gösterdik. Aslında tamamen kara dayalı kapitalist sistemden kaynaklı olmasına rağmen adına "doğal" felaket denilenlerle, hiç de felaketten sayılmadığı halde dünya çapında milyonlarca insanı yıkımlara maruz bırakanlar başta olmak üzere tüm felaketler; insanın, doğanın, emeğin ve toplumun kurtuluşu ile bir son bulabilir. Nasıl ki, sermayenin esenliği, insan toplumlarının felaketi olmuşsa; bizim kurtuluşumuz da sermaye düzeninin felaketidir. Böylesi bir felaket, tarihin gördüğü en hayırlı felaket olacaktır.

Yağmur Yağıyor “Sel”ler Akıyor

Besim Baysal
besimbaysal@gmail.com

Bu yazıda
Omorfo, Girne ve
Lefkoşa
bölgelerindeki
olaylara “sel”
denmeyecek su

baskını veya su taşkını denecektir. Burada amaç; sel sözlük anlamı itibarıyla “geçtiği yere zarar veren su taşkını” olsa da ülkemizde gerçekleşen yağışların zarar verecek nitelikte olmadığını söylemek ve zararın tamamen altyapı eksikliklerinden kaynaklandığını ortaya koymaktır. Su baskınlarının yaşandığı bölgelerin güneyinde (yeşil hattın diğer tarafında) hiçbir zarar ortaya çıkmamıştır.

“Rum” Kapakları Açtı Aldatmacası

Günlerce konuşulan ve yüzlerce işyeri ve evin, binlerce insanımızın mağdur olduğu Zodya (Bostancı) ve Omorfo (Güzelyurt) su baskınında yöneticiler hep bir ağızdan yılların eskitmediği söylemlerini yenilediler. Güneydeki barajların kapakları açılmıştı ve kuzeydeki idareye haber verilmemişti. Kıbrıslı Türk liderliği 1950'lerden beri başarısızlıklarını ve sahtekarlıklarını Kıbrıslı Elenlerin üzerine atarak politika yapmayı alışkanlık haline getirmişlerdir. Omorfo bölgesinde meydana gelen olay da yerel yönetimlerin ve yıllarca kuzeyi yönetenlerin ganimet mantığı ile hareket etmelerinden kaynaklanmaktadır. Dereler için yollar açılacağına eş dost mantığı ile hareket eden yönetim ve ayı-dayı anlayışını benimsemiş insanımızın bir kısmı derelerin içine market, ev, ekmek fırını ve belediyenin atölyelerini yapmışlardır. Yağmurların ülkemizde her bölgeye eşit miktarda düşmediği bilinmektedir. Yoğun yağış alan bir bölgeden yolunu, deresini bulmaya çalışan yağmur suları derelerin temizlenmemesinden dolayı önüne aldığı pisliklerle yönetimin yağmur sularına uygun gördüğü bir metrelik beton büzlerden geçemeyerek, dere içine yapılan ekmek fırınına çarparak, belediyenin atölyesine takılarak ve Lefke'den gelen drenaj sistemi ile de birleşerek büyük bir taşkın oluşturmuş yolları, evleri ve işyerlerini çamura gömmüştür. Ancak hem UBP'li belediye başkanı hem de UBP hükümeti yılların biriktirdiği hataları kabul edip önlem almak yerine olmayan barajlardan ve “Rum”ların olmayan barajların olmayan kapaklarının açıldığından söz etmektedirler. Oysa Kıbrıs'ın hiçbir yerinde kapaklı baraj yoktur ayrıca bölgeye gelen derelerin hiçbirinin üzerinde gölet ve baraj bulunmamaktadır. Doğal felaket olarak nitelendirilen bu su baskınları aslında 36 senelik işbilmezliğin, sahtekarlığın ve altyapı yetersizliklerin bir sonucudur.

Girne'den Lapta'ya Sular

Beşparmaklar'daki orman yangını 1995 yılında gerçekleşti. Yangının ardından Lapta'dan Arapköy'e kadar tüm Girne sahilleri inşaata açıldı. (Annan Planı sonrası ise Davlos'a kadar) Ülkemizde alışkanlık haline getirilen, derelerin dikkate alınmadan ve dolgu yapılarak kapatılması özellikle Girne'de yoğun olarak yaşanmıştır. Ülkemizin kış mevsiminde yıllardır yeterli yağış almaması nedeniyle bu çarpık yapılaşma Girne'ye özgü değil tüm Kıbrıs'a özgü bir yapılaşma halini almıştır. Ancak Girne, Ayyorgi, Karava ve Lapta gibi yerlerin yangına maruz kalması, derelerinin görmezden gelinmesi, altyapı namına hiçbir şeyin olmaması, yolların köprüler yapılmadan inşa edilmesi nedeniyle derelerin denize ulaşması engellenmiştir. Derelerin önüne yapılan büyük büyük oteller ve casinolar doğa şartlarını dikkate almayarak inşaa edildiğinden televizyonlarda gördüğümüz manzaralarla

karşılaştık. Çamurlu gelen sular evleri, işyerlerini ve yolları bastı. Ancak yöneticilerden yine benzer nağmeler dinledik. İzni veren, yolu götüren, elektriği-suyu bağlayan, sokak lambasını diken, vergiyi de toplayan yönetim hesap vereceği yerde doğal afet safsataları söyleyip durdu. Oysa bölgenin yerlisi olan insanlarımız çok iyi hatırlayacak bu dağlardan denize dört mevsim sular akardı. Hiçbir zaman da su baskını yaşanmamıştı.

Barajlar ne için yapılır?

Baraj ve göletlerin; yer altı sularını beslemek dışında, yaz aylarında ve kurak mevsimlerde susuzluğu engellemek ve özellikle sel oluşturabilecek yağışların olduğu durumlarda yerleşim yerlerini su taşkınlarından korumak gibi amaçları da vardır. Yıllarca kuraklık yaşayan Kıbrıs'ın kuzeyinde ise göletlerin bu özellikleri hem yöneticiler hem de halk tarafından unutulmuştur. Zodya ve Omorfo'daki su baskınının gelecek olan tehlikeyi önceden haber vermesine rağmen herhangi bir önlem almak, ne belediye ne de hükümet, hiçbir yöneticinin aklına gelmemiştir. Gönyeli Göleti'nin, taşma sınırında olduğu buradan

taşan suların Devlet Hastanesi ve Ortaköy'de baskınlar oluşturacağı Lefkoşa'da hemen hemen herkesin görebildiği ve konuştuğu bir durumdu. Gönyeli Göleti'nde önlem alınmadı, Kanlıköy Göleti'nde önlem alınmadı, sular yükselip taşmaya başladığında bile Hastane'nin kurtarılması mümkündür. Sular Hastane'ye ancak dört saat sonra ulaşmıştı. Ancak bununla ilgili de çalışma yapılmadı ve Hastane sular altında kaldı, şüpheli ölümler yaşandı. Bugün Hastane'nin büyük bir kısmı hala kullanılamamakta. Kanlıköy Göleti'nden taşan sular ile Gönyeli Göleti'nden taşan sular

ise Kermiya ile Gönyeli Yenikent bölgesinde birleşerek büyük bir göl oluşturup bölgeyi kapladı.

Omorfo'yu su bastığı tarihte Kızılbaz'ı Taşkınköy'e bağlayan köprü yıkılma tehlikesi yaşamamasına rağmen orada da önlem alınmadı. Sanayi bölgesini basan sular yıllardır Taşkınköy'e veriliyordu ve burada bulunan evler de baskın tehlikesi yaşıyordu. Burada da önlem alınmamıştı. Böylece Sanayi Bölgesi'nden gelen sular ile köprüden taşan sular birleşerek tüm Taşkınköy'e zarar verdi. Özellikle Taşkınköy Parkı'nın olduğu bölge, ve Metropol Market civarında büyük zararlara yol açtı. Diğer taraftan Göçmenköy'ü Ortaköy'e bağlayan köprü de tıkalıydı, hem alçaktı hem de derenin taşıyıp getirdiklerinden dolayı tıkanmıştı. Yine de Göçmenköy'de su baskını yaratan sebep köprü değildi. Göçmenköy insanının yıllar önce dere içine yapılmaması için mücadele ettiği evlere çarpan dere suları geriye teperek Göçmenköy'de iki kez su baskını yarattı. Bu evlere bakanlar kurulu kararı ile izin verenler yol, su, elektrik, telefon bağlayanlar ise Allah'a dua çağırısı yaptılar ve doğal afet söylemleri ile günü kurtarmaya baktılar.

Omorfo yolu üzerine Ayermola Göleti'nden taşan suların tahliye edilmesi için köprü yerine büz döşeyen, Venedik, Lüzünyan, Osmanlı ve İngiliz dönemlerinde yapılan köprüleri görmezden gelerek yeni açtıkları Karpaz, Mağusa, Omorfo yollarını dolgu yaparak açan derelerin geçmesine izin vermeyen, ben yaptım oldu mantığı ile ne doğayı ne insanı ne de yasaları takmayan bir ucube yönetim anlayışı çok değil iki gün yağın yağmurun altında kaldı. Bu halk, bu insanlar yaralarını bir şekilde saracak ancak devlet dedikleri şeyin aslında birilerine makam sağlamaktan öteye hiçbir işlev taşımadığını da süreç içinde öğrenecekler. Deremize, sokağımıza, evimize bizden başka sahip çıkan yoktur. Eğer biz gerçekten mücadelesini verirek, mahallemiz, evimiz, arabamız ve yolumuz “gerçek” olur.☒

PLANLA(YAMA)MA FELAKETİ

Merter Refikoğlu
merter81@yahoo.com

Kıbrıs'ın kuzeyinde pek çok konuda olduğu gibi planlama konusunda da geçmişten günümüze

hiçbir ilerleme kaydedilmemiştir. Devletin planlama konusunda yaptığı hataların yanında halkın da bu konuda hataları vardır. Trafikte canını riske atıp kurallara uymamak için yarışan insanların, planlama konusunda da benzer bir zihniyette olmaları sürpriz değildir. Planlama konusunda kısa yoldan kişisel fayda sağlama mantığı ile, çevreye, insana, hayvana olan saygı hiçe sayılmaktadır. Binaların önüne yapılan kaçak yapılar, garajlar ve hatta kaçak katlar artık normal hale gelmiştir. Örneğin kaçak yapılar ile ilk önce mücadele edilmesi gereken kurum olan Lefkoşa Belediyesi'nin yeni binasının üst katının kaçak olması bir planlama felaketidir. Kendi katı kaçak olan bir belediyenin kendi sınırları içerisindeki planlama yanlışlıkları ile mücadele etmesi pek inandırıcı olamaz heralde. Bu kaçakların yapılmasını engelleyen yasalar olmasına rağmen, devletin hiç bir kurumu bunları uygulamamaktadır. İnsanlar evlerinin garajlarını bakkaliyeye çevirmekte ve hiç bir kurumdan izin almadan faaliyetlerini sürdürebilmektedirler.

Tüm dünyada olduğu gibi ülkemizde de sosyal konutların yapım amacı barınma ihtiyacı olan insanların daha ucuza konut sahibi yapılmalarıdır. Mevcut yapılar üzerinde değişiklikler yapmak çok zor olması gerekirken, ülkemizdeki sosyal konutlara baktığımız zaman; veteriner, kuaför, diş doktoru, eczanelerin yanında, tamamen yıkılıp tekrardan yapılan "sosyal konut"lara rastlamak mümkündür. Benzer konutlarda, rengarenk boyanmış, pahalı taşlarla kaplanmış "sosyal konutlara" rastlamak mümkündür. Barınma ihtiyacını karşılamak amacı ile yapılan konutların sahiplerinin bazılarının birden fazla eve sahip olması ve bu sosyal konutlara hiç oturmadan kira geliri olarak görmesi düşündürücüdür. Sosyal konut konusunda bir küçük parantez de Lefkoşa Belediye Başkanı Cemal Bulutoğulları'nın dört yıldır yapacağını duyurduğu ve hak kazanan konut sahiplerinden ön taksitlerini aldıktan dört yıl sonra yaklaşan yerel seçimlerin telaşı ile hiç bir ilgili kurumdan izin almadan, kaçak bir şekilde, yakın zamanda Belediye Evleri'nin temelini atması da bir başka planlama felaketi olarak tarihe geçecektir.

Yakın zamana kadar pek konuşulmayan ülkedeki planlama, uzun zamandır normallerin altında yağın yağmurların normale dönmesi ile yaşanan-yaşatılan felaketle beraber popülerlik kazanmıştır. İlk önce Omorfo bölgesini etkileyen yağmurlarla, dere yatağının içine yapılan otel havuzu farkedilmiştir. Bundan birkaç hafta sonra ise aynı yağmur miktarı diğer bölgeleri de tutarsa benzer sorunların yaşanabileceği uyarısına kulak tıkayan ilgili kurumlar, Omorfo'dakinin benzeri durmlarla karşılaşmışlardır. Lefkoşa'da dere yatağından askerle bağlantısı olan villalar çıkarken, Girnedeki dere yataklarının üzerinden oteller çıkmıştır. Aynı yağmurlarla karşılaşan Kıbrıs'ın güneyinde ise bunlara benzer problemler yaşanmaması, Mehmet Ali Talat'ın bilimsellikten uzak yapmış olduğu, "bu yağmur miktarının nerede yağarsa yağsın aynı problemleri doğuracaktır" söylemini de yalanlar niteliktedir.

Kıbrıs'ın kuzeyindeki yasal planlama sürecine bakıldığı zaman da ülkedeki planlama felaketi açık bir şekilde ortaya çıkmaktadır. Ülkemizde hala bütün bölgeleri kapsayan üst ölçek mekansal kararları içeren plan yoktur. İngiliz döneminden kalma "Fasıl 96 Yollar ve Binalar Düzenleme Yasası" bir planlama enstrümanı olarak bir çok yerleşim yerinde uygulanmaktadır. Örneğin Omorfo veya Mağusa'da yapılaşma bu yasa çerçevesinde düzenlenmektedir. Ancak yasanın adından da anlaşılacağı üzere yasa sadece binaların yollarla ve komşu binalar ile ilişkisini düzenlemek amacı ile hazırlanmıştır. Yerleşim yerlerinin trafik, konut, sosyal donatı eksikliği, yeşil alan yetersizliği gibi sorunları

çözme becerisine sahip bir yasa değildir. Ayrıca bu yasaya göre farklı amaçlara yönelik kullanımların birarada olması engellenememektedir. Örneğin herhangi bir evin birkaç metre ötesinde bir fabrika ya da gece kulübü görmek mümkündür. Gece kulübü parantezi içerisinde ise, geçmiş dönemde çıkarılan yasa ile yaşam yerlerinin dışarısına çıkarılan fuhuş yuvalarından İmparator Gece Kulübü'nün yeni hükümetle beraber eski yerinde; yerleşim yerlerinin merkezinde tekrardan faaliyete geçmesi de planlama felaketi olarak tarihe geçmesi gerekli bir konudur. Son yıllarda hızla artan inşaat çılgınlığı ile Fasıl 96'nın yetersizliği daha iyi anlaşılabilir, hızlı bir şekilde mekansal düzenlemeye gitmek için yerli ve yabancı sermayenin iştahını kabartan bölgelerinde (Karpaz, Girne, Boğaz, Tatlısu, Bafra) emirnameler çıkarılmıştır. Ancak esas amacı kısa süreli düzenlemeler anlamına gelen emirnameleri planlara dönüştürülme becerisi yıllarca gösterilememiştir. Son UBP hükümetinin seçim yalanlarından biri olan emirnamelerin kaldırılacağı yalanı yasalara takılıp kaldırılamamış ancak geniş değişikliklere uğramıştır. Bakanlar Kurulu emirnameleri değiştirme kararı aldıktan sonra, büyük bir "demokratik"lik örneği gösterip ilgili meslek gruplarını tartıştırmış değişikliklerin daha sonra yapılmasını sağlamıştır. Ancak bu değişiklikleri yapacak kurum olan Şehir

Planlama Dairesi'nin hiç bir önerisinin dikkate alınmaması, toplantıya Şehir Plancıları Odası'nın ve çevreci hiç bir örgütün çağrılmayıp, müteahhitlerin, otel sahiplerinin, büyük toprak sahiplerinin çağrılması hükümetin esas amacını da gözler önüne sermiştir.

Trafikteki planlama felaketi de sürekli karşılaşılan problemler ve meydana gelmekte olan trafik kazaları ile daha net bir şekilde ortaya çıkmaktadır. Meydana gelmekte olan kazalarda en az sürücü hataları kadar trafikteki plansızlıkların da etkisi büyüktür. Onlarca çemberin bulunduğu ülkede, her bir çember farklı

standartlara göre yapıldığından sürücüler farklı çemberlerde farklı kuralları uygulamak zorunda bırakılmaktadır. Bir çemberde sol şerit sola gidecek olanları temsil ederken bir başka çemberde düz gitmeyi temsil edebilmektedir. Anayol üzerindeki bir çember, bazen çember görevinde iken bir sonraki çember kavşak görevi görebilmektedir. Ayrıca çemberlere konulmakta olan trafik lambaları da çember kavramını tamamı ile ortadan kaldırmakta ve ortada duran çember, fazladan bir yapı ya da milliyetçiliği körükleyen bir anıta ev sahipliğinden başka işe yaramamaktadır. Trafik lambalarının da, getirildiği ülkeye göre farklılık içermesi ortaya başka bir trajedi komik plansızlık örneğidir. Trafikteki bir diğer plansızlık ise virajların bilimsellikten uzak yapılmasıdır. Normal şartlarda uygun olan bir hızda normal bir dönüş yapılması gerekli virajlar tehlikeli birer uçuruma dönüşebilmektedir. Yıllardır trafikteki problemleri görmezden gelenlerin yaptıkları tek hareket, halkın cebine yönelip, her köşeyi hız kameraları ile donatıp kontrolleri ve cezaları artırmaktır. Evet, trafik cezası kesme oranında hızlı yükselmeler olmuştur ancak trafik kazalarında en küçük bir azalma olmamıştır. Yapılması gereken hız kamerası takmak, ceza artırmak yerine, tüm sorunlu yolları gözden geçirmek, tamir etmek ve ayrıca halkı toplu taşımaya ve motorsuz araçlara teşvik etmektir.

Bir çok alanda felaket yaşanan ülkemizde, planlama konusunda da bir felaket yaşanması

sürpriz değildir. Yapılması gereken bu felaketlerin üzerine yürümek ve bu durumdan çıkar sağlayanlarla mücadele etmektir. Ülkesel, mekansal bir planla bazı toprak zenginleri zenginliklerinden belki biraz kaybedeceklerdir, toplu taşımadaki ve motorsuz taşıtlardaki artış, bazı araç galerilerinin, petrol istasyonu sahiplerinin cebinde biraz azalmaya sebebiyet verecektir. Ancak ülke planlama felaketinden kurtulup çok daha planlı yaşanabilir bir hal alacaktır. ☒

Sömürünün Felaketi: SAVAŞ!

Eyyüp Sabih Benzetsel
sabah_benzetsel@yahoo.com

Savaş kelimesini duyar duymaz binlerce görüntü canlanır insanın gözünde. İster yaşamış olsun ister

yaşamamış savaşların yarattığı derin felaketi her insan tek bir kareyle bile iliklerinde hissedebilir. Dumandan güneşi kesilmiş kupkuru toprağın üzerinden süzülen kan, barut kokusu, ırzına geçilip öldürülmüş bir kadın, kafası kesilmiş bir asker, dibinde patlayan bombayla parçalanmış körpe bir çocuk bedeni akla gelebileceklerden birkaçı sadece. İnsanlığın varoluşundan bu yana iktidar, para, toprak ya da özgürlük amacı güden milyonlarca savaş yaşanmıştır. Ancak günümüz dünyasında

savaşların ancak ve ancak iki sebebi olabilir: Ya sömürmek için işgal edilen bir ülkeye karşı işgal edenin açtığı savaş ya da sömürden kurtulmak için işgal edilen ülkenin verdiği özgürlük savaşı. Her iki durumun da dünyada bugün örnekleri görülmektedir.

Savaşların başlıca sebebi: Emperyalizm!

Emperyalizm: Sorunlarını halletmiş gibi görünen bir sistemin asla düzelmeyecek ve asla bitmeyecek kronik sakatlığı. Kapitalist sistemin geldiği son nokta olan ve bugün neo-liberalizm diye adlandırdığımız yabancı sermaye entegrasyonu, özelleştirme, doğal kaynakların ve üretim araçlarının tekelleşmesi ve toplumların büyük şirketlerin ücretli köleleri haline getirilmesi oyunu. Ancak sömürenlerin hiçbir oyunu kuralına göre oynamadığı ve bu oyunun da eninde sonunda egemen gücün mızıkçılığına yani sermayenin salyalarını saçarak dışlarını göstermesine sebep olduğu bir gerçek. Mantık olarak bir sermayedarın tek ve en büyük amacı kar etmek ise bu karı elde etmenin her koşulunu arayacaktır. Şu halde üretilen ürünün olabildiğince yüksek ücretten satılması ihtiyacının yanında üretilen ürünün olabildiğince düşük maliyette üretilmeside gereklidir. Hal böyle olunca sistem emeğini satarak o ürünün üretilmesi sürecine dahil olan işçiyi olabildiğince düşük ücrete olabildiğince yüksek ücretli ürünü kullanmak zorunda bırakıyor. Bunun sonucunda toplumun büyük kısmı o üründen yoksun kalırken toplumu hedef olarak üretilen ürün elde kalıyor. Bunun anlamı ise sermayedarın elinde kalan ürünü satacak dış pazara ihtiyacı olduğudur. Büyüyen sermayenin daha çok hammadde, ucuz iş gücü ve yatırım alanı ihtiyacı onun başka topraklara göz dikmesine neden olmaktadır. İşbirlikçi bir yönetime sahip bir ülkede elini kolunu sallaya sallaya o ülkenin halklarını sömüren emperyalistler kendilerine kafa tutma cesaretini gösterecek ülkeleri de işgal etmektedirler

Irak'a özgürlük götürüyoruz.

Amerika Birleşik Devletleri 2003 yılında Irak'ı işgal ettiğinde "neden işgal ediyorsun" sorusuna "oraya özgürlük götürüyorum" yanıtını vermişti. Yeraltı kaynakları ve fosil yakıt rezervleri hayli

zengin Irak, çölde susuz (petrolsüz) kalmış bir kafilede elinde su dolu matara bulunduran daha doğrusu matarası görünen tek ülkeydi. Ancak bunun yanında Irak aynı zamanda yepyeni bir pazar, yepyeni bir insan kaynağı ve yepyeni bir askeri üs olacaktı. Iraklılar tüm bu gerçeklerin sonunda özgürlüğün tadına şu şekilde vardı ; 1 milyon 200 bin ölü. Bu rakam kesin olmamakla birlikte İngiliz ve A.B.D'li yetkililerce reddediliyor. Özgürlük sadece ölme özgürlüğüyle sınırlı değil ancak özgürlük narası atan kana susamış sömürgeciler özgürlüğü kendilerinin sömürme ya da öldürme özgürlüğü olarak nitelendirebiliyorlar.

Gelmiş Geçmiş En Büyük Savaş Felaketi

Savaş konulu bir yazı yazıp yakın tarihimize damgasını vuran ve yüzlerce sinema filmine, kitaba, tiyatro oyununa konu olan insanlık tarihinin en büyük savaş felaketi 2. Paylaşım

"Büyük güce sahip egemen devletler olduğu sürece savaş kaçınılmazdır" Albert Einstein

Savaş'ından bahsetmemek mümkün değil. 1 Eylül 1939'da Nazi Almanyası'nın Polonya'yı işgal etmesi bu savaşın başlangıç tarihi olarak kabul edilir. 1. Paylaşım Savaşı'ndan kayıpla çıkan Almanya, Versay Antlaşması'nı delmek ve dünya üzerinde yapılan sömürge paylaşımından nasiplenebilmek için bu savaşı resmi olarak başlatan taraf olmuştur. Derinlemesine bu savaşın tarafları, nedenleri ve sonuçlarından bahsedecek alana sahip olmasak da bilançosunu şu şekilde aktarabiliriz: Savaşa katılan tüm ülkelerden ölen toplam

asker sayısı 25 milyon 173 bin 700, ölen sivil sayısı: 41 milyon 830 bin 600, Nazilerin Yahudi soykırımında ölenlerin sayısı: 5 milyon 754 bin 400, insan ve savaşın toplam ölüm bilançosu: 72 milyon 758 bin 900 insan. Bu rakam aynı zamanda savaşa katılan tüm ülkelerin toplam nüfus ortalamasının %3.71'ine tekabül ediyor. İnsanlığın kendi soyunu kurutmasının daha aptalca fakat daha kolay bir yolu herhalde yoktur.

Kaçınılmaz bir savaşın meşruluğu: Halkların kurtuluş mücadeleleri

Her etkinin tepki doğurduğu bir gerçektir. Yukarıda adından, rakamlarından, nedenlerinden ve

sonuçlarından bahsetmeye çalıştığımız savaşlar, bahsetmediklerimizden çok daha az sayıdadır. Dünyanın her yanını kasıp kavuran emperyalizm sömürülen her ülkede direnişle karşılaşmıştır. Filistin'de siyonizme karşı direnenler, Küba'da zaferi göğüsleyenler, Vietnam'da A.B.D tankını, askerini, uçağını, gemisini mitralyözlerle yok edenler, İrlanda'da bağımsızlık savaşı verenler ve ülkemizde halkların kendi mücadeleleriyle elde edebileceği bir barışı savunanlar emperyalizme karşı savaşmaya devam edeceklerdir. Pablo Neruda yoldaş bu yazının sonuna en çok yakışacak sözü yıllar önce söylemişti "Biz şairler nefretten nefret ederiz ve savaşa karşı savaşıyoruz". Son tahlilde savaşın kaynağı sömürülenler ise buna karşı savaşmak sömürüye karşı çıkmanın vazgeçilmez gerekliliğidir.☒

Çanlar Kimin İçin Çalıyor? -İklimi Değil Sistemi Değiştir-

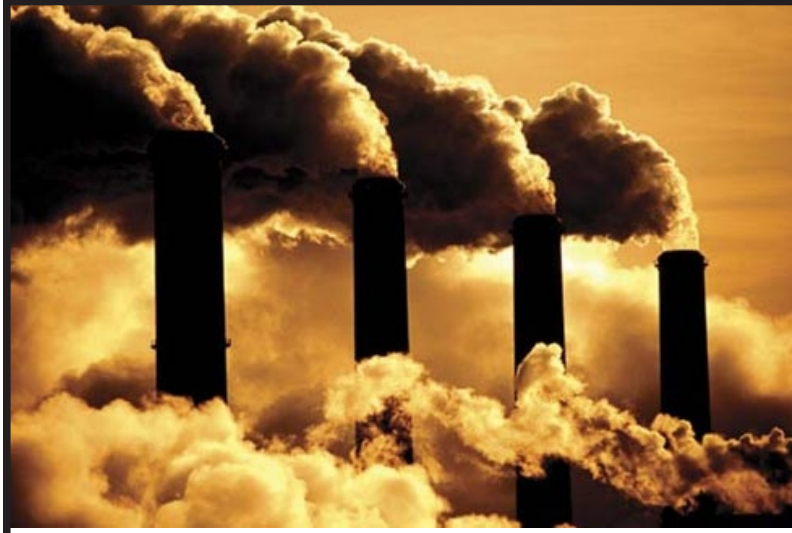
Hasan Yıkıcı
hasan_ykc@yahoo.com

Ajanslardan öğrendiğimiz son haberlere göre Kuzey Kutbu'nda buzların erime oranı

%99'a yükselmiş durumda. Erime oranının bu aşamadan sonra aşağıya çekilemeyeceğini aktaran ajanslar bu hızla bir hafta içerisinde tüm Kuzey Kutbu'nun eriyip, denize karışacağını belirtiyor. Kuzey Kutbu'nun hemen yanındaki Grönland ise dünyanın ikinci buz yığını olma unvanını hızla kaybediyor. Öte yandan Antartika'da durum daha da trajik. Batı Antartika'nın tamamının eridiğini ve denize karıştığını belirten ajanslar sadece bunun sonucunda deniz seviyelerinde % 5 oranında bir yükselme olduğunu ifade ediyor. Başta Amerika kıtasının kıyı şeritlerinin tamamı ve çevresindeki takım adalar olmak üzere, Avrupa kıyıları, batı Akdeniz'deki adaların tamamı (ajanslar ayrıca yoğun yağmur ve büyük deniz dalgalarının doğu Akdeniz'e doğru hızla yaklaşmakta olduğunu belirtiyor) ve Japonya kıyıları deniz seviyesindeki yükselme ve yoğun yağışlardan dolayı sular altında kalmış durumda. Uluslararası ajanslarla bağlantımız kesildiğinden dolayı sizlere son gelişmeleri akt ramıy ruz. Lü f n b z en ay rıl...

Yukarıdaki sözde haber metni sadece şimdilik sözde! Bir asır, belki de yarım asır sonra gerçekleşme ihtimali yüksek bir senaryo. Yani niyetim felaket tellallığı yapmak değil tam tersi gezegenimizin içinde yuvarlanmakta olduğu koşulların insanlık tarihi bakımından hiç de uzun olmayan bir süre sonra bürüneceği kılığın basit fakat bir o kadar da trajik bir nitelik taşıyan tasvirini yapmaktı.

Son 10-15 yıldır küresel iklim değişimi ile ilgili birçok akademik araştırma yapıldı, kitap basıldı. Konferanslar, toplantılar, uluslararası zirveler gerçekleştirildi. Önde gelen iklimbilimcilerden biri olan James Hansen 1988 yılında küresel iklim değişimine işaret ettiğinde ve dünyanın hiç de iyi olmayan bir rotada seyrettiğini söylediğinde önemsenmemiş ve gereğinden fazla kuşkucu bulunmuştu. Fakat artık –dangalak politikacılar da dahil olmak üzere- kimsenin kuşkusu yok ki gezegenimiz yaşamsal bir eşğin içerisinde geçmektedir. Büyük oranda belirleyicisi küresel iklim değişimi olan ekolojik felaket, bugüne dek ola gelen doğal felaketlerden farklı olarak varoluşsal bir problem taşımaktadır: Sadece insan değil ekosistem de dahil olmak üzere yer yüzündeki tüm canlı varlıklar ciddi ve kanıtlanabilir bir şekilde yok olma tehlikesi ile karşı karşıyadır. Küresel iklim değişiminden dolayı denizler altındaki bio-çeşitlilik gittikçe azalmaktadır, buzların erimesi sonucunda deniz seviyelerinde yükselme söz konusudur; bunun sonucunda ilkin denize kıyısı bulunan ve alçak olan ülkeler, okyanuslardaki adalar ve yerleşim yerleri sular altından kalma riski taşımaktadır. Öyle ki bu ileriki yıllarda kitlesel göçlerin yaşanabileceğinin ve bunun doğal sonucu olarak da kültürel çözümlerin meydana gelebileceğinin işaretidir. Dünyamız gittikçe ısınmaktadır.

İnsan ve doğa bir bütündür aslında yaşadığımız bu dünyainsaniyle hayvanıyla
Sol Anahtarı/Başka Bir Şarkı

KÜRESEL ISINMAYA DUR DİYELİM

Araştırmalar sera gazı emisyonlarında çok ciddi önlemler alınmadığı takdirde gezegenimizde yüz yıl içerisinde 2 ila 6 derecelik bir ısı artışı yaşanacağını göstermekte. Bu ise sadece insanlar için değil gezegenin tümü için dramatik sonuçlar doğuracaktır. Sadece böcek ve hayvanlarda meydana gelecek büyük göç dalgaları bile ekoloji zincirinde çok ciddi değişimlerin ve parçalanmaların yaşanabileceğini göstermektedir. Böcek ve hayvan yaşamlarındaki değişimler tarım alanlarının daralmasına ve tarımsal üretimin yok olmasına yeter de artar bile. Kaldı ki sıcaklık artışlarına bağlı olarak bir yanda aşırı yağışlar ve seller diğer yandan da kıtlık ve kuraklık söz konusu olabilecektir.

Ne Yapmalı?

Aralık ayında Danimarka'nın Kopenhag şehrinde yapılan BM İklim Değişikliği Konferansı'nda Venezüella devlet başkanı Hugo Chavez, aynı anda sokakları dolduran on binlerce aktivistin çığlığını konferans salonuna taşıdı: **"İklim büyük bir banka olsaydı zengin hükümetler tarafından mutlaka kurtarılırdı!"** Konferansa egemen olan piyasacı anlayışı teşhir eden bu ifade aynı zamanda da ekolojik felakete kapitalist çözüm anlayışlarının geçersiz olduğunu da gösteriyordu. Joel Kovel ile Michael Löwy ortak kaleme aldıkları birinci Ekososyalist Manifesto'da şöyle diyorlar: **"Kapitalist dünya sistemi tarihsel olarak iflas etmiştir. Sistem, alışması imkansız bir imparatorluğa dönüşmüştür ve onun aşırı büyüklüğü, altında yatan güçsüzlüğü ifşa etmektedir. Ekolojinin diliyle, son derece sürdürülemezdir ve temelden değiştirilmelidir, hatta, yaşamaya değer bir gelecek istiyorsak yerine yenisi konmalıdır."**

Bundandır ki ekolojik krize kapitalist çözümler aramak nafile bir çabadır. Çünkü onun kar mantığı ve tüketim iştahı ile doğanın iyileştirilmesi süreci taban tabana zıttır. Bu doğası gereği böyledir. Öyle ki gezegenimizin tüm gösterenleri gelecek için hiç de iç açıcı bir manzarayı göstermemesine rağmen yine de büyük kapitalist işletmeler ve ülkeler sera gazı emisyonlarında ciddi kısıtlamalar yapmaktan uzak duruyorlar.

Kopenhag fiyaskosu iki önemli unsuru göstermiştir: Küresel iklim değişiminin ve ekolojik felaketin kapitalizm koşullarında önüne geçilemeyeceği. Bundan dolayı bir yandan kapitalist sistemi öte yandan da geleneksel batı/modern insan merkezci düşünce öğretisini sorgulamadan ve aşmadan ekosistemimiz için gerçekçi çözümler üretmeyeceğiz.

İkincisi ise -ki bu Kopenhag zirvesi boyunca yapılan gösterilerde ciddi bir biçimde gün yüzüne çıkmaya başladı- ekolojist muhalefetin ve aktivizmin "küresel iklim adaleti" teması zemininde büyümesidir. Küreselleşme karşıtı gösterilerin ilki ve yeryüzünün lanetlileri için bir umut ışığı olan Seattle gösterilerinin 10. yılına denk gelen gösterilerde on binlerce insan "küresel iklim adaleti" şiarıyla yürüyerek, gezegenimiz için gerçek çözüm yolunu gösterdi: Ekolojik krizi tersine çevirmek, ancak içerisinde küresel adalet ve eşitlik değerleri ile şekillenecek eko-sosyalist bir düzen için mücadele etmekle mümkün olabilir!☑

Felaketlerde Kadınların

Nazen Şansal
nazensansal@yahoo.com

Gerek insan eliyle yaratılan felaketler gerekse doğal afetler*, tıpkı toplumsal krizler gibi insanlara

eşit davranmaz; içinde yaşadığımız sınıflı ve cinsiyetçi toplum düzeninde "en alttakiler" yani yoksullar, işçiler, kadınlar, çocuklar, yaşlılar ve engelliler için mağduriyet tablosu çok daha ağırdır. Bu kesimler, savaşlarda, salgın hastalıklarda, deprem, fırtına veya sel gibi yerleşik düzenin bozulduğu hadiselerde en ağır bedelleri ödemek durumunda bırakılırlar. Kadınlardan, kendilerine biçilen toplumsal cinsiyet rollerini; bakıcı, onarıcı, hayata hazırlayıcı faaliyetlerini, kıyamet koşullarında dahi eksiksiz yerine getirmeleri beklenir. Keza pek çok kadın da, özel alanda düzenin tekrar sağlanmasından, hane halkının nizam intizama sokulmasından kendini sorumlu tutar ve hem fiziksel hem de psikolojik yıpranması pahasına canla başla çalışır. Çocuklarını ya da yaşlıları geride bırakmamak için çeşitli felaketlerden canını kurtaramayan kadınların çok olduğu bilinmektedir. Bunun yanı sıra, deprem, sel gibi doğal afetler sonucu veya savaşlarda özel alanından çıkmak durumunda kalan kadınlar, çadır ve benzeri geçici ikametlerinde her türlü taciz ve şiddet olayına açık olurlar ve kendilerini güvende hissedemezler.

Savaşlar...

İnsan eliyle yaratılan en büyük felaket olan savaşlar, kadınlar için tecavüz, fuhuş, seks işçiliği ve yoksulluk anlamına geliyor. Yugoslavya örneğinde, Irak ve Afganistan'a "demokrasi" götürülen işgallerde ve hatta bizim ülkemizde emperyalizm eliyle yaratılan kirli savaşlarda pek çok kadının taciz ve tecavüze uğradığı, öldürüldüğü ve tecavüze uğradığı için intihar ettiği biliniyor. Savaşlarda, ülke toprakları gibi kadın bedeninin de fethedilmesi, yok sayılan halklar gibi kadınların da insan haklarının hiçe sayılması "modern" dünyamızın gerçekleri arasında. Askeri genelevler, tecavüz kampları ve her geçen gün büyüyen fuhuş sektörü, erkek egemen savaş kültürüyle ve savaşın ardından sosyal ve ekonomik yıkıma uğrayan kadın ve çocuklarla besleniyor. Neredeyse tüm savaşlarda, savaşın her iki tarafındaki hükümetler, askeri genelevleri ve fuhuşu, askerlere dinlenme ve eğlence sağladığı gerekçesiyle, bir başka deyişle askerlerinin daha iyi savaşması için engellemiyor, bilakis teşvik ediyor. Bu bakış açısı ile kurulan hukuk ve yargı sistemleri de kadını korumaktan çok uzak. Tecavüzün bir savaş suçu olduğu ve her savaşta kadınların ganimet olarak görüldüğü bilinmesine rağmen, İkinci Emperyalist Paylaşım Savaşı'ndan sonra, Tokyo ve Nürnberg'de kurulan Savaş Suçları Mahkemeleri'nde tecavüz bir savaş suçu olarak yargılanmadı. Ancak yıllar sonra kadınların mücadelesi sonucu, Bosna ve Ruanda çatışmalarının ardından BM tarafından kurulan "Savaş Suçları

Tribünali"nde tecavüz ağır bir savaş suçu olarak yargılandı. (BM, kendi açtığı yaraya bir parça makyaj yaptı.) Bu hukuksal gelişme, savaşlar bitmediği sürece sona ermeyecek olan böylesi suçların cezalandırılması yönünde, okyanusta bir damla kadar da olsa fayda sağladı. Ancak belki de siz bu yazıyı okurken, dünyanın başka bir köşesinde, bir kadının bir asker tarafından tecavüze uğruyor olması gerçeği değişmedi.

onu geçen sene harbe gönderdik.
Şimdi gerilerinde cephenin
işgal altındaki bir köyün odasındadır.
Baygın bir kadının ırzına geçmekle meşgul
bir tahta masanın üzerinde.
Beli çıplak
pantolonu dizlerinde
başında miğfer
ve ayaklarında kısa, kalın çizmeler.
Yerde iki çocuk ölüsü yatıyordu
direkte bağlı bir erkek.
Dışarıda yağmur yağıyor
ve uzaktan uzağa motor sesleri.
Kadını masadan yere iterek
doğrulup çekti pantolonunu...
Halbuki hepiniz hatırlarsınız onu,
hatırlıyorsunuz değil mi
size doğru gelen dostluğunu kocaman, kırmızı elinin
ve mavi kurdelesini
mandolininin?

...
Nazım Hikmet Ran

Doğal afetlerde kadınlar

Kadınların, toplumsal cinsiyet rolleri ile ekonomik ve sosyal yaşamdaki geri bırakılmışlıkları, onları hem afet sırasında hem de afet sonrasında iki kez mağdur etmektedir. Kültürel ve dini baskıların olduğu, kadınların eğitim olanaklarından yoksun bırakılarak ev içinde yaşadığı ülkelerde, doğal afetlerde daha çok kadınlar hayatını kaybetmektedir çünkü nereden nasıl yardım alınacağını bilememektedirler. Ayrıca kültürel baskılarla, erkek kurtarma ve sağlık görevlilerinin yardımını kabul etmediği için ölen kadınların da olduğu bilinmektedir. Büyük Endonezya tsunamisinde kadınlar erkeklerden üç misli daha fazla ölmüşlerdir. Nedenleri incelenince, sular geldiğinde kadınların daha fazla arkada kalıp yaşlılar ve çocuklarla ilgilendikleri, daha az oranda yüzebildikleri veya ağaca tırmanabildikleri, uzun eteklerinin ayaklarına dolanarak kaçmalarını engellediği ortaya çıkmıştır.

Doğal afetler sonrasında ise, cinsiyetçi işbölümü ve toplumsal roller dolayısıyla kadınları çok ağır bir iş yükü beklemektedir. Kadının zaten görünmez ve değersiz olan ev içi emeği, doğal

Durumu

afetlerde ikiye, üçe katlanır ama değerinde bir artış olmaz. Bunun en yakın örneği Omorfo ve Lefkoşa sel felaketlerinde açıkça görülmüştür. Yürdüğümüz sokaklarda, okuduğumuz gazetelerde, izlediğimiz haber programlarında karşılaştığımız gibi, çamurları süpüren, evi yeniden yaşanacak bir hale getirmeye çalışan, bu arada çocuklarına ve kocasına yemek pişirmeyi de görev bilen genelde kadınlar olmuştur. Bu ağır fiziksel yükün yanı sıra kendini aile düzeninden, mutfağının temizlik ve tertibinden sorumlu sayan kadınlar ciddi bir travma yaşamışlardır.

Türkiye'de yaşanan Kocaeli depreminin ardından kadınlarla yapılan röportajlarda, yardım malzemelerinde kadınlara özgü hijyenik ped gibi ihtiyaçlara hiç yer verilmediği, çadır kentin kurulumunda giyinme-soyunma yerleri, duş vb. düzenlemelerin kadınların tacize uğramasına müsait olduğu şikayetleri ön plana çıkmıştır. Toplumsal cinsiyet eşitsizliğinden ötürü, pek çok profesyonel meslekte olduğu gibi yardım ve kurtarma faaliyetlerinin organizasyonunda da kadınların azınlıkta olması, karar verme mekanizmalarında yer almamaları, bu sorunun kökeninde yatan sebeptir.

Salgın hastalıklar

Salgın hastalıklarda ailedeki hastaların bakımı ve iyileştirilmesi görevi "doğal" olarak kadınların üzerindedir. Bu yükün manevi ağırlığı ve hastalığın bulaşma riski bir yana, maddi olarak da sağlık sistemindeki çarpıklıklar, sağlığın piyasaya açılması ve paralı hale getirilmesi kadınları perişan etmektedir. Kadınlar, bu nedenle de neo-liberal politikalara karşı mücadelede ön saflarda yerini almak durumundadır.

Felaketler sırasında ve sonucunda kadınların böylesi bir şekilde ezilmemesi için, müesses nizamdan başlayarak toplumsal cinsiyet rollerinin yarattığı eşitsizlikleri sorgulamak gerekir. Kadının ev içi emeği değerli ve görünür kılınmalı, gündelik yaşamda kadının kendini ait hissettiği yer sadece evi ve mutfağı olmamalı, kadınlar toplumun her alanında aktif olabilmelidir. Bunun yolu, medya, eğitim, demokratik kitle örgütlerinde yapılacak çalışmalar vb. tüm araçlarla kadınların ve erkeklerin bilincinin değiştirilmesinin yanı sıra, sürekli ve kapsamlı bir devlet politikasıyla toplumsal cinsiyet eşitliğinin sağlanmasından geçer. ☒

*Doğal afetlerden kastımız sel, deprem, kasırga gibi kaynağını doğadan alan olaylar olsa da aslında çağımızda afeti yaratan doğa değil kapitalizmdir; dere yataklarına ev yaparak sele sebep olan, çarpık ve kalitesiz yapılaşma ile depremlerde ölümlere yol açan, gerekli önlemleri almayıp küresel ısınmayı yaratan ve tsunamilerin, kasırgaların şiddetini artıran doğa değil kar düzenidir.

Domuz Gribi Felaketi

UYARI : Kapitalizm sağlığa zararlıdır !!!

Başak Önel
basakonel@hotmail.com

Günümüzde yavaş yavaş eski popülaritesini yitirmeye başlayan domuz gribi safsatası, gerisinde birçok soru işareti ve

ünlem bırakarak hepimizin akıllarına yer etmiştir. Hava yoluyla bulaşan bu viral hastalık, dünya genelinde büyük bir panik yaratsa da ölüm oranları yıllık grip salgınlarının düzeyine ulaşmadan etkinliğini kaybetmiştir. Buna rağmen, Dünya Sağlık Örgütü (WHO), salgın derecelendirme sistemine göre en yüksek derece 6 iken, neden bu salgının derecesini 5'e kadar çıkarmıştı ve insanlar üzerinde oynanan onca korkutma politikası ne içindi?

Domuz gribinin açığa çıkmasını sağlayan önkoşullar küçük çaplı hayvan yetiştiriciliğinden endüstriyel fabrika hayvancılığına geçişle sağlanmış oldu. "Modern hayvan yetiştiriciliği" kılıfı altında sağlıksız koşullarda yetiştirilen hayvanlar doğal habitatlarından uzakta, yapay koşullarda büyümektedirler. Çoğunlukla GDO'lu tohumlardan üretilen yemlerle beslenen domuzlar, aşırı kalabalık bir ortamda birbirlerinin dışkıları içerisinde hapis kalıp; birbirlerine birçok hastalık bulaştırmaktadırlar. Bunların yanı sıra, erken büyüüp yağlanmaları için vücutlarına enjekte edilen ilaçlar, hem kendi DNA'larında hem de vücutlarını enfekte eden herhangi bir patojenin genetik materyalinde mutasyonlara neden olmakta ve böylece insanlara bulaşabilen hastalıkları ortaya çıkarabilmektedir. İşçiyi, köylüyü üretimden koparıp

hayvan yetiştiriciliğini büyük şirketlerin tekeline veren kapitalist zihniyet, hem hayvanların hem de insanların felaketi oluyor...

Olumsuz yetiştirme koşullarının dışında domuz gribi virüsünün dev ilaç firmaları tarafından üretildiğini ya da askeri projeler kapsamında biyolojik silah çalışmaları sırasında dışarıya sızdığını iddia edenler de vardır; ancak sebebi her ne olursa olsun sermaye domuz gribi salgınına kendi kar alanına çevirmiş durumdadır. İşbirlikçi medya aracılığı ile insan beyinlerine korku tohumlarını yerleştiren kapitalist sistem, "2010 yılı salgın yılı olacak, domuz gribinden milyonlarca insan ölecek" söylemleriyle de savını desteklemiştir. Dünya çapında bir paranoya yaratılmış ve insanların eczanelere hücum etmesi sağlanmıştır. Domuz gribi salgını,

milyonlarca aşı, ilaç, maske ve dezenfektanın aşırı tüketimine yol açmış, sermayenin ekmeğine bal sürmüştür.

Hastalığın kısa sürede hızlıca yayılması asla bir rastlantı olarak düşünülmemelidir; çünkü bu da kapitalizmin oynadığı sinsi oyunun bir parçasıdır. Bugün, dünya halklarının büyük bölümü insanca beslenme, çalışma ve barınma koşullarına, temiz suya, güvenli gıdaya ulaşamadan yaşamını sürdürüyor. Bunlara ilaveten, kapitalist düzende sağlık bir hak değil para ile satın alınabilecek bir şey olduğundan birçok insan, doktora gidemiyor, ilaç da alamıyor. Bu durum, insanların sağlıklarını bozmakla birlikte, bağışıklık sistemlerinin zayıflamasına neden olarak hastalıklara daha açık olmalarıyla sonuçlanıyor. Bu gibi zor koşullarda hayatlarını sürdürmeye çalışan insanlar arasında ölümlere daha çok rastlanırken, medya bunu ajitasyon aracı olarak kullanmakta ve geride kalanları daha derin bir paranoya kışkırtmaya çalışmaktadır. Yani sistem; deyim yerindeyse, insanların ölüsünden de dirisinden de kar elde etmektedir.

Hem hasta ederken, hem iyileştirirken hem de ölümünde insan üzerinden para kazanan kapitalizm, yaşanan bu son salgından sonra da hastalık yayan bir "yuva" olduğunu bir kez daha bizlere göstermiştir. Domuz gribine, canlılık ve cansızlığı dahi henüz karara bağlanmamış virüs adı verilen bir varlık neden olsa da bu virüslerin kimi zaman ortaya çıkışının sorumlusu bizzat kapitalist düzen olduğu gibi, bunların küresel salgınlara yol açıp kısa sürede birçok kişinin hayatına mal olmasının sorumlusu da kapitalist düzendir. Bundan dolayıdır ki salgınlara mücadeleyle kapitalizmle mücadeleden hiçbir zaman ayırmamalıyız. ☒

Korku Sektörü: Medya

Mustafa Keleşzade
mustafa-keleszade@hotmail.com

Ülkemizde yaşanan son sel felaketleri ile medyanın hayatımızdaki rolü bir kez daha gözler

önüne serildi. O derece ki kendi evimize giren suyun haberini medya aracılığı ile aldık. Her felaketin habercisi ve takipçisidir medya. Yunanistan'da yaşanan ekonomik krizi de, Irak'da yaşanan savaşı da, yurdumuzda yaşanan sel felaketini de, göç yasası felaketini de medyadan an ve an takip ettik ve etmekteyiz. Günümüzde medya çok çeşitli alanlara yayılmış durumdadır. İnternet, televizyon, gazete, dergi gibi farklı araçları vardır medyanın. Medya o derece yaygınlaşmış ve hayatımızın bir parçası haline gelmiştir ki artık kaçmak istesek bile kaçamayacağımız derecede medyaya bağımlı hale gelmiş durumdayız. Peki medya niye hayatımıza bu derece yoğun bir müdahale içindedir, neyi amaçlamaktadır? Bu yazı medyayı irdeleyecek ve amaçları üzerinde duracaktır.

Medya kelimesi sözlük anlamı ile "araçlar" kelimesine tekabül eder. Ama kullanım anlamı kitle iletişim araçlarının bütünüdür. Medyanın öneminin ilk olarak 1. Paylaşım Savaşı sırasında ABD'de anlaşıldığı kabul edilebilir. Medyanın o dönem gördüğü en büyük işlevi propaganda aracı olarak kullanılması olmuştur.

Savaşa girmekten çekinen pasif halkı aktif hale getirmek için egemenler tarafından kullanılan temel silah medya olmuştur.

Sonucunun ne olduğu ve ne derece başarılı olduğu günümüzün ABD halkına baktığımızda görülebilmektedir. Bir propaganda silahı olarak medyanın temel amacı Naom Chamsky'nin ortaya attığı üzere rıza üretimidir. Rıza üretimi, birer koyun olarak görülen bireyleri egemen imgelerle yönlendirerek sermayedarların istediği noktaya getirmek anlamına gelir. Yani bu kavram, bireyleri bir şeyler yapmaya zorlamak, ama bunu zoru kullanarak yapmamak anlamına gelmektedir. Aslına bakılırsa gördüğü işlev yönünden bir polis copundan ya da bir tabancadan farkı yoktur. Tek farkı cop ve tabanca kullanıldığında bireyler yaptıkları şeyi zorla yaptığının farkında olacak olmalarına rağmen, medya kullanıldığında

bunu anlayamayacak olmalarıdır. Sonuç olarak da yönlendirildikleri şeyi kendi düşünceleriymiş gibi benimser ve sahiplenirler. Medyanın böylesi karanlık bir misyonu üstlenmesinde yapısının büyük önemi vardır. Bir medya kuruluşunun devamlılığı doğrudan okur veya izler kitle ile olan ilişkilerine bağlı değil, burjuvazi ve burjuvazinin temsilcisi olan devlet ile ilişkilerine bağlıdır. Bir medya kuruluşunun devamlılığını sağlayan kaynak gazeteye aldığı reklamlardır. Reklamını yaptığı sermayedarın ya da sermaye grubunun eleştirisini yapması veya daha "beteri" eşitsizliği sağlayan sistemi eleştirmesi bindiği dalı kesmesi olur. Sistem kendi devamlılığını sağlayacak imgeleri üretmesi için kullandığı medya tarafından eleştirilmeyi kabul edemez. Yani amacı kar elde etmek olan hiçbir medya kuruluşu sistemin karşısında yer alamaz. Bu da medya kuruluşlarının bağımsız kuruluşlar olduğu tezini çürütür.

Sistemin devamlılığını sağlamak ve sermaye gruplarının çıkarlarını korumakla yükümlü olan medya tekelleri bu görevi felaket durumlarında da tüm güçleri ile yaparlar. Örneğin, bir ekonomik kriz döneminde medya tekellerinin görevi krizi olabildiğince halkı uyutucu bir şekilde sunmaktır. Hatta mümkünse başka bir gündem yaratmaktır. Bunu Türkiye gazetelerinde ve televizyonlarında sık sık görmekteyiz. Ülkenin her yerinde neo-liberal politikalar protesto edilirken medya bunları görmezden gelerek Ergenekon'dan, veya başbakanla muhalefet arasındaki tartışmalardan bahsetmektedir. Bu haberlerin sunuşunu o derece iyi yapmaktadırlar ki insanlar hükümet veya

sermayedarlar tarafından midelerinden çıkarılıp el konulan iki lokma ekmeğin gittiğini bile fark edememektedirler. Diğer bir örnek de yine Türkiye'de ulaşım yapılan zamlara karşı protestoların basına yansımalarıdır. Medya ulaşım zamlarına karşı yapılan protestolara katılanları ve organize edenleri halk düşmanı yani komünist olarak suçlamaktadır! Yoruma bile yer bırakmayacak bu yaftalama, sık olsa da medyanın gücü ile ilgili en uç örneklerden biridir.

Eğer yurdumuza dönersek, sel felaketi sonrasında "rumlar barajları açtı" haberlerinin ne kadar yaygın olduğunu da unutmamak gerekir. Medya sıradan bir yağmurun etkisinin bu derece büyük olmasının suçlusunu aramak yerine suçu yaratılmış bir düşmana atmayı yeğlemektedir. Bu nokta da bizi medyanın diğer özelliğine getirmektedir. Yani bir düşman yaratarak, onun korkusu ile halkı uyutmak. Dünyaya bakarsak soğuk savaş döneminde Sovyetler Birliği ve komünizm bir tehlike olarak sunulmaktaydı. Bunun sonucunda da yaşanan her felaket onların varlığına bağlanmaktaydı. Yani medya kendi öcülerini yaratarak halkı "ortak düşmana" karşı birleştirmekteydi. Diğer bir deyişle uyutmaktaydı. Günümüzde ise "özgürlük savaşçısı ABD" ve destekçisi medya tekelleri yeni düşmanını belirlemiş durumdadır; radikaller ve "teröristler".

Bizim memleketimizde de durum pek farklı değildir; halkı

uyutmak ve nefreti körüklemek için farklı milliyetçilik modelleri halka sunulmaktadır. Ülke içinde işlenen herhangi bir suç olduğunda medya suçu göçmenlere atarken, ülke genelinde yaşanan daha büyük bir felaketin suçlusunu ise "Gavurlar" olarak medyada yer almaktadır. Böylece sorunu yaratan koşullar ve bu koşulları oluşturan ilişkilere hiç girilmeden egemenlerin çıkarları doğrultusunda halk uyutulmaya devam edilmektedir. Medya; sistemi korumak ve rıza üretmek görevleri haricinde ürettiği korkularla daha farklı görevler de yerine getirir. Piyasanın

sıkıştığı dönemlerde medya sermayedarlarla danişıklı bir şekilde suni hastalıklar üretme gücüne de sahiptir. Domuz gribi bunun en iyi örneğidir. Aylarca medyada domuz gribi korkusu yaratılmasının ardından, aslında domuz gribinin o kadar da önemsenilecek bir hastalık olmadığı medyada yer aldı. Bir farkla, domuz gribi haberleri ilk sayfalarda yer alırken, domuz gribinin fos çıktığına dair haberler en az okunan sayfalara layık görüldü. Tabi bu aylar içinde de domuz gribi ile canla başla savaşan sermayedarlar da ekonomik darboğazlarını bir nebze de olsa dağıtmış oldu!

Bu yazıda medyanın günümüz dünyasında egemenlerin elinde nasıl birer silaha dönüştüğünden, rıza üretimi ve propaganda aracı olarak kullanılmasından ve insanları nasıl güdülecek koyun gibi gördüğünden bir sayfada kısaca bahsedilmeye çalışıldı. Peki, medya gerçekten de bu kadar kötü müdür ya da kötü olmak zorunda mıdır? Diğer bir deyişle, başka bir medya mümkün müdür?

Medya da diğer alanlar gibi bir mücadele alanıdır. Yukarıda bahsedilen medya kuruluşları işin sadece tek bir yüzüdür. Alternatif bir medya ağı mümkündür. Özellikle internet gibi sermayedarların ve tekellerin tamamı ile baskı altına almadığı özgür alanlar, alternatif medyanın daha geniş kitlelere ulaşmasını sağlayabilmektedir. Ayrıca burjuvazi ile ilişki içerisine girmeksizin, halktan gelen destekle ayakta duracak gazete ve televizyonlar da mümkündür. Özverili ve emin adımlarla ilerleyen bir çalışma aracılığı ile alternatif bir medya oluşumu da mümkündür. ☒

Tufan Gerçekti Nuh'un Gemisi İse Efsane

Münür Rahvancıoğlu
munurrahvancioglu@yahoo.com

"Geride kalan haftalarda sel onlarca insanı alıp götürdü, evler, köprüler yıkıldı,

işyerleri tahrip oldu, ekili alanlar ve mahsuller zarar gördü, suya zehirli kimyasallar karıştı... Doğal âfet dendi, ihmal dendi, dere yatağına ev mi yapılır, bu 'derenin intikamıdır' dendi, sorumlular hesap versin dendi, 'muhalif' olduğu sanılan siyasetçiler hükümeti suçladı... Elbette her zaman olduğu gibi 'konunun uzmanları' da konuştular-yazdılar ama konuşmalarda-yazılarda *kapitalizm* kelimesi geçmedi... Kimse 'bu sosyal bir felakettir, gerisinde kapitalist sömürü, yağma ve talan var' demedi... Eğer öyle diyecek olsalar 'konunun uzmanı' sayılıp, 'değerli görüşlerini' sizinle paylaşmaları mümkün olur muydu?"

Yukarıdaki paragraf ne ülkemizde ne de bugünlerde yazılmış bir paragraf değildir. Aksine 30 Eylül 2009 tarihinde Fikret Başkaya tarafından yazılmış ve ülkemizi değil Türkiye'yi anlatan bir yazıdan alıntıdır. Ancak anlatılanların şubat ayında Omorfo ve Lefkoşa'da gerçekleşen "doğal" felakete benzerliği gerçekten şaşırtıcı. Bu benzerlik, sadece ülkemizin TC hükümetleri tarafından kontrol ediliyor olmasına bağlanamaz. Yine aynı yazıdan yapacağımız bir alıntı, bizce böylesi kolaycı yaklaşımlara verilecek en güzel yanıt olacaktır: "Haziran [2009] ayında BM'nin 'felaketler riskinin azaltılmasına' dair raporuna göre... 1975-2008 aralığında 8866 doğal felâket sonucu 2 milyon 284 bin insan hayatını kaybetmiş. Son 30 yılda fırtına ve su baskınlarından zarar gören insan sayısı da 740 milyondan 2.5 milyara yükselmiş."

Doğal felaketler tarihin eski çağlarından beri insanlığın yüzleştiği bir olgudur. Tarihin bilinen en eski felaketi ise Nuh Tufanı veya Büyük Tufan'dır. Ancak bugün küresel kapitalist sistem (veya emperyalizm) çağında insanlık bu felaketlere karşı, önlem almak mümkün olduğu halde sistemin (kar mantığı üzerinden çalışan) yapısına uygun olmadığı için tamamen savunmasız durumdadır. Üstelik birçok durumda "doğal" veya sosyal felaketlerin bizzat insan eli ile üretildiği açık gerçeği de önümüzde durmaktadır. Normal koşullar altında hiçbir su baskınına neden olmayacak yağışların, dere yataklarının beton yığınları ile doldurulması sonucunda felakete neden olması gibi; insanlığın ihtiyaçlarını temel alması gereken ekonomik yapılanma karı temel aldığı için sosyal felaketlere de neden olmaktadır.

İnsan eli ile üretilen sosyal felaketlerin en bilineni halen içinde bulunduğumuz küresel ekonomik krizdir. Kriz 2007 yılının temmuz ayında ABD'de başlamış ve hızla etkisini artırarak tüm dünyaya yayılmıştır. 2008 yılının ortalarına gelindiğinde krizin etkileri Türkiye'de ve dolayısıyla bizim Türkiye'ye göbekten bağımlı ekonomimizde de hissedilmeye başlandı. Her ekonomik kriz en temelde sermayenin küçülmesi "tehlikesini" barındırdığından, sermaye çevreleri olası bir küçülmeye karşı elinin altındaki en kestirme yola başvurdular. Zenginlerin krizde ödediği tek bedel kar oranlarındaki artışın durmasıyla dünyanın her yerinde emekçiler krizin gerçek bedelini zenginler adına ödemek zorunda bırakıldılar.

Dünya çapında ve elbette ülkemizde işsizlik görülmemiş seviyelere yükseldi. Patronlar tarafından işten atılan emekçiler yoksullaşırken, hali hazırda krizden önce de işsiz olan kitleler yaşam kalitelerinde çok daha büyük bir gerileme ile yüz yüze kaldılar. Üstelik kar oranları düşmesin korkusu ile emekçilere yüklenen sermaye çevreleri bu koşullarda dahi karlarını arttırmanın yöntemlerini buldular. Yoksulluğun ve işsizliğin tavan yaptığı son iki yıl içinde emek piyasasında güvencesizleştirme saldırısı da şiddetlendirildi. Dünyanın (zengin veya yoksul) tüm ülkelerinde güvencesiz, esnek, garantisiz çalışma biçimleri istisna olmaktan çıkarak genel istihdam biçimleri haline getirildi. Sermaye

emek maliyetini daha da düşürerek ve devlet aracılığı ile sermayeye kaynak aktararak krizin yükünü emekçilerin üzerine yıkacak paketler hazırladı. Böylece işler daha az işçi ile, daha az ödeyerek ve daha yoğun çalıştırılarak yürütüldü. Elbette ki bu da daha yüksek kar oranları ile sonuçlandı. Ülkemizde sigorta primlerinin devlet tarafından ödenecek olması ya da işçilerin ihtiyat sandığı yatırımlarının tamamen ortadan kaldırılması gibi uygulamalar yolu ile de sermaye çevreleri şenlendirildi, esenlendirildi.

Aslında halen içerisinde bulunduğumuz küresel ekonomik kriz büyük sermayenin daha da büyümesine, küçük sermaye çevrelerinin ise büyükler tarafından yutulmasına dayalı kapitalist kanunun, daha yoğun bir şekilde uygulanmasından ibarettir. Emekçilerin ödemekte olduğu yoksulluk, işsizlik, güvencesizleşme gibi bedeller de sadece kriz dönemine özgü değil kapitalist sistemin yapısına içkindir. Kriz döneminin tek farkı tüm bu olguların kriz dönemlerinde olağanüstü derecede yoğun bir şekilde yaşam bulmasıdır. Kapitalist sistem, insan emeğinin sermaye tarafından sömürsüne dayalı bir sistemdir. Bu da ölü emek (sermaye) büyüsün diye her geçen gün daha çok canlı emeğin (emekçi) öldürülmesini gerektirir. Canlı emeğin ölümü mutlak şekli işsizlikte bulurken, ucuza çalışma, daha yoğun çalışma, sosyal güvenceden yoksun çalışma, esnek çalışma gibi biçimlere de açıktır. Ancak işsizlik, yoksulluk, güvencesizleşme gibi olgular yaşam kalitesinde kitlesel bir gerileme yaratarak kapitalist sistemin temel ihtiyaçlarından birisi olan tüketimi de düşürürler. Tüketimin

düşmesi ise kar oranlarında düşüşe temel teşkil eder. Böylece kapitalizmin krizlerinin felaket derecesinde büyüyen yıkımlarla sonuçlanması olgusu yaşam bulur. Burada vurgulamaya çalıştığımız şey; kapitalist kriz olgusunun bir felaket olduğu değildir. Aksine kapitalizmin kendisi insanlık için bir felakettir. Eğer dünya düzeni emekçiler tarafından ve emekçiler için ilerleyen bir rotaya sokulamazsa; tarihte bilinen ilk felaket "Nuh Tufanı"nın bile

başaramadığı şey hayat bulacak ve insanlık (ve doğa) insanın kendi eli ile üretilmiş kapitalizm isimli felaket tarafından yok edilecektir.

Bizim ülkemizde ise her sorunu kestirme yoldan çözmeye meraklı, fazla düşünmeye gelemeyen "solcular"ın, yukarıda anlattığımız sorunlara hazır reçetesi "Kıbrıs'ta Çözüm ve AB"dir. Bu "solcular" yüzleşmekte olduğumuz kapitalist kriz olgusunu "bir felaket olarak kapitalizmin parçası" değil; "çözumsuzlüğün neden olduğu bir felaket" olarak görme eğilimindedir. Bu da Kıbrıs sorununun çözülmesi ve AB'ye giriş ile birlikte yaşanmakta olan sorunların çözüleceği mitolojik beklentisini beslemektedir. Üstelik bu beklentilerini haklı gösterici "avrupa-merkezli" örneklerini de halkın bilincine bolca saçmaktadırlar. Avrupa ülkelerinde sosyal refah devleti döneminden kalan ve bugün teker teker geriletilmekte olan çeşitli hakların örnek gösterilmesi ülkemizde yaygın bir "mücadele" şeklidir. Oysa AB'nin dünyayı sarsan küresel ekonomik krizden korunmak için bir kale veya Nuh Tufanı'nın etrafımızı saran sularına karşı sığınılacak bir gemi olmadığı sadece güncel Yunanistan örneğinden bile görülebilmektedir.

Emekçilerin kurtuluşu hem ülkemizde hem de dünyada sadece egemenlerle ve kapitalist felaket sistemi ile hesaplaşmakla mümkündür. Böyle bir hesaplaşma olmadan kurtuluş da mümkün değildir. Bu noktada Ertuğrul Kürkçü'den yapılacak bir alıntı ile yazıyı bitirmek en uygunuymuş gibi görünüyor. "Dünya, kapitalizmin anaforunda sürüklenirken, Avrupa Birliği'nin, içine binebilenleri 'Nuh'un Gemisi' gibi selamete ulaştıracağını ileri sürünlere ve gemiye binmek için karaborsadan bilet bulmaya çalışanlara söylenebilecek tek şey var: 'Tufan' gerçektir, 'Nuh'un emisi' ise sadece bir efsane!"

Sol Anahtarı'ndan Kıbrıs Yıldızı'na Protesto

Ocak ayı içerisinde Türkiye televizyonlarında uzun süre yer tutmuş olan Popstar yarışmasının bir benzeri olarak "Kıbrıs Yıldızı" adı ile ülkemizde de bir yarışma programı gerçekleştirildi. Söz konusu yarışmanın; müziği ticarileştiren, rekabeti öven ve yoz bir kültür aşılaman bir yapıda olması, Kıbrıs'ın kuzeyindeki asimilasyon politikalarına hizmet etmesi ve "Jüri" üyelerinin çoğunluğunun Türkiye'den gelmiş olması, ön plana çıkarılmaya çalışılan müzik anlayışı, "jüri" üyelerinin Kıbrıs kültürüne yönelik hakaretleri temel alınarak Baraka Müzik Topluluğu Sol Anahtarı, "sanatına ve kültürüne saygısı olan tüm müzisyenler, bu yarışmaya karşı çıkmalıdır. Yarışmanın organizatörlerini ve jüri üyelerini şiddetle protesto ediyor, yarışmacı olarak katılan gençleri ise derhal yarışmadan geri çekilmeye çağırıyoruz" diyerek bir bildiri yayınladı. ☒

Göç Yasası Davaları

28 Ekim 2009 ve 23 Kasım 2009 tarihlerinde Meclis önünde "Kamu çalışanlarının ödeneklerini düzenleyen yasa"ya (Göç Yasası) karşı gerçekleştirilen eylemlerde, "polis memurunu darp ve görevinden men etme" iddiasıyla haklarında dava açılan 6'sı Baraka aktivisti eylemciler şubat ve mart ayı içerisinde mahkeme huzuruna çıkarıldı.

Tebliğatların yerine ulaşamaması nedeniyle sürekli başka tarihe ertelenen davalarda başta sendikalar, Baraka Kültür Merkezi ve bazı siyasi partiler bir takım eylemlilikler de gerçekleştirdi. Mahkeme olduğu tarihlerde Kuşulu Park'ta toplanarak Mahkemeler önüne gelen kitle 26 ocak ile 5 ve 19 şubat tarihlerinde, "Soruşturmalar, Tutuklamalar, Baskılar Bizi Yıldıramaz" pankartıyla slogan atarak yürüdüler. Mahkeme önünde her seferinde farklı bir örgütün okuduğu basın açıklamasının ardından sessiz bir şekilde protestolar gerçekleştirildi. Baraka Kültür Merkezi olarak, bu davaları Göç Yasası'nın yargılandığı bir zemine evriltmek amacıyla mücadeleye devam edeceğiz. ☒

İmza Kampanyası

Baraka Kültür Merkezi, Göç Yasası'na karşı 9 Şubat tarihinde Başbakanlık Işıkları'nda "UMUTLARIN KUŞATILMASIN BU ABLUKA DAĞITILACAK" yazılı bir pankart tutarak, Baraka bayrakları eşliğinde bildiri dağıttı. 10 Şubat tarihinde ise "Kendimi İhbar Ediyorum Ben de Meclis Önünde Eylemdeydim" isimli imza kampanyası için bazı marketler önüne stand açarak imza topladı. ☒

Her Yer Tekel Her Yer Direniş

Uluslararası Sendikalar Konfederasyonu (ITUC)'un çağrısı ile 20 Şubat tüm dünyada "Tekel işçileri için EYLEM GÜNÜ" ilan edildi. Bu çağrıya ve TEKEL işçilerinin aylardır karda, kışta, soğukta yürüttüğü onurlu direnişe yanıt olarak 20 Şubat 2010'da TC Elçiliği önüne yürüyerek Baraka'nın da içinde bulunduğu örgütler bir eylem gerçekleştirildi. Tek ve imzasız ortak pankart "HER YER TEKEL HER YER DİRENİŞ" taşınırken, TC Elçiliği'ne mektup verildi. Polisin barikat kurarak Elçilik önüne girişi engellediği eylem, TEKEL işçisinin onurlu ve kararlı direnişine paralel oldukça coşkulu geçti. ☒

Çamlıbel (Mirtu) Halkına Destek

Belde sınırlarının değiştirilmesi ve tüm bucaklar ile köylerin, sınırı olsun olmasın bir belediyeye bağlanması yönünde Yasa değişikliği yapan CTP Hükümeti döneminden sonra UBP Hükümeti de bu Yasa değişikliğine dayanarak, anti-demokratik bir anlayışla kararlar üretmiş ve bölge halkının kendi yaşam alanları ile ilgili istek ve iradelerini hiçe saymıştır. Çamlıbel halkı da yöredeki insanların tamamına yakınının bir belediyeye bağlanmama yönündeki örgütlü mücadelesine rağmen Lapta Belediyesi'ne bağlanmıştır. Çamlıbel Bucağını Güzelleştirme, Kalkındırma ve Yaşatma Derneği (ÇAM-SEV)'in ses getiren haklı talepleri ve eylemleri görmezden gelinerek çevik kuvvet baskısı ile halk sindirilmeye çalışılmaktadır. Baraka Kültür Merkezi, çevik kuvvet baskısıyla sindirilmeye çalışılan ÇAM-SEV ve Çamlıbel halkının yanında olduğunu bildiren bir bildiri yayınlamaya tüm ilerici örgüt ve kesimleri bu haklı mücadeleye destek vermeye çağırıyor. ☒

film izlendi. Mart ayı gösteriminde, önceleri birlikte çalışan iki sihirbazın düşmanlığa dönüşen öyküsünü anlatan "The Prestige" isimli film gösterim sunuşun, sonrasında ise katılımcılarla sohbetin gerçekleştirildiği İzle-Talk etkinliğinde (8 Mayıs) 100. film gösterimini gerçekleştirecek. 100. film etkinliğinde ilk izlenen film olan, Baraka filmi izlenecek. Sinemaya duyduğumuz gösterimlerimize davetlidir. ☒

Baraka Tiyatro Ekibi'nden "Bir Yolculuğun Hikayesi"

Baraka Tiyatro Ekibi, eylül ve ekim aylarında gerçekleştirilen teorik ve pratik eğitim çalışmalarının tamamlanmasının ardından, Bertolt Brecht'in ilk dönem öğreti oyunlarından olan "Kuraldışı ve Kural" adlı oyunu seçerek provalara başladı. BTE, Kuraldışı ve Kural oyununu temel alarak, oyuna yeni sahneler eklemek ve bazı sahneleri değiştirmek suretiyle "Bir Yolculuğun Öyküsü" adlı yeni bir oyun ortaya koydu.

Oyun boyunca, canlı müzik eşliğinde, zengin içerikli müziklerle bir müzikal tadında izleyeceğimiz "Bir Yolculuğun Öyküsü", nisan ayı boyunca salı ve cumartesi akşamları saat: 20.00'de Arabahmet Sahnesi'nde sergilenecek. Baraka Tiyatro Ekibi hakkında daha fazla bilgi için 0533 866 92 59 numaralı telefon aranabilir. ☒

Baraka'dan KISA KISA

Hazırlayan: Şifa Alçicioğlu

Baraka, her 1 Mayıs'ta olduğu gibi yine alanlara çıkmaya, 1 Mayıs'ı hep bir ağızdan haykırarak kutlamaya hazırlanıyor. Yapılacak olan etkinliğin yer ve saatini günlük gazeteler ve www.baraka.cc adresinden öğrenebilirsiniz.

Okuma-Tartışma Grubumuz, Joel Spring'in "Özgür Eğitim" isimli kitabını bitirip Sol Yayınları'ndan çıkmış olan "Marksizm ve Kadın" isimli kitabı okumaya başladı. Her perşembe saat 18:00'da buluşarak gerçekleştirdiğimiz okuma- tartışma etkinliğimize siz de davetlisiniz.

Sol Anahtarı, her perşembe 19:30'da toplanmaya devam ediyor. Kolektif çalışmanın bir ürünü olarak ortaya çıkan "Başka Bir Şarkı" albümünün ardından Sol Anahtarı bünyesinde Soluk adında yeni bir müzik topluluğu oluşturuldu. Soluk her cumartesi saat 10:30 ve 13:00 saatleri arasında buluşarak, müzik yapmaya devam ediyor. Soluk grubunda çalmak, şarkı söylemek ya da sadece dinlemek isteyen herkesi cumartesi günleri Baraka'ya bekleriz.

Cuma günleri dost ve aktivistlerin katılarak, Baraka'nın idari, ekonomik ve politik doğrultusuna yön verdikleri toplantılar saat 19:00-21:30 arasında herkese açık olarak gerçekleştiriliyor.

Her cumartesi saat 8:00 ile 13:00 saatleri arasında açık olan lokalimizde tatlı sohbetler eşliğinde; günlük gazetelere göz atıp, kahve içeceğimiz, internetten ücretsiz olarak yararlanabileceğimiz, müzik dinleyip, kitap okuyabileceğimiz bir gün sizi bekliyor. Cumartesi günleri Baraka'da buluşalım.

Kitapseverleri, dost ve aktivistlerin katkılarıyla hazırlanmış, bünyesinde 3000'in üzerinde kitap barındıran kütüphanemize bekleriz. Kitapların listesine ve kütüphaneden yararlanma kurallarına www.baraka.cc adresinden ulaşabilirsiniz.

1000'in üzerinde belgesel, kurmaca, drama, komedi, aksiyon, kısa-metraj ve dünya çapındaki festivallerde ödül almış filmler bulunan Baraka VCD/DVD arşivinden üyelik sistemi ile yararlanabilirsiniz. ☒

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nde Sokaktaydık

Baraka Kültür Merkezi, Feminist-İz pankartıyla 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nde, Fema ve YKP'nin de katılımıyla, 16.30'da Pronto önünde toplanarak Dereboyu'nda bir yürüyüş gerçekleştirdi. Ülkemiz sınırları içerisinde ilk kez düzenlenen yürüyüşte kadınlar farklı kadınlık hallerini gösteren kostümler giyerek korteje renk kattı. Cinsiyet ayrımı gözetmeksizin herkesin katıldığı etkinlikte erkekler de "cinsiyetçilik erkeklikse bizler erkek değiliz" diyerek slogan attılar. Yürüyüşün ardından Başbakanlık Işıkları'nda okunan basın bildirisinde kadın hak ve talepleri dile getirilirken, 8 Mart'ın 100. yılına yaraşır bir etkinlik gerçekleştirilmiş oldu. ☒

Sol Anahtarı'ndan Klip Müjdesi

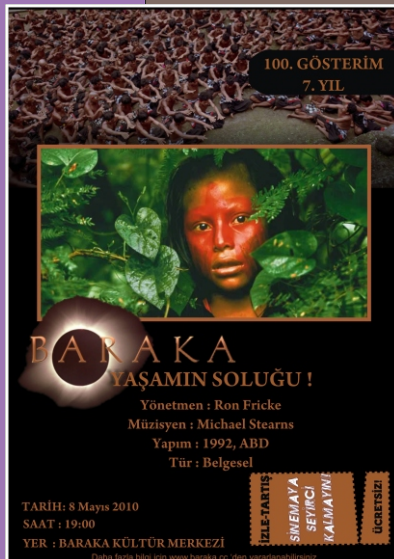
Baraka Müzik Topluluğu Sol Anahtarı, "Başka Bir Şarkı" isimli albümünün "Hasan Bulliler Destanı" ve "Sevdamız Var" şarkılarına klip çekti. Ülkemizdeki televizyonlarda yayınlanan "Hasan Bulliler Destanı" tamamen manevi açılardan destek veren, özverili kişilerin eseri olarak ortaya çıktı.

Ayrıca, Sol Anahtarı'nın ilk albümü olan "Başka Bir Şarkı" internet üzerinden ücretsiz olarak paylaşımına açıldı. Albümü indirmek için www.baraka.cc adresinden yararlanabilirsiniz. ☒

İzle-Tartış 100. Filmine Hazırlanıyor

İzle-Tartış etkinlikleri çerçevesinde ocak ayında "Grinch" filmi ile tüketim çılgınlığı irdelenirken, şubat ayında Dostoyevski'nin aynı adlı romanından yola çıkılarak sinemaya uyarlanan "Ecinniler" in daha sonra rekabete ve hatta erildi. Film öncesinde kısa bir tartışma etkinliği bir sonraki olarak, 7 yıl önce İzle-Tartış arlı tüm halkımız ücretsiz

Barış, Bağımsızlık Ve Sosyalizm Mücadelesinde Kıbrıslı Türk Solu

Hasan Yıkıcı
hasan_ykc@yahoo.com

*neye yarar
yollara düşmek
değiştirmek
değilse alınıyor?
Kemal Özer*

geleceğinin haberini verir, bu durum da günlerce devam ederdi. İşte yıllardır toplumsal ve bireysel olarak içerisinde bulunduğumuz insanlık durumunun tasviri tam da burada saklıdır. "Yarın" kelimesi 'umut endüstrisi' gibi işleyerek insanların geleceğe ve kendi varoluşlarına dair anlamlar ve değerler üretmesine vesile oldu ve olmaktadır. Özetle "yarın" kelimesiyle imlenen şey temel olarak insanların içinde

buldukları varoluş ve anlam üretme koşullarından koparak "iyiye", "değerliye", "anamlıya" ve "mükemmele" doğru yeni varoluş ve anlam üretme koşullarına erişme istencidir.* Fakat her kavram gibi "yarın" kavramı da toplumsal ve sınıfsal güç ilişkileri bağlamında düşünülmelidir. Çünkü bir yanda tam da insanların gündelik hayatlarından, birbirleri ile olan ilişkilerinden ve anlam arayışlarından üretilen "yarın" algısı dururken; öte tarafta iktidarın egemenliğinin devamını sağlamak ve insanların sürer durumun içselleştirmesinin koşullarını döşemek için kullanılan "yarın" eğretilmesi/söylemi durmaktadır. Biri kişilerin saf ve temiz duygularının, yaşam arzularının ve hayatı değiştirmeye dair olan dinamik düşlerinin ifadesi iken; öteki burjuvazinin hükmetme içgüdüünün, kişilerin düşlerine sahip olma ve onları belirleme gayesinin, egemenliğini ölümsüzleştirme saplantısının eseridir. Biri tamamen *yaşanılan* bir şeyken diğeri *yaşanıldığı sanılan* bir

şeydir. İlki "umut ilkesi" ile kendisini dışa vururken; ötekisi "sömürü ilkesiyle" belirir, insanların belleklerini, düşlerini ve arzularını sömüren, umut algılayışını meta haline dönüştüren bir ilke ile! Bundan dolayı insanların "yarın" algılayışları aslında hayati bir sorunun, onların varoluş probleminin kendisini gündeme getirir. Oluş halindeki bir "yarın" algılayış ile zaten olan ve paket olarak sunulan "yarın" algılayış arasındaki farkı anlamak insanların bugünü dönüştürme, dünyayı değiştirme ve geleceği yaratma mücadelesindeki belirleyici bir noktadır. Çünkü bizlerin "yarın" algısı aynı zamanda egemen düşünce kalıpları ve resmi ideoloji ile aramızdaki ilişkiyi de belirleyecektir.

Sol'un "yarın" algılayışı veya Godot'yu beklemek!

IV.

Kıbrıslı Türk solunun "yarın" algısının merkezinde adada gerçekleştirilecek bir çözüm ve barış istenci yer almaktadır. Adada ulusal sorunun varlığını sürdürmesinden dolayı da sol anlayış kendisini artık kanıksanmış olan belli başlı kalıplar içerisinde hapsetmiştir. Hal böyle olunca da kendisine ve hayatı değiştirmeye yönelik ne yeni bir teorik açılım geliştirmiştir ne de pratiğe dair yeni bir eylem ve örgütlenme tarzı yaratmıştır. Kendisini ne sınıfsal bir mevzilenme ne de sistem karşıtı bir odaklanma olarak tanımlayan hakim sol anlayış sahiplendiği veya sahiplenmiş gibi gösterdiği anlamları (ki temelinde de barış değeri yatar) kendine dışsal olan odakların ideolojik yelpazesıyla beslemiştir. Bugün solun algı kapılarını Avrupa merkezli liberal ideolojinin molozları tıkamaktadır. Sol 'barış' olgusunu liberalizme ait fikirsel kalıplarla tanımlaya geldi. Bu da yetmezmiş gibi kendi varoluş nedenini ve ereğini salt "barış" üzerinden inşa etmeye kalktı.

I. Beklemek bir şey yapmak mıdır, yoksa bunun ertelenmesi mi?

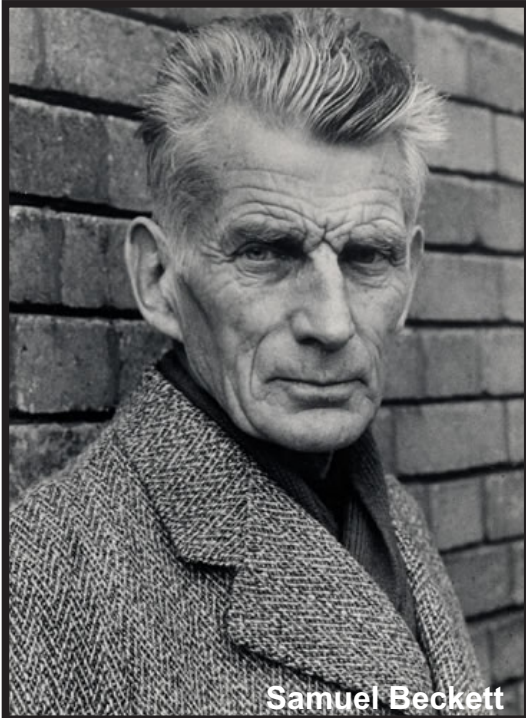
II. Samuel Beckett'in "Godot'yu Beklerken" isimli eserinde Estragon ve Vladimir'in arasında geçen dikkat çekici bir diyalog vardır:

Estragon: İnsan biliyorsa eğer
Vladimir: Sabretmekten yılmaz
Estragon: Ne beklemek gerektiğini biliyorsa
Vladimir: Endişeye mahal yoktur
Estragon: Sadece bekler
Vladimir: Artık alıştığımız gibi.

Oyunu okuyanlar veya izleyenler hatırlayacaktır. Godot'nun geliş süreci olarak ertelenir ki zaten oyun boyunca da gelmeyecektir. Fakat karakterlerimiz sürekli bir bekleyiş içerisinde. "Yarın" Godot'nun geleceği gündür fakat tüm yarınlardan yeni bir "yarın" türemektedir; "yarın" sonsuzca çoğalmaktadır. Karakterlerimiz için beklemek onların doğası haline gelir. Her yeni günde aralarında hemen hemen bir önceki gün yaptıkları sohbetler geçer, varoluşlarının temelini bekleyiş şekillendirir. Sonsuzca çoğalan "yarın"ı bekleyişleri onları anlamsızlaştırmaktadır. Bellekleri sanki yitirilmiştir, işlevsizdir. Her yeni gün sanki ilkin günmüş gibi beklerler, beklerler ve beklerler... Godot gelmez!

III.

Henüz liseye yeni başladığım zamanlarda babam bana sık sık "sizin zamanınıza kadar askerlik maskerlik kalmaz" derdi. Lise bitti, askerlik kalkmadı. Babama "bak askerlik hala kalkmadı" dediğim zaman bana "üniversiteyi bitirene kadar bu işi çözerler; barış da olur, askerlik de kalkar" diye cevap vermişti. Yakın zamanda üniversite de bitecek, henüz ne de askerlik (maskerlik) kalktı. Fakat babamın içinde bulunduğu durum bana o gün bu gündür hep "Godot'yu Beklerken" oyununu anımsatır.

Samuel Beckett

"Godot'yu Beklerken"de bir çocuk, Vladimir ve Estragon'un yanına hemen her gün gelerek onlara aslında varlığı bir muamma olan Godot'un "yarın"

Cevabını Arayan Bir Soru

Bu durumun iki doğal sonucu oldu: Biri sınıf temelli ve sistem karşıtı bağımsız-politik-ideolojik bir toplumsal kurtuluş mücadelesi hattı yaratma kapasitesi gösterememesidir. Ötekisi ise -ki aslında bu iki doğal sonuç birbirine sıkı sıkıya bağlıdır- geleceğe dair umutlarını ve beklentilerini hep ada üzerindeki egemen güç odaklarının beklenti ve çıkarlarıyla sınırlamasıdır. Varoluş anlamının üzerinde yükseldiği "barış" değeri bugüne dek ABD'nin, AB'nin ve TC ile Yunanistan'ın tahammül sınırlarını aşmamıştır! Hakim sol anlayış Ne ideolojik olarak ne de pratik olarak sömürgeci zihniyet ile dışı dış bir hesaplaşmaya girişme cesaretini gösterememiştir. Ne yazık ki kendisini "barış olsun" ile sınırlayan sol, sözde de olsa iktidar olma pahasına söz konusu egemen güç odaklarıyla iş ve söz birliğine girebilmiştir. İşte adadaki ulusal sorun ile sıkı sıkıya bağlı olan solun 'yarın' algısı böyle bir zeminde şekillenmektedir: 'Barış olup AB'ye girildiğinde bağımsızlık problemi çözülecek, insanların dertleri ve sıkıntıları büyük oranda aşılacaktır. Geri bir boyuttan ansızın üst ve ileri bir boyuta sıçrayış gerçekleştirilecektir!'

"Yarın" algısı aslen egemenlerin dayattığı ve şekillendirdiği değerler bütünü ile oluşmuştur. Kafa karışıklığına mahal vermemek için şunun altını çizmek gerek: İnsanların, kitlelerin "yarın" a dair bir tasarımları, düşleri vardır. Aksi taktirde halk topluca içe kapanarak kendi kendisini tüketmeye başladılar. Fakat burada vurgulamay

a çalıştığımız solun kitlelerle ilişkisi bağlamında söz konusu "yarın" algısını kendi öz potansiyelleri ve güçleri ile şekillendiremediği, inşa edemediğidir. Hal böyle olunca da ortaya sömürücünün tasarladığı, insanların belleklerini, düşlerini ve arzularını sömüren bir çeşit "meta-yarın" algısı zihinlere egemen oldu. Aynen Beckett'in oyununda olduğu gibi sık sık bir 'çocuk' çıkagelerek barışın geleceğinin, adanın birleşeceğinin haberini getirdi. Sadece haberini değil haberle birlikte umudunu ve hayalini de getirdi. Bir getirdi, iki getirdi, üç getirdi... Getirmesi beklendi. Her seferinde aynı kurguyla, "artık alıştığımız gibi" getirdi, getirdi, getirdi! Her geçen gün bir öncekinin aynısı olmasına rağmen sanki ilk kez oluyormuş gibi bir "yarın" oluşturuldu. Bellek işlevsizleştirildi. Eylem yabancılaştırıldı. Evet, beklemek ertelemektir!

V.

Kıbrıslı Türk solu "yarın"ı kendi öz örgütlülüğünün, çabasının ve üretiminin bir sonucu olarak sahiplenmedi. Bunu bir

başkasının sahipliğine ve egemenliğin e bıraktı. Bu aynı zamanda solun kendisinin de kontrol altına girmesi anlamına geliyordu. Çünkü bir devrim tahayyülü bile

tasarlayama mış sol, söz

konusu "yarın" hakkında söz söyleme olunca bunu ivedilikle sistemi incitmeden yapagelmiştir. Bu durum da onu yine ivedilikle bağımsız ve özgün bir güç, özne olmak konumundan dışarıya atmış; sadece sistemin ihtiyaç duyduğu denge durumunu yerine getirmek noktasında, sol retorik bir konumda var kılmıştır. Kendi oluş sürecini kendinden dışı/sisteme doğru/karşıt değil; dıştan/sistemden kendine doğru/karşıt olarak anlamlandırarak düşünsel olarak kendi ipini çekmiştir. Bundandır ki ölümden dışlanmış bir yaşamayan gibi kendi yarattığı boşlukta asılı salınmaktadır.

Yukarıda değindiğimiz gibi sol "devrim" tahayyülünü kendisinin dışına atarak kendisini de gerçeğin dışına atmış oldu. Bu durumun hiç de mütevazı olmayan bir boşluk yaratması kaçınılmazdı. Yıllardan beri ülkemizde varlığını yokluk olarak dayatan bu boşluk henüz doldurulamamıştır. Bundandır ki cumhurbaşkanlığı seçimi sürecinde solun hemen hemen tüm kesimleri Talat'a oy verilip-verilemeyeceğini tartışmaktadır. Fakat yukarıda çizmeye çalışılan çerçeve kapsamınca Talat'a umut beslemek, ona, onu önemseyerek oy vermek "bir şey yapmanın ertelenmesi", Godot'yu beklemekten vazgeçmemedir; yarının yine dünkü "yarın" olarak tekrarını yaşamak, verili sorulara mahkum kalmaktır!

VI.

Sol bugün boşluk içerisinde yalpalanarak hırpalanmaktadır. Bugüne kadar elinde tuttuğu tüm cevaplar tükenmiş, şimdi ise avuçlarındaki külün dağılmaması için çabalamaktadır. Fakat sol bağımsız ve anti-kapitalist/anti-emperyalist toplumsal bir kurtuluşu, toptan bir değişimi hedefleyen özne haline gelmek istiyorsa ilkin yapılacak iş verili soruların tümünü yıkıp geçerek, kendine ait, kendisinin ve toplumun alinyazısını değiştirebilecek sorular sormak ve cevaplarını kovalamaktır. Hatta şöyle bir şey de söylemeye cüret edebilirim: Sol ancak kendine dair sorulara kendine dair cevaplar verebildiği; kendisini bir soru kılıp cevabının izlerini takip edebildiği zaman toplumsal kurtuluşun ve değişimin umut var öznesi haline gelebilecektir. Aksi söz konusu olursa sürekli olarak kendi varoluşunu erteleyen; kendi kendisini ve dolayısıyla geleceği oluşturamayan, ne dönüştürebilen ne de dönüşebilen, ne yaşayabilen ne de ölebilen bir 'muamma özne' durumuna saplanıp kalacaktır. ☒

*İlk başta modernist ve ilerlemeci bir algılayışmış gibi göze çarpsa da burada söz konusu kesinlikle tarihin amacının mutlak olarak iyiye ve mükemmele doğru hareket ettiğini savlayan pozitivist bağlam değil; insanların (gündelik hayat zeminli) kendi ontolojik bağlamındaki anlam arayışı ve üretimi hakikatidir.

kütüp-ha!-ne?

ben okudum, pek hazettim

Mine Balman
mi_ne_mi_ne@yahoo.comDini, dili,
ırkı,
cinsiyeti, cinsel
yönelimi ve
cinsiyet
kimliğinden ötürü
dışlanan ve
ötekileştirilenlerin
yaşamları bana her

zaman ötekileştirenlerin yaşamından yakın gelmiştir. Yakın coğrafya Türkiye'de, hem de yakın geçmişte, Ermeni, Rum, Yahudi oldukları için insanlık dışı muamele görmüş canlı tanıkların anlattıkları hikayeler tüyler ürpertmektedir. Türkiye'de geçmiş bir tabu halinde görülüyor ve Varlık Vergisi, 6-7 Eylül olayları gibi yaşanan bir takım insanlık dışı olaylar yaşanmamış gibi davranılıyor. Sebepleri ne olursa olsun yaşanan bu olayları inkar etmek ve tabulaştırmak, geçmişle hesaplaşmanın önünde büyük bir engel yaratmaktadır.

Argasdi'ye Kıbrıs'taki etnik azınlıklar ile ilgili bir yazı yazmayı düşünürken hayatın akışı içerisinde bir gün Stella Aciman yeni yazacağı kitapla ilgili görüşmek için aradı. Stella Aciman'ı sadece bir yazar olarak biliyordum. Oysa o bir yazar olmanın ötesinde kitaplarının kahramanlarını hep azınlıklardan oluşturan bir yazar. İlk romanı "Bella"da eşcinsel kadınların, "Kırlangıçların Ömrü"nde 'borderline' kişiliğinden dolayı sınırlarda yaşayan azınlık bir kadının ve "bir masaldı geçen yıllar"da hem kadın azınlıkların hem de dini azınlıkların hikayesi var.

Tanıtacağım kitabı ile kendisinden sonra tanıştım. Stella'yı ilk gördüğüm an, müthiş bir elektriği olan güçlü bir kadın olduğunu düşünürken bana "bir masaldı geçen yıllar" isimli kitabını imzalayıp uzattı. İstanbullu Yahudi bir ailenin çocuğu olarak 1953 yılında doğan Stella, 2003 yılından beri Kıbrıs'ın kuzey yarısında yaşıyor ve "bir masaldı geçen yıllar"ı da Kıbrıs'ta yazmış. "Azınlıklar" ile ilgili sohbet etmek, okumak, film izlemek her zaman ilgimi çekmiştir. Ancak Türkiye'deki etnik/dini azınlıklar ile ilgili okuduklarımı düşününce aslında hep Rum ve Ermeni ağırlıklı kitaplar olduğunu farkettim. O yüzden Yahudilerin yaşadıklarını öğrenmek için heyecanla "bir masaldı geçen yıllar"a başladım.

Yoanna, kızı Brana ve torunu Ester... Türkiye'de yaşamış bir Yahudi aileden üç ayrı neslin kadınları. Fatma Hanım, Zehra ve Leman ise Anadolu'nun bir köyünden İstanbul'a göç etmiş Müslüman bir ailenin kadınları. Yaşam onları Beyoğlu'nun arka sokaklarında bir apartmanda bir araya getirdi; ve hepsi de din ,dil, ırk farkını gözetmeksizin, 6-7 Eylül olaylarının, Varlık Vergisi'nin yüreklerinde açtığı yaralara rağmen iyiyi, kötüyü paylaşarak bir ömrü içiçe yaşadılar.

Bu noktadan sonra Stella'nın yazdıklarına bakalım: Fatma Hanım kendi gibi dine bağlı olduğunu bildirdi Yoanna'nın. Apartman sakinlerinin Noel, Paskalya bayramlarını unutmadığı gibi onun da Ramazan, Kurban bayramlarını, kandillerini bilir, her bayram elinde Baylan Pastahanesi'nde aldığı çukulata, üzerinde şık, zarif kıyafetiyle Fatma Hanım'a inerdi Yoanna, çocukları ve annesiyle.... Paskalya bayramlarında ise Eleni'nin mahlep kokulu çörekleri apartman boşluğunu geçerek tüm dairelere sızar Fatma Hanım'ın burnundan içeri girerdi.

İkinci Paylaşım Savaşı sırasında Romanya'da yürürlüğe giren ırkçı yasalar sonrasında, Romanya Yahudileri sarı yıldız taşımak zorunda bırakıldılar. Romanya'dan yola çıkan ve Yahudileri taşıyan Strauma isimli gemi İstanbul'a kadar geldi, ancak

"bir masaldı geçen yıllar"

Boğazlar'da arızalandı. İçindekileri Türkiye'nin kabul etmemesinden dolayı hiç biri karaya çıkamadı. Geminin içindekiler hep bir karaya çıkma umudu ile Sarayburnu önünde 68 gün bekletiler. Ancak bir Rus torpilinin çarpması sonucu gemi battı ve yaklaşık 780 Yahudi can verdi. Struma Gemisi olayı resmi tarihte hiç anılmamaktadır.

"Ernesta'nın babasına ödeyemeyeceği kadar yüksek bir vergi koymuşlar" Brana'nın en yakın arkadaşı Ernesta'nın babası Elyo'nun Galatasaray'da iğne, iplik, düğme, astarlık kumaş, tela gibi malzemeler satan ufak bir manifaturacı dükkanı vardı. Elyo dükkanını; gününü vergi konan insanların peşinde koşturup malları ucuza kapatarak geçinen bir adama, değerinin çok altında bir fiyata satarak ödedi bu vergisini. Ancak; Elyo'nun abisi Hayim konulan vergiyi ödeyemedi. Pek çok azınlık ödeyemedikleri vergilerden dolayı Aşkale'ye sürüldüler.

Albert gecenin geç saatinde uyandırıldığında alacağı haberin kötü olacağını düşünmüştü. Telefonda Haydar vardı. "Müsü.. kimlerdir bilemiyoruz ama bir sürü insan ellerinde sopalar, taşlar, baltalar dükkanlara saldırıyor, camı çerçeveyi indiriyor, malları yağmalıyor. Etraf alev topu gibi yanıyor". Albert komşusu Aleko ile İrfaniye Çarşısı yolunda Aleko'nun şapkacı dükkanının vitrinini elindeki sopalarla yere indiren insanları gördüler. Aleko olduğu yere çakılmış gibiydi. Gözlerini dükkanına sabitlemiş, önce vitrinde sonra içeride raflarda özenle sıralanmış birbirlerinden şık, el emeği göz nuru dökerek diktiği şapkalarının sokağa atılışını, ayaklar altında ezilişini seyretmeye başlamıştı. Biraz sonra dükkanın içinde çıkan ateşin kızılılığı Aleko'nun gözbebeklerine yansımıştı. Yansıyan kızılılıkta Albert acıyı ve çaresizliği görmüştü.

Bukis apartmanında ise, Leman'ın girişimi ile güvenlik için Leman ile Şeref'in evinde toplanan gayrimüslim apartman sakinleri Şeref'in Beyoğlu'ndan getireceği haberleri bekliyorlardı. Şeref içeri girdiğinde "Leman.. Leman.. Çok korkunç, anlatılmaz şeyler oldu.. Ben nasıl bakacağım komşuların yüzüne Leman.. Nasıl?" diye çıkırdı. Madam Vangelyo'ya; "Madam hepinize karşı utançla doluyum, benim milletim bu değil. Beyoğlu'na düşen bomba aslında bizim yüreğimize düştü. Neden bunların olduğunu anlamış değilim ama sebep ne olursa olsun sizlerin bu durumu hak etmediğinize inanıyorum.

Milletim adına hepinizden özür dilerim"

Brana Türkiye'de gayrimüslim olarak yaşamının zorluklarını çocukluğundaki "Vatandaş Türkçe Konuş" kampanyalarıyla tanımişti. Kampanyalarda "madem ki Türkiye'de yaşıyorsunuz o zaman Türkçe konuşun" diyorlardı. Ardından babasının akrabalarının Türkiye'yi terk etmelerine sebep olan Trakya olayları, yirmi Kur'a ihtiyatlar olayı ve Varlık Vergisi gelmişti. "Vatandaş Türkçe Konuş" kampanyaları çocuk beyninde o kadar fazla yer etmişti ki oğlu doğduğunda kocasına "evde hep Türkçe konuşulacak" demişti. Aslında Brana farkında olmadan çocuklarını Türkleştirerek geleceklerini güven altına almaya çalışıyordu. Çocukluğundan itibaren yaşadığı duyduğu gayrimüslim karşıtı olayları hiçbir ortamda konuşulmadığı için bilinçaltına attığını sanıyordu, sindirildiklerinin farkında değildi.

Stella'nın deyimiyle; "Onlar yurt edindikleri ülkeye duydukları umudu hiç yitirmediler ve gayrimüslim olarak adlandırılırsalar da hep Müslüman dostlarıyla aynı sofrada yemeklerini yediler." Kitabın hayatta olan ve o günleri yaşayan iki Müslüman kadını ise o olayları hala utançla anlatıp ve Türkiye'nin özellikle 6-7 Eylül olaylarından sonra hızla değiştiğini, kötüye doğru gittiğini söylemektedirler.☒

EYLEME ÇAĞIRAN BİR OYUN: “ÖLÜ KENTİN NABZI”

Nazen Şansal
nazensansal@yahoo.com

Toplumcu gerçekçi sanat anlayışıyla onurlu bir otuz yıla imza atan Lefkoşa Belediye Tiyatrosu,

aydınların baskılar karşısında çoğu zaman ürkek ve içe dönük bir tavır sergilemesi gözönüne alındığında, oyunun, üzerinde önemle durulması ve ders çıkarılması gereken yönlerinden biri buydu diyebiliriz.

doğumuyla aynı anda edindiği başı dik tavrına uygun olarak, eyleme çağırın bir oyunla kutluyor otuzuncu yaşını. Oyunun yönetmeni Yaşar Ersoy, “Ölü Kentin Nabzı, demokrasiye, barışa, özgürlüğe ve ülkesinin maddi manevi tüm değerlerine sahip çıkan ve emperyalizme, günümüzdeki cilalanmış adıyla küresel neoliberalizme karşı duranların bir çıktığıdır” diyor. Biz de, bu çığlık paylaşılmalı, büyümeli, ölü kentlerin kalp atışları duvarların dışına taşmalıdır diye ekliyor ve oyuncusundan ışıkçısına, müzisyeninden dekorcusuna oyuna emeği geçen herkesi can-ı gönülden tebrik ediyoruz.

Bu yazı, Kıbrıs Türk tiyatro hareketinin üstadlarının imza koyduğu bir işi değerlendirme cüretini gösterirken, sanatsal/estetik beğeni ya da önerilerden ziyade devrimci dünya görüşüne sahip bir seyirci gözüyle bazı katkı ve eleştiriler içermektedir.

Oyun, oyuncularından önce başlıyor

Ölü Kentin Nabzı'nı izlemek üzere yerinizi almanızdan itibaren gözlemediğiniz dekor, gerek soğuk metal malzemenin kullanılmış olması gerekse kısaca benzer formuyla sizi içine çekmesi ile oyunun gerilimli atmosferine hazırlıyor seyirciyi. Oyunculardan önce, muhteşem bir müzik eşliğinde sahne alan Allende'nin coşkulu konuşması ve Pinochet darbesi görüntülerini içeren klip, ardından ise Demirciler Orkestrası'nın ritimleri, yıkıma uğramış bir ülkenin kalp atışlarını yüreğinizde duyumsamanıza yol açıyor. Böylece daha tek bir replik söylenmeden tüm salona nüfuz eden oyun, dinamik oyunculuk, dekorun işlevsel kullanımı ve nabzı hiç düşürmeyen ritimlerle enerjisi yükselerek devam ediyor. Oyun boyunca da gerek Demirciler Orkestrası gerekse keman performansı, adeta tirad atan bir oyuncu gibi seyirciyle konuşmaya devam ediyor.

Alberto'nun davası

Barış Refikoğlu'nun başarıyla hayat verdiği Alberto karakteri, akılcı, sözünü esirgemeyen ve örgütçü bir devrimci lider olarak sahnede sapasağlam duruyor. Ancak mücadele safalarına katılmamasına gerekçeler üreten Profesör'e yönelttiği haklı eleştirilerin nedeni olarak, babasını ve kardeşini darbeye kaybettiği gerekçesinin altının çizilmesine hiç gerek yoktu. Bizce, bu diyalog metinden çıkarılsa ya da Alberto, davasının kişisel olmadığını söylese daha doğru olurdu. Gerek Şili'de gerekse Türkiye ve dünyanın başka yerlerinde, faşist cuntalar döneminde pek çok devrimci, ailesini, yoldaşlarını kaybetmiş ancak kişisel bir intikamdan öte yurtseverlik duygularıyla ve ideolojik bir bilinçle yollarına devam etmişlerdir. Keza oyunda da Alberto'nun meseleyi kişiselleştirdiğine ya da duygusal tepki verdiği dair bir belirti yoktur.

Şiddetin her türüsüne karşı mı çıkılmalı?

Ramirez karakterinde ise oyuncunun yeteneklerini takdirle izlemekle beraber, yorumlanışta içerikli devrimci şiddet karşıtı mesajı katılmıyoruz. Bizce olumlanması (en azından karalanmaması) gereken bir karakter olan Ramirez, sürekli gerginlik yaratan tavrı, psikopatça bakışları ve Maria ile olan çatışmasındaki sapkın tutumu dolayısıyla haksızlığa uğradı. Böylelikle oyunda, Ramirez'in örgütü Devrimci Sol'un (MIR - Movimiento de la Izquierda Revolucionario), kuru bir şiddet yanlısı, silah düşkünü bir hareket olduğu izlenimi verildi. Oysa MIR, bazı fikir ayrılıklarına rağmen solda birliği bozmamak adına Allende hükümetini destekleyen, Allende'yi militanlarıyla bizzat koruyan ancak onu darbe tehlikesine karşı uyarın ve yakın bir tarihte geleceği belli olan ABD destekli darbe için hazırlık yapılmasını öneren bir örgüttü. Silahlanmamanın, savaşmamanın faşizme kapıları açmak olacağını söyleyen MIR, önderik kadrosunda bazı eksiklik ve hatalar barındırmakla birlikte tarih tarafından da haklı çıkarıldı.

Feminist yorum

Deniz Çakır ile Özgür Oktay, küçük burjuva aydın ailesi kadınlarının, yaşlı ve genç kuşağının duruşunu net bir şekilde ortaya koydular. Rozita karakterinde, hümanizm ve annelik üzerine inşa edilen ancak toplumsal meselelerde taraf olmaktan korkan bir yaşam biçimi, ne kadar sevgi dolu da olsa sonunda yalnızlığa ve mutsuzluğa mahkum oldu. Elvira ise annesinin hayata bakışından farklılaşmakla birlikte, devrim safalarına katılmayı seçtiğinde dahi, tıpkı annesi gibi, hayatının amacını nişanlısı ya da sevgilisi üzerinden ifade etmeye devam etti. Ancak erkek egemen sistem ruhumuza işlemiş olduğundan, her iki durum da seyirci tarafından pek olağan karşılandı, hiç sorgulanmadı. Belki bu iki kadın, özellikle Elvira, feminist bakış açısıyla eleştirel bir şekilde yorumlanarak seyirci biraz provoke edilebilirdi.

Yönetmen'in söylediği gibi “Çok derinlere inen oyunun özü hakkında söylenecek çok şey var.” Ama sonuç olarak Lefkoşa Belediye Tiyatrosu çok alkışlanası, çok düşünülmesi ve çok konuşulması bir oyunla seyircisini buluşturuyor ve faşizme karşı toplumsal mücadele için eyleme davet ediyor. Gerisi size kalmış...✉

Devrimciler de güler

Oyunculuklar genel olarak oldukça başarılı olmakla beraber, bir iki istisna dışında sahneye sürekli bir çatık kaş, gergin ifade ve sıkı yumruğun hakim olması biraz abartılı ve itici görünüyor. Böylesi bir aksiyonla söylenen cümleler de, sloganvari bir şekilde tonlanarak bir vakitten sonra tekdüzeleşiyor. Bilhassa Döndü Özata'nın canlandırdığı Maria karakteri ve her bir kelimesi anlam yüklü “Ama diyen yok” tiradı, bu sloganvari tarzın kurbanı oluyor. Çocuklarımızın Asu ablası, Josefina'nın sempatik yorumuyla oyuna renk katmasının yanı sıra işçi sınıfı kadınlarının masumane cehaletini ve çaresizliğini de gözler önüne seriyor. Maria ile Josefina arasındaki diyalogta ise daha farklı bir sahneleme şekli tercih edilerek, iki karakterin durumunun sergilenmesinin ötesinde, devrimcilerin halk ile yukarıdan ilişki kurmasına (“Sizin için yapıyoruz” gibi) ve halkın cehaletine öfke ile karşılık vermesine eleştirel bir yaklaşım getirilmesi bizce daha yerinde olurdu.

Ahlak ve aydın eleştirisi

Küçük burjuva aydını simgeleyen Osman Alkaş (Profesör) ve Erol Refikoğlu (Doktor), olgun oyunculukları ve söyledikleri her sözün alt metnini doldurarak hakkını vermeleri sayesinde, seyirciye küçük burjuva ahlakının açmazlarını sorgulama imkanı verdiler. Kıbrıslı Türk halkının küçük burjuva karakteri ve

Müzik, Kıbrıs ve Özel Sohbet

İsmail ÖZUÇAR
ismail_ozucar05@hotmail.com

kazanmış hâlidir. Yere, tarihe, kültüre ve kişisel zevklere bağımlı olarak düşünüldüğünde müzik teriminin tanımı önemli farklılıklar gösterebilmektedir. Bunun ötesinde, gittikçe daha fazla kitlenin erişim olanağı bulduğu farklı kültürlerle ait yerel müzikler de, müziğin genel tanımlamasını zorlaştırmaktadır. Müzik; hem bir sanat hem de bir bilimdir. Duygusal olarak algılanabildiği gibi akıl ile de kavranabilir. Bu özelliği ile bireyin ve toplumun duyuş ve biliş açısından durumunu belirlediği gibi, gelişim ve değişimini de sağlayan bir yapıdır. Sesin en güzel şekli müzik ile yapılıdır. Nasıl ki, resim, renklerin birleşmesinden ve şiir, kelimelerin kaynaşmasından oluşuyorsa; müzik de seslerin, duyuş ve düşüncelerimizi anlatmak üzere belli bir estetik kaygısıyla işlenmesinden oluşmaktadır. Müzik bireylerin, her yaşındaki eğitimsel sürecinde de önemli yer tutmakta, duyuşsal, bilişsel ve psikomotor becerilerini de geliştirmektedir. Doğumdan itibaren insanlar duyuş yeteneği kazanmakta ve çevrede var olan sesleri belleğine yerleştirmektedir.

Kıbrıs'ta Müzikte Önemli İlkler:

1. Beleviler:

Kıbrıslı Türklerin müzik arşivine ilk plâk, Ahmet Belevi tarafından kazandırıldı. Berliner'in (Gramafonun mucidi) Taş Plâk'ı yeryüzünde 68 yaşına girdiği günlerde, Ahmet Belevi önemli bir adım atarak 1963 yılında İstanbul'a gitmiş, ve o dönemin en ünlü plâk şirketlerinden olan Şençalar Plâk'a 78 devirli iki Taş Plak birden doldurmuştu.

2. Mehmetaliler:

Kıbrıslı Türklerin en eski ve en ünlü müzik topluluklarının başında, "Mehmetaliler" geliyordu. Mehmetaliler, 1930'lardan 1970'lere kadar, ünlü ve en çok aranan müzik grubu -ya da o günlerin deyişle çalgıcıları- unvanlarıyla Kıbrıs adasının genelinde gitmedikleri köy, müzik yapmadıkları düğün, kalmamıştı. Grup adını, Kemancıları Mehmet Ali'den alıyordu. Dönemleri içerisinde Kıbrıslı Türk ve Kıbrıslı Elen dinleyicileri tarafından o denli büyük bir ilgiyle aranılır ki, 1967-68 yıllarında Kıbrıslı Elenlere ait bir plâk stüdyosuna girerek (Ahmet Belevi'den sonra) Kıbrıs'ta ilk 45'lik plağı dolduran müzik grubu olurlar. Geçmişte de, günümüzde de düğünlerde çalınan, bilinen ve sevilen iki oyun havasının (Kıbrıs Çiftetellisi-Kozan Marşı) albümde yer almasıyla Kıbrıslı Türkler kadar Kıbrıslı Elenlerden de yoğun ilgi gördü. İlgili gören ilk plaklarından sonra ikinci plaklarında da Kıbrıs oyun havalarına yer verdiler. Bunlardan biri Dolama idi.

3. Gülferiler:

Müziğin En Genel Tanımı:

Müzik, en genel tanımı ile sesin biçim ve devinim

70'li yıllarda, yaptığı müzik çalışmaları ile dikkat çeken genç isimlerden biri de, Luricinalı Gülferi idi. Köyde ona Gülferi Usta derlerdi. Londra'ya, göçlerin çok yoğun yaşandığı o yıllarda yeni umutlarla yola çıkanlar arasında Gülferi de bulunuyordu. Gülferi, Londra'ya gittikten çok kısa bir süre sonra kendi müzik topluluğunu oluşturdu ve aynen

Güryeller

Ahmet Belevi Tiriosu

Gülferiler

Sıla 4

topluluğunu oluşturdu ve aynen Mehmetaliler gibi, o da ismini, kurduğu müzik topluluğuna vererek Gülferiler adıyla anılmaya ve sevmeye başlandı. Gülferiler'in ilk plağı, bilinen 33'lük ve 45'lik plaklarından biraz daha farklıydı. Onların plağı, o günlerde piyasaya yeni sürülen 33 buçukluk plaktı. Bu plaklarında Gülferiler, Türkiye Oyun Havaları'ndan örnekleri almışlar ve plaklarına da Düğün Gecesi adını vermişlerdi. 33 buçukluk plaktan sonra bir de 45'lik plâk doldurdular. 45'lik plaklarının A yüzünde Gelin Oyun Havası, B yüzünde de Sirta Oyun Havası yer aldı.

Belevilerden, Mehmetalilere, Gülferilere kadar yapılan müzikte kullanılan enstrümanlar genellikle; darbuka, keman ve cümbüşten oluşuyordu. Ses sistemine ihtiyaç duyulmuyordu.

4. Beatles Fırtınası:

İnsanların müziği dinleyebilme olanağı ve seçeneği arttıkça, dinledikleri ve yaptıkları müziğin tarzı ve enstrümanlar da değişti. 1960'larda tüm dünyaya sesini duyurmayı başaran Beatles grubu ilk defa Kıbrıs'ta da etkisini bu yıllardan sonra göstermeye başlamıştır. Böylece Beatles'la birlikte "çalgıcılar" terimi, yerini "müzişyenler" terimine; keman, darbuka ve cümbüşse, yerini gitar, bas ve davula bırakmıştır. Bundan etkilenecek ilk 45'lik plağı çıkaran ve 4 kardeşten oluşan grup Larnaka'dan çıkan Güryellerdi. Hemen ardından da Feveranlar, Kareler ve Rintlir isimli gruplar geldi. Şimdilerde hala müzik yapan ve son albümünü çıkaran Sıla 4 de, 4 tane 45'lik çıkararak bu gruba katıldı. Bundan önce çıkan albümlerde yapılan müzik her zaman grup işiydi ve kolektifti. Gruplara ismini her ne kadar grubu kuran kişi de verse, o isim o kişinin değil, grubun ismi oluyordu. (Örneğin; Gülferi Usta'nın kendi grubuna Gülferiler adını vermesi). Ancak 1980'li yıllarda, tüm dünyada etkisini yeniden gösteren kapitalizmle birlikte yükselen bireysellik anlayışı artık Kıbrıs'taki müzikte de etkisini göstermişti. Bunlardan biri de grubuyla değil kendi adıyla son 45'lik plağı çıkaran "Güzel Günler Hangi Dağın Ardındadır" şarkısıyla da bilinen Acar Akalındı.

5. İlk Kompakdisk Grup Net'ten:

Klasik plâklara alternatif olarak mükemmel bir teknolojiyle üretilen KompakDisk'i ise Kıbrıs'ta ilk kez, Grup NET hazırladı.

6. İlk Devrimci - Protest Müzik Albümü:

Son günlerde çıkarmış oldukları albümde, müziğe devrimci bir anlayış katan Sol Anahtar Müzik Topluluğu, bireysellikten uzak, kolektif çalışma ruhunu korumuş ve bilinen Kıbrıs şarkılarına da farklı, devrimci bir yorum getirmiştir. ☒

Luricinalı Gülferi Usta'nın Öğrencisiyle Sohbet:

İsmail ÖZUÇAR
ismail_ozucar05@hotmail.com

"Bilginin olduğu yerde yaşantılar vardır"; biz de hazır bu bilgileri edinmişken

küçüklüğünde Gülferi Usta'dan keman dersi alan Luricinalı İsmail Gökşan (Kemaneci) ile sohbet edip hem Gülferi Ustayla paylaşımlarını dinledik hem de kendi yaşantılarını bizimle paylaşmasını istedik.

Esas mesleği terzilik olan, 63 yaşındaki Kemaneci, müzik yaşamına Luricina'da (asimile adı Akıncılar), babasının antika bir keman bulup kemani eve getirmesiyle başladı. Kemana ilgi duyduğunu gören babası Kemaneci'yi, Ermeni bir öğretmene derse yolladı ama 1963 olayları patlak verdiği zamana denk gelince Ermeni kaçmak zorunda kaldı. Kemaneci ise dersi Gülferi Usta'dan almaya başladı ve zamanla kendi de çalışarak keman çalmayı öğrendi. Öğrendikçe, Gülferi Usta kendi gidemediği düğünlere, eğlencelere Kemaneci'yi

gönderdi ve böylece Kemaneci kendi deyimiyle "bir hava kesmeye" -pratikte tecrübe edinmeye- başladı. Birkaç kalıp öğrendikten sonra gerisi kolay oldu

onun için çünkü çok iyi bir kulağı vardı. 1965'li yıllarda, köydeki diğer arkadaşlarıyla birlikte "Es Mubarek" adlı grubu kurdular. "Es Mubarek" terimi o dönemlerde "para at" yerine kullanılıyordu. Düğünlerde müzisyenlere -çalgıcılara- para verilmezdi. Kendileri önlerine sele tarzı şeyler açıp tıps beklerlerdi. Grup, adını buradan alıyor. Grupta Beleviler dönemindeki gibi enstrümanlar yine darbuka, keman ve cümbüştü.

Es Mubarek düğünlerde çalmak ve kazanç elde etmek için kurulan bir

gruptu. Bu yüzden düğünlerle ilgili çok ilginç hikayeleri var Kemaneci'nin. Örneğin; düğün cumartesi akşamları başlayıp pazar sabahının horozu ötmeden bitmezdi ve belli aralıklarda mola vererek çalgıcılar da bu saatlerde sürekli çalarlardı. Yine bu dönemlerde ses sistemi yoktu ve şarkılar unplak çalınıyordu. Sonraki yıllarda Luricina'dan ayrılarak Lysi'ye

(asimile adı Akdoğan) gelmek zorunda kalan Kemaneci Es Mubarek'ten ayrılıp yeni bir gruba katıldı; Tele Tempo. Bu dönem yazıda "Beatles Fırtınası" diye bahsettiğimiz dönemle denk düşüyor yani tahmin edeceğimiz gibi bu grupta davul, bass, gitar, klavye ve keman vardı. Ayrıca bu dönemde ilk kez ses sistemi olan bir grupta çalıyordu Kemaneci ve artık bu yeni dönemde onlar çalgıcı değil müzisyendiler.

Yıllarca müzik yaşamını, yaptığı yıpratıcı işçiliğin yanında devam

ettirmeye çalıştı. İlk zamanlarda terziydi demiştik ama gözleri yaşlandığı zaman bu işte hiçbir garantisi yoktu. Sonralarda

güneyde, usta yanında ırgatlık yaptı. Yine garantisi yoktu. Çünkü sendikası da yoktu. O müzik yapmaktan keyif alsada, müzik yapmayı her zaman yetiştirdiği çocuklarına bakabilme amaçlı kullanmak zorundaydı. Bu zorunluluk onun kulağını da geliştirdi. Duyduğu her melodiyi çalabiliyordu. Çünkü hem yetenekliydi hem de çalmak

zorundaydı. Son olarak yine Çile Beyarmudu (Pergama) grubuna eşlik etti kemanyıyla. 1990'lı yıllara gelindiğinde artık Mesarya'da kurulup Kemaneci'nin kemanyıyla eşlik etmediği grup kalmadı diyebiliriz. O dönemlerde Mesarya'da hala kolektif ruhunu kaybetmeyen Dostlar'a ve ar'a da (şimdiki adı Grup Trafik) eşlik etmişti kemanyıyla.

2000'li yıllara gelindiğinde ise hala müziği bırakmayan Kemaneci çağrıldıkça düğünlere gitmekte ama artık bunu yılların şişirdiği parmaklarını rahatlatmak ve dinlenmek için yapmaktadır. Hatta şimdilerde Lysi'ye uğrarsanız adını da, kemanının sesini de duymanız mümkün. ☒

FEMİNİST İZ

Bir Erkeğin Erkeklik Karşısı Yazısı

Erkeklerin toplumsal cinsiyet rollerindeki konumu hangi anlamların ve iktidar biçimlerinin ortaya çıkmasını sağlar? Toplumsal cinsiyet eşitliği bağlamında erkekleri ataerkil sistemin en çıplak ve doğrudan temsilcisi, gündelik hayattaki sürdürücüsü olarak itham mı etmeli, yoksa erkekleri de 'erkeklik' söylemi içerisinde pişen ataerkilliğin mağduru, kurbanı olarak mı görmeli? Daha doğrudan soracak olursak 'erkekler' ile 'erkekliği' veya 'erkeklik durumunu' bir ve tek mi tutacağız, yoksa arasına bir çizgi çekerek farklarının ayırımına mı varacağız?

'Erkek' kavramı doğrudan biyolojik bir kimliğe işaret etmektedir. Fakat 'erkeklik', 'erkek' kavramından farklı olarak toplumsal ve ideolojik bir kimliği, bir varoluş biçimini imlemektedir. Bu haliyle 'erkeklik', ataerkilliğin ve erkek egemen iktidar biçimlerinin toplumsal yaşamda üretilmesinin ve yenilenmesinin toplumsal ve pratik alt yapısını oluşturmaktadır. Fakat sadece bu şekilde bir açıklama 'erkeklik' kavramının anlaşılması bakımından yeterli değildir.

Kuşkusuz *—erkeklerin değil ama—* 'erkekliğin' en çıplak ve görünür kurbanları, mağdurları kadınlardır. Fakat öte yandan erkekler de 'erkeklik' söylemi ve kültürü içerisinde travmatik ve baskıcı pratiklerden geçerek 'erkeklik' olgusunun ezdiği, ezerek de kimliğini inşa ettirdiği mağduru durumundadır. Öyle ki 'erkeklik' durumunun erkekler için kadınlardan farklı olarak yarattığı trajik durum; 'erkekliğin' kadınları dışarıdan yıkıyor ve eziyor olmasına karşın erkekleri tam da kendi içlerinden yıkmasıdır. Tam da iktidar ilişkileri bağlamında düşünüldüğünde 'erkeklik' bir yandan kadınları kendine tabii kılarken öte yandan da erkekleri kendisini gerçekleştireceği bağlam boyunca zaptırap altına alarak ona zaten gidilmesi gereken yolu, aşılması gereken zorlukları, kazanılması gereken sınırları göstererek iktidar biçimini erkekler de dayatmaktadır.

Çocuklukta anneden koparak, babanın taklit edilmesiyle başlayan ('annesinin oğlu' değil de 'babasının oğlu' boşuna denilmemektedir!) 'erkeklik' veya 'erkek olma' süreci aslında hiç tamamlanamayan bir süreçtir.

'Erkeklik' güç, iktidar, cesaret, aktif olmak gibi anlam ve pratikleri barındırır. Erkekler için 'erkeklik' sünnet, cinsel yetkinlik, askerlik, evlilik gibi aşamalarla sıkı bir bağ içindedir. 'Erkeklik' açısından erkeklerin, güçsüz, dirayetsiz, pasif olmak gibi bir seçeneği yoktur. Onun toplu-

Kadınların ücretli işlerde daha çok çalışmaya başlamalarıyla birlikte erkeklerin daha çok ev işi yaptıkları ve kadınların paylarına düşen bakım ve ev işlerinin azaldığı ise düpedüz bir efsanedir! Ev içindeki cinsiyete dayalı işbölümünün direngiği gerçekten çarpıcıdır. (...) Kadınların daha çok istihdam edilmesi kendi başına karı-koca arasındaki işbölümünü değiştirmez.
Gülner Acar Savran (Kadının Emeğini Görünür Kılmak)

ıçı

ndeki görevi babasının oğlu, işinin ehli, ailesinin reisi, ordusunun yılmaz askeri, vatanının kahramanı olmaktır. Öyle ki 'erkeklik' anlamları ile çelişen 'zayıf', 'gözü yaşlı' veya 'duygusal' erkek profili dışlanarak, hor görülerek ötekileştirilebilir. Bu anlamda da 'erkeklik durumu' bir yandan kadınların ötekileştirildiği, üzerlerinde iktidar mekanizmalarının kurumsallaştırıldığı dışsal bir hegemonya; diğer taraftan da bir grup erkeğin bir başka grup erkek üzerinde uyguladığı içsel bir hegemonya olarak işlemektedir.

Toplumsal cinsiyet eşitliği kavramsallaştırması bizlere cinsiyet rollerinin ve durumlarının, biyolojik bir kimlik indirgemesiyle değil; sosyo-ekonomik ilişkilerden temellenen bir takım toplumsal ve kültürel ritüellerden, süreçlerden ve aşamalardan geçerek oluştuğunu ve hali hazırda da oluştuğunu gösterir. 'Erkekler' ve 'erkeklik' arasındaki ilişki de bu zeminde anlaşılmalıdır. Sadece kadınların değil, erkeklerin de 'erkekliği' sorgulaması (kadınlarla birlikte sorgulaması), 'erkeklik' varoluşu ile benliksel bir kopuş çabası

içerisine girmesi eşitlikçi, özgürlükçü ve adil bir toplumsal yapının imkanlarını daha da yakınlaştıracaktır. Toplumsal cinsiyet eşitliği mücadelesi cinslerin bir birlerine karşı verecekleri bir kavga değildir. Aksine söz konusu mücadelenin varlığı için tüm cinsiyet kimliklerinin omuz omuza toplumsal yapıya, sisteme karşı bir mücadele hattı örmeleri sadece kadının kurtuluşu için değil erkeklerin kurtuluşu için de olmazsa olmazdır.

Hammalıye Kurulu'nun Notu: Toplumsal cinsiyet eşitsizliğinin erkekleri de ezdiğinin bilincine varılmadan yürütülecek bir mücadele anlayışı; yazıda da vurgulandığı gibi eksik ve cinsleri birbirine karşı konumlandırarak yanlış noktalara varır. Bu yazıda konunun kapsamı nedeniyle sözü edilmeyen; erkeklerin bu baskıdan kurtuluşunun da kadınların/eşcinsellerin mücadelesinin eseri olacağı ve TCE mücadelesine katılacak olan erkeklerin sistem tarafından kendilerine dayatılan rolleri mücadele içinde yeniden üretmemeleri gerektiği noktaları, başka bir yazının konusudur. ☒

MEDYAYI İZ LİYORUZ AŞK CİNAYETİ DEĞİL ERKEK ŞİDDETİ

8 Mart'ta (ne hazine bir tesadüftür ki, kadınların isyanlarıyla tarihe kazınmış oldukları böylesi bir günde) Lefkoşa'da bir kadın vahşice öldürüldü. Sağcısından solcusuna, tarafsızından tarafsızına tüm gazeteler, bu olayı bir "aşk cinayeti" olarak niteledi. Yazılı basında, öldürülen kadının öldüren erkeğin eski sevgilisi olduğu, daha sonra ise bir başkası ile nişanlandığı ön plana çıkarıldı. Çok doğalmış gibi görülsün/gösterilsün bile aşk ile cinayet, sevgi ile öldürme kavramlarının yan yana kullanılması ne kadar da akıl dışı bir durum. Bu akıl almaz durumu yaratan ise erkek egemen sistemde, kadının erkeğin malı ya da namusu gibi görülmesi, erkek istemedikçe kadının ilişkiyi bitirme hakkının bulunmadığının düşünülmesi. Olayı, erkek şiddeti değil aşk cinayeti olarak açıklayan bu tarz

haberlerin alt metninde; "erkek, sevgilisi/sahibi olduğu kadını ister sever, ister döver ve hatta öldürebilir. Böyle bir cinayet de aşkla ya da kadının ihanetiyle

açıklanıp mazur görülebilir" mesajı yatıyor. Erkeğin, "kadını" üzerinde her türlü tahakkümü kurabileceği, kadının ise erkeğine karşı gelirse cezalandırılacağı algısı, toplumsal bilinçaltımıza yeniden hatırlatılıyor. Böylelikle hem kadına biçilen itaatkarlık rolü hem de erkeğe yakıştırılan maçoçluk kültürü ve "ya benimsin ya kara toprağın" düşüncesi, cinsiyetçi medya eliyle bir kez daha pekiştiriliyor.

Kadın, erkeğin sözünden çıkmaması gereken, çıkarsa da "aşkın" şiddetiyle cezalandırılacak bir köle olmadığı gibi, erkek de namusunu veya kişiliğini bir kadına sahip olmak üzerinden tariflememelidir. Bu fikrin yaygınlaşması ve "aşk cinayetlerinin" özendirilmemesi için, bu tarz haberlerde kullanılacak dile özel bir ihtimam gösterilmesi, cinsiyetçi bakış açısından uzak durulması şarttır. ☒

ÇAMUR TEMİZLEMENİN HİÇ DE KOLAY BİR ŞEY DEĞİL!

Bu sayımızda Omorfo'daki sel felaketinde evini su basan bir eğitim emekçisiyle, selde yaşadıkları üzerine söyledik. Pek çok selzede gibi Derya Kılıçoğlu da saatlerce mahsur kalmış ve sivil savunmadan yardım alamayıp komşularının traktörü ile kurtulabilmişti. Böyle bir felaketten sonra evindeki tüm eşyası çamura batan Derya Kılıçoğlu ve ailesi 42 gün boyunca annesinin evinde yaşamak zorunda kaldı.

*Kendinizi tanıtır mısınız?

İsmim Derya Kılıçoğlu, evliyim, iki çocuk annesiyim, edebiyat öğretmeniyim.

*Böyle bir dönemde bir kadın olarak nasıl zorluklarla karşılaştınız?

Bu selden sonra günlük yaptığımız işlerin aslında çok hafif olduğunu anladım. Bu çamuru temizlemek gerçekten çok zordu.

*Tüm bu ekstra işleri yaparken diğer günlük işleriniz de devam ediyor muydu?

Normal hali hazırda var olan yemek ve diğer işleri annemin evinde yapıyorduk, ardından aşşığıya kendi evimize inip diş fırçası sünger ve benzeri temizlik malzemeleri ile fayans araları dahil her köşeyi temizliyorduk. Biz temizlik yaparken küçük oğlumu da yanımda götürüp orda uyutuyordum, akşam olunca tekrar annemin evine dönüp ordaki akşam yemeği ve benzeri işlere devam ediyorduk.

*Peki eşiniz ev işlerinde size yardımcı oldu mu ?

Erkekler bildiğiniz gibi ev işlerinde çok fedakar değiller ama ben ev işleriyle uğraşırken eşim çocuklarımla ilgilendi.

* Felaketin sizde açmış olduğu yaraların sarılması anlamında maddi manevi ne tür yardımlar aldınız?

Devlet sadece kullanacağımız eşya yönünden

yardımcı oldu, parasal yönden bu güne kadar herhangi bir yardım almadık. Bize verdikleri eşyalar ise benim ihtiyacım olanlar değil başka eşyalardı. Kızılay ise bize yemek ve battaniye yardımı yaptı. Manevi olarak ise maalesef "devlet büyüklerimiz" iki elleri ceplerinde geçmiş olsuna geldiler.

* Kamu görevlilerinden sel felaketi için yardım harcı kesildi, felaket bölgesine yapılan yardımların şeffaf ve adil dağıtıldığına inanıyor musunuz ?

Hayır, kesinlikle inanmıyorum, çünkü gözlerimin önünde evinde hasar olmayan ama tanıdık olduğu için ağlayıp sızlayıp yardım alan insanlar oldu, ayrıca ertesi gün sabahleyin çamurları alıp dolabının kapağına ve koltuğuna süren kendi kendine senaryo yazıp oynayanlar da yardım aldılar.

*Devletin felaket mağdurları için kestiği bu harç felaket mağduru olan sizden de kesildi mi ?

Evet, ben bir sel felaketi mağduruym ve bu harç benden de kesiliyor, fakat maalesef bu kesilen harç bana kesinlikle geri dönmeyecek.

*Sizce bu felakette erkek olmak ile kadın olmak arasındaki fark nedir?

Erkek olmak kesinlikle çok daha kolay olurdu. Çünkü bir evi dışı kuş yapar ve bu evin düzenini kurmak da bana bakar. Erkek olsam ne olurdu; eşimin yaptığı gibi işten gelirdim yemeğimi yerdim, yıkanırđım eyvallah canım sen de işini rahat yap deyip giderdim, ama maalesef böyle bir alternatifim olmadığı için bu düzeni kurmak tamamen benim görevim. Sonuç itibarı ile söylemek istediğim bütün yük kadınların omuzlarında.

*Omuzlarındaki bu yükün psikolojik olarak etkileri neler oldu?

Tamamen moral bozukluğu içerisindeydim ve yapmam gereken işleri nasıl yetiştireceğimle ilgili telaşa kapıldım. Benim yaşamış olduğum moral bozukluğu çevremdekileri de olumsuz etkiledi. Şu an evimdeyim ama bu dönemi yaşarken psikolojim çok bozuldu. ☒

8 Mart'ın 100. Yılında Kadınlar Yürüyor Mücadele Büyüyor

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nde FEMA ve YKP'nin de desteğiyle 16.30'da Pronto önünde toplanarak Dereboyu'nda Feminist-İz yazarlarının başı çektiği bir yürüyüş düzenlendi. Yürüyüş boyunca "cinsel sınıfsal sömürüye son", "gece kulüpleri kapatılsın" gibi sloganlar atıldı. Ülkemiz sınırları içerisinde ilk kez düzenlenen yürüyüşte kadınların, farklı kimlik ve kadınlık durumlarını görünür kılmayı amaçlayan kostümler kullanması da eylemin ilginç bir yönü idi. Yürüyüşün ardından okunan basın bildirisinde kadın hak ve talepleri dile getirilirken; kadınların kamusal ve özel alanda ayrımcılığa uğraması, kadın bedeninin teşhir edilmesi, erkek egemen sistem, seks köleliği eleştirildi. 8 Mart'ın karanfil ve hediyeyle geçiştirilecek bir gün değil, bir mücadele günü olduğunun vurgusu yapılarak 100. yılın haklı mücadelesi bir kez daha dile getirildi. Etkinliğin ardından ODTÜ Kuzey Kıbrıs Kampüsü'ne Sosyalist Düşünce Topluluğu'nun davetlisi olarak katılan Feminist-İz yazarları; 8 Mart'ın tarihçesi, feminizmin ne olduğu, feminist mücadelenin tarihi, Kıbrıs'ın kuzeyinde var olan kadın dernekleriyle ilgili bilgi aktarımında bulundu. Etkinlik, Sosyalist Düşünce Topluluğu üyeleri ile kadınlar ve kadın sorunlarına dair güzel bir sohbetle sonlandırıldı. Baraka Kültür Merkezi ve Feminist-İz; bundan sonra her 8 Mart'ta, toplumsal cinsiyet eşitliğini benimsemiş herkesi sokaklara, alanlara inmeye davet etti. ☒

BİZCE

Feminizm ne değildir ?

Feminizm, erkek düşmanlığı veya kadının erkekten üstün olduğunu savunan bir ideoloji değildir. Bununla birlikte feministler; çirkin, evlenmemiş, soğuk, erkek düşmanı kadınlar değildirler.

Feminist nedir ?

Feminizm, toplumsal cinsiyet eşitsizliklerinden rahatsızlık duyan, eşitsizliklerin nedenlerine odaklanan ve eşitsizliklerin ortadan kalkması için mücadele etmeyi hedefleyen bir ideolojidir. Sosyoekonomik/kültürel süreçler sonucu ortaya çıkan toplumsal cinsiyet rollerinin yarattığı ayrımcılıklara karşı duran herkes kendisini feminist olarak nitelendirebilir. Feminizm, sınıf ve toplumsal cinsiyet eşitliği mücadelelerinin bir arada verilmesi gerektiğini öngörür. Çünkü feminizm her türlü hiyerarşik/hegemonik iktidar düzenine karşıdır ve böyle bir düzen yaratacak herhangi bir unsurla mücadele eder.

Sınıfsal farklılıklar ve ezen-ezilen çelişkisi ne kadar güçlüyse hiyerarşik/hegemonik ayırım o kadar fazla olur ve aynı cinsiyete sahip olup olmadığı fark etmeksizin insanlar birbiri üzerinde iktidar kurar duruma gelir; örneğin bir kadın patronun bir kadın işçiyi ezmesi vb. ☒

BUNLARI SÖYLE(T)MEYİN!

Ken Loach

Şifa Alçıcıoğlu
Sifa_alcicioglu@yahoo.com

4 Nisan 1949: NATO kuruldu.
4 Nisan 1968: ABD'li Martin Luther King öldürüldü.
10 Nisan 1919: Meksikalı devrimci Emiliano Zapata öldürüldü.
16 Nisan 1961: CIA Domuzlar Körfezi'nde Küba'ya saldırdı.
19 Nisan 1775: Amerikan Bağımsızlık Savaşı başladı.
21 Nisan 1967: Yunanistan'da Albaylar Cuntası gerçekleşti.
25 Nisan 1974: Portekiz'de Karanfil Devrimi gerçekleşti.
28 Nisan 1945: Partizanlar Mussolini'yi kurşuna dizdi.
30 Nisan 1975: Vietnam Savaşı sona erdi.
1 Mayıs 1889: II. Enternasyonal, 1 Mayıs'ın, işçilerin "uluslararası birlik, mücadele ve dayanışma günü" olmasını kararlaştırdı.
1 Mayıs 1977: "Kanlı 1 Mayıs" Türkiye, faşist saldırı sonucu 37 kişi öldürüldü.
4 Mayıs 1985: Dev-Yol'cu Fatsa Belediye Başkanı Fikri Sönmez, cezaevinde öldü.
6 Mayıs 1972: Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan idam edildi.
7 Mayıs 1954: Fransız sömürge kuvvetleri, General Nguyen Giap'ın Vietnamlı devrimcileri tarafından Dien Bien Phu'da yenilgiye uğratıldı.
9 Mayıs 1936: Benito Mussolini İtalya Faşist İmparatorluğu'nu ilan etti.
9 Mayıs 1974: Almanya'da, Kızıl Ordu Fraksiyonu liderlerinden Ulrike cezaevindeki hücrelerinde ölü "bulundu".
15 Mayıs: Dünya Vicdani Retçiler Günü
16 Mayıs 1966: Çin'de Kültür Devrimi başladı.
17 Mayıs: Dünya Sağlık Örgütü eşcinselliğin hastalık olmadığını ilan etti. Homofobiye Karşı Mücadele Günü.
17 Mayıs 1971: THKP-C 1 no'lu bildirisini yayınladı.
28 Mayıs 1913: Osmanlı'da ilk feminist örgüt sayılabilecek Teali-i Nisvan kuruldu
31 Mayıs 1971: Sinan Cemgil, Alparslan Özdoğan ve Kadir Manga Nurhak Dağı'nda katledildiler.
1 Haziran 1921: TKP kurucusu Şefik Hüsnü'nün Aydınlik gazetesi çıktı.
1 Haziran 1971: THKP-C'ye düzenlenen operasyonda Hüseyin Cevahir öldürüldü. Mahir Çayan ağır yaralı olarak yakalandı.
2 Haziran 1964: Filistin Kurtuluş Örgütü kuruldu.
3 Haziran 1963: Nazım Hikmet öldü.
5 Haziran 1883: Karl Marx öldü.
8 Haziran 1949: FBI tarafından hazırlanan bir raporla birlikte ABD'de komünist avı başlatıldı.
10 Haziran 1981: Sol görüşlü Veyse Güney idam edildi.
14 Haziran 1928: Ernesto Che Guevara doğdu.
15-16 Haziran 1970: Türkiye'de sendikalar kanununda değişiklik yapılmasını protesto eden işçiler İstanbul'u kilitledi. 5 kişi öldü 200'e yakın kişi yaralandı.
16 Haziran 1958: 1956 Macar ayaklanmasının lideri İmre Nagy idam edildi.
17 Haziran 1936: Yönetmen Ken Loach doğdu.
18 Haziran 1936: Rus yazar Maksim Gorki öldü.
19 Haziran 1979: Nikaragua'da Sandinista devrimi gerçekleşti.
20 Haziran 1933: Clara Zetkin öldü.
23 Haziran 1987: 12 Eylül'de kapatılan Halkevleri mahkeme kararıyla açıldı.
25 Haziran 1950: Kore Savaşı başladı.
28 Haziran 1914: 1. Paylaşım Savaşı başladı.
28 Haziran 1919: 1. Paylaşım Savaşı'na sona erdiren Versailles Anlaşması imzalandı.

6 haziranının 17'sinde İngiltere'de dünyaya gelen Kenneth Loach, Oxford'da hukuk okuduktan sonra tiyatro sanatıyla ilgilenmeye başladı ve gezici bir tiyatrodan oyunculuğa geçti. 1963'te BBC'ye geçerek TV yönetmenliğine başladı. Prodüksiyon Tony Garnett ile birlikte televizyon için belgesel-dramalar çeken Loach, "Cathy Come Home" (1966) ile üne kavuştu. Bu film, İngiltere'deki evsizlik sorununu gündeme getirdi ve hükümet "Cathy Come Home"un ardından sorunla ilgili harekete geçti. İlk uzun metrajlı filmi "Poor Cow" ve sonraki projesi "Kes" ile altmışlı yılların sonunda İngiltere'den yükselen önemli bir ses olduğunu kanıtladı. Bundan sonraki yirmi yıl boyunca, sanatçının filmleri dağıtım şirketlerinin yetersiz çabalarıyla sınırlı sayıda izleyiciye ulaşabildi. 1984 yılında, maden işçilerinin grevini anlattığı belgeseli, "The Gamekeeper" ve "Looks and Smiles" gibi önemli filmleri bu dönemde çekildi. Thatcherizm'in İngiltere'de iktidarda olduğu bu dönemde

konularını alt sınıflardan, yoksulların yaşamından alan sosyal içerikli filmler yapan Loach, madencilerin grevini anlatan A Question of Leadership isimli belgeseli ile Muhafazakar Parti'nin büyük tepkisini çekti. Loach, doksanlı yıllarda sinema dünyasına parlak bir dönüş yaptı. Filmleri çoğunlukla İngiltere'den çok kıta Avrupa'sında ve Amerika'da ilgi gördü; Hidden Agenda (Gizli Ajanda), "Riff-Raff", "Raining Stones" gibi filmlerinde, İngiliz işçi sınıfından bireylerin yaşantılarına gerçekçi, komik ve siyasi bir bakış getirdi. Nikaragua'daki Sandinist hareketi işleyen Carla's Song (Carla'nın şarkısı), İspanya iç savaşına katılmış bir İngiliz'in hikâyesi Land and Freedom (Toprak ve Özgürlük), Çaresizliğin umut ile harmanlandığı My Name is Joe (Benim Adım Joe), İngiltere'de demiryollarının özelleştirilmesinin demiryolu işçilerinin üzerindeki etkisini anlatan Navigators (Demiryolcular) gibi filmleri yönetti. İspanya İç Savaşı, işsizlik, mülteciler gibi konulardaki filmleriyle Ken Loach, Avrupa'daki önemli festivallerde ödüller kazandı. Ken Loach 2000'li yıllarda da birçok filme imza attı. ABD'de kaçak olarak çalışan

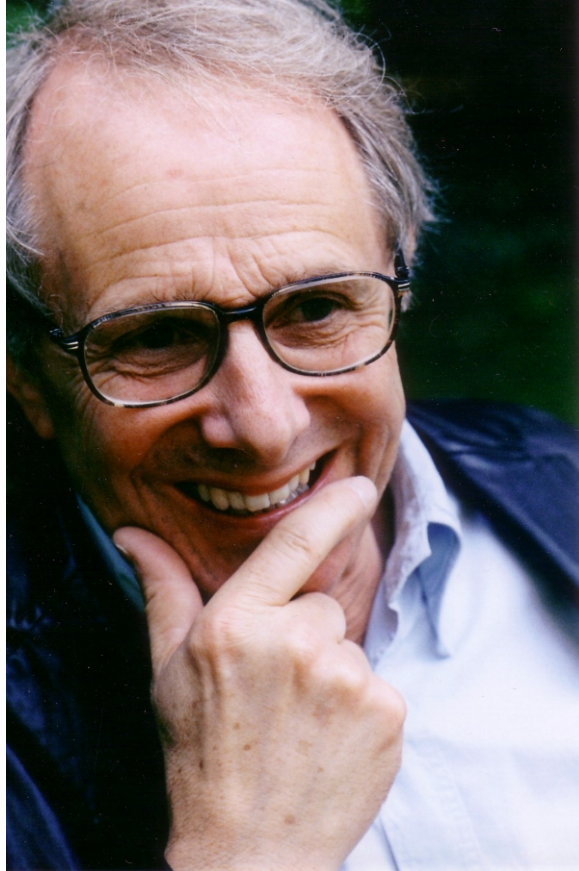
göçmen bir kadının mücadelesini anlatan "Bread and Roses", Glasgow'da, işsizliğin yarattığı aile içi şiddet ve uyuşturucuyla baş etmek zorunda kalan bir gencin çabalarını anlatan "Sweet Sixteen" ve sınıf atlamaya çalışan bir kadının yaşadığı çelişkileri ve 'özgür' olduğu söylenen bir dünyadaki eşitsizlikleri göstermesiyle "It's a Free World" filmlerini en çarpıcı yapıtları arasında sayabiliriz.

Filmlerinde, alışılmış olanın altında gizlenenleri gün yüzüne çıkaran Ken Loach, gerçek hayatında da bu

prensiplerinden ödün vermemiştir; 2009 temmuz ayında Avustralya'nın Melbourne şehrinde gerçekleşen film festivalinde, festivalin sponsorunun İsrail olduğunu öğrendiğinde, "Şiddet üreten devletin gölgesinde sanat yapılmaz. Sanat savaşa ve yok etmeye değil, barışa ve insanlığa hizmet eder. İsrail, Ortadoğu'daki politikalarını gözden geçirmeli" diyerek festivalde yarışan "Looking for Eric" filmi İsrail'i gerekçe göstererek geri çekmiştir.

Ken Loach filmleri'ni konu alan, bir de kitap yayınlanmıştır. Antony Hayward'ın yazdığı "Hangi Taraftasınız?" (Which Side are You on?) adlı kitap, Anthony Hayward'ın söyleşileri, gözlem ve değerlendirmeleriyle Ken Loach'un hayatını anlatıyor. Kitabın yazarı, yönetmenle uzun süre birlikte kalarak; kariyerine işçi sınıfı tiyatrosuyla başlayan; daha sonra görülmeyenlerin hikayelerini anlattığı belgesellerle devam eden Loach'un, televizyondaki başarısının ardından sinemaya geçişini ve uluslararası bir yönetmene dönüşen serüvenini anlatıyor. Bunu yaparken de İngiltere'nin ve dünyanın içinde bulunduğu durumu, Loach'un bu durum karşısındaki konumlanışını, ürünlerinin nasıl şekillendiğini de aktarıyor.

Ken Loach, 17 haziranda 74. yaşına basacak. Hayatı boyunca, Hollywood'un çekici çağrısına kapılmayan, sosyalist dünya görüşünden asla vazgeçmeyen, filmlerinde sıradan insanı ele alarak onun günlük yaşamını, yaşadığı sosyal ve maddi zorlukları tüm çıplaklığıyla ortaya koymayı temel ilke haline getiren Ken Loach'un 74. doğum gününü kutluyoruz. İyi ki doğdu Ken Loach!☑

Fazıl Önder Kimdir?

Besim Baysal
besimbaysal@gmail.com

Fazıl Önder, hem gazeteci hem de sendikal hareketin en önemli kadrolarından biriydi. 1926 yılında Küçük Kaymaklı'da doğdu. Yoksul bir aileden geldiği için ilkokuldan sonra öğrenimine devam edemedi. Küçük yaşlardan itibaren kardeşi Cemal'in yanında saraç dükkanına çırak olarak girdi. İşçiye öğrendikten sonra Ayalı Ahmet adlı bir kişi ile kendi dükkanını açtı. Aynı zamanda 1949'da Kıbrıslı Türk sendikalarına üye oldu. 1951 yılında Türk Eğitim Kulübü'nde (TEK) çalışmaya başladı ve orada yoğun kültürel ve sendikal çalışmalar yaptı. Ahmet Malyo, Derviş Ali Kavazoğlu, Mehmet Edisson ile siyasi, ekonomik ve ideolojik eğitim çalışmalarında bulundular. Moskova ile Sofya radyolarının Türkçe yayınlarını takip edip Türkiye yazılı basınına okumaya başladılar. TEK aracılığı ile geniş halk yığınları için sendikal kazanımların ve sosyalizmin propagandasını yapıyorlardı. 13 Mayıs 1955 tarihinde ilk sayısı yayınlanan "İnkilapçı" gazetesini çıkarmaya başladılar. Gazetenin genel müdürlüğü görevini Fazıl Önder yapıyordu.

Ahmet Sadi ve Derviş Ali Kavazoğlu da aynı gazetede yazılar yazıyordu. İnkilapçı 15 sayı sonra İngiliz sömürgeciler için tehlikeli sayılıp kapatıldı. İşbirlikçi şövenistler bu karara katkı koyup sahiplenmişlerdi.

Pedagoji Akademisi ile Tarım Okulu'nun açılması mücadelesine öncülük etti. Fazıl Önder, 1 Mayıs 1958'de organize edilen iki toplumlu büyük 1 Mayıs yürüyüşü sonrası 24 Mayıs 1958'de işbirlikçi faşist TMT örgütü tarafından kendi dükkanı önünde öldürüldü. Cenazesine katılım engellendi. Küçük Kaymaklı Mezarlığı'na defnedilse de mezar yeri bilinmemektedir. (www.fazilonder.org)

Fazıl Önder'in ölümünü ve ailesinin günümüze kadar gelen acılarını torunu Fazıl Zeytinioğlu ile konuştuk:

"Dedem ve arkadaşları mücadelenin en önündeydiler, arkalarında destekçi çoktu belki ama tehditler ve vurulmadan sonra arkalarında kimseyi bulamadılar.

Kamil amca (Kamil Tuncel) ile konuştuyusanız bilirsiniz ölüm tehlikesi uzun süre devam etti. AKEL yardımcı olmaya çalışmış ve sizi de yurtdışına çıkararak Londra'ya yollayalım demiş, bizimkilere de iki üç kez teklif etmişler ancak bizimkiler dinlemedi.

Anneannem senelerce bize bu olayı anlatmadı. Biz 12-13 yaşına kadar hiçbir şey bilmedik. Dedemize ne oldu diye sorduğumuzda her zaman sadece, öldü diyerek, geçiştirmeye çalıştı.

Anneannemin üzerine gittiğimizde dedemle

ilgili her zaman ağlar ve kaçardı. Odasına giderdi, kapanırdı ve ağlardı. Böyle bir ortamda biz de soramadık ve öğrenemedik. Sonradan işte; başka insanlardan ailemizden, akrabalarımızdan öğrendik dedemiz böyle böyle oldu şeklinde. Öğrendikten sonra etraftan; ağlasa da anneannem üzerinde baskı oluşturmaya başladım. Ancak yine de doğru dürüst anlatmadı biz başkalarından öğrendik birçok şeyi. Aslında benim anladığım kadarıyla anneannem birazcık da kırgındı dedeme. Dedemi sürekli uyarımış; artık çocuğun oldu tehditler almaya başladık artık vazgeç bu işlerden dermiş. Akrabalarından da uyarılar varmış ama dedem inatçı bir adamdı ve düşüncelerinden de hiç taviz vermediği zaten anlaşılır, ölüm olsa bile son ana kadar hiç düşüncelerini ezdirmemi. Anneannem birazcık kırgındı dedeme ve bilmiyorum tabii sonradan

gizli bir şekilde mezarını öğrenip ziyaret etti mi ama cenazesine katılamamış. Cenaze zaten çok zor koşullarda gömülmüş. Gömülmesine izin verilmediydi hatta anlatılanlara göre taşlamışlar cenazeyi. Bu yüzden dedemin amcası küçük kızını tabutun kenarına oturtmuş ve kalabalığa cenazenin köpek olmadığını insan olduğunu söyleyerek Dr. Küçük'ten izin kağıdı alıp cenazeyi gömdürmüştü. Cenazeye bir imam ve iki kişiden başka kimsenin katılmasına izin verilmemiştir. Anneannem de inatçı ve güçlü biriydi. 55 yaşından sonra kafaya koydu ehliyet aldı bir de araba aldı sonra. Zaman

zaman arabayı alıp giderdi, bize de söylemezdi nereye gittiğini. Biz çok sonra öğrendik Kaymaklı mezarlığında olduğunu dedemin. Anneannemin söylediğine göre de yerini bilmemiş mezarın, belki de doğruydu bilemem. Cenazeye katılmadığı için mezarın yerini bilemeyeceğini düşünürük ama anneannemin bir kardeşi var, dedem öldürüldüğünde 12-13 yaşlarında olduğunu biliyorum. Ne kadar hatırlar bilemem ama cenazenin arkasından gizli gizli gittiğini ve gömdükleri yeri gördüğünü söyledi sonra aldık onu götürdük çok alakasız bir yer gösterdi bize şu andaki mezarından ayrı. Onun gösterdiği yer ile mezarın bulunduğu yer arasında çok fark olduğu için şüpheye düştük ve mezarın yerini arıyoruz. Şu anda mezarı bulundu diye açıklandı ve yapıldı. 50 yıl sonra gazetelerde röportajlar yapılırca annemin amcasının oğlu ben mezarın yerini hatırlarım gelin size göstereyim dedi topladı basını da arkasına o şekilde aldı gitti, mezara da bir taş diktiler burasıdır dediler. 50 sene bize hiçbir şey söylemeyen adam mezar burasıdır diye dikildi. Annemi de arayarak mezar yerini bulduklarını tören yapılacağını gelip çiçek koymasını gerektiğini ifade etti. Annem 50 yıldır hiç bilgi vermemesinin garipliğini söyledi ve bu koşullarda da mezar yerini kabul etmeyeceğini bildirdi kendisine. Tüm bunlar üzerine başvurduk Kayıp Şahıslar Komitesi'ne. Listeye de girdi dedem. İli bekliyoruz komiteden ve kazılıp dedemin mezarının gerçek yerinin tespitini istiyoruz."

1 Nisan 1955: Faşist EOKA (Kıbrıs Savaşçıları Ulusal Örgütü) silahlı mücadeleye başladı.

3 Nisan 1992: BM Genel Sekreteri Gali, Fikirler Dizisini ortaya attı.

4 Nisan 1975: Daha sonra Dev-İş'e bağlanacak olan Emek-İş kuruldu.

11 Nisan 1965: Sendikacı yazar Derviş Ali Kavazoğlu, yoldaşı Kostas Mişaulis ile bir pusuda öldürüldü.

11 Nisan 1988: Kıbrıs Halk-Der kuruldu.

14 Nisan 1941: AKEL kuruldu.

21 Nisan 1971: Geçici Kıbrıs Türk Yönetimi, Kıbrıs Türk Yönetimi oldu.

22 Nisan 1962: Avukat Ayhan Hikmet ve Muzaffer Gürkan öldürüldü.

23 Nisan 2003: Sınır kapıları açıldı.

26 Nisan 1956: TEK üyesi 23 Türk tutuklandı. Aynı gün Lefkoşa'da sokağa çıkma yasağı ilan edildi ve İngiliz Sömürge İdaresi şehri dikenli tellerle ikiye böldü.

Mayıs 1988: "Seçenek Oluşturma Mücadelesinde Özgürlük" Bildirgesi yayınlandı.

1 Mayıs 1958: Kıbrıslı Türk ve Kıbrıslı Elen işçilerin son ortak 1 Mayıs'ı gerçekleştirdi.

1 Mayıs 1980: Halk-Der'in "Bağımsız Kıbrıs Bütün Halklar Kardeşler" sloganından rahatsız olan CTP revizyonizmi, 1 Mayıs alanına barikat kurdu.

5 Mayıs 1985: KKTC Anayasa oylaması yapıldı. Anayasa %70 oyla kabul edildi.

6 Mayıs 1990: TC Kurumlarının seçimlere müdahaleleri sonucu CTP ve TKP meclisi boykot etti.

17 Mayıs 1948: Kıbrıslı Türk ve Kıbrıslı Elen işçilerin CMC'de ortak olarak sürdürdükleri 125 günlük grev sona erdi.

19 Mayıs 1948: Kıbrıs Türk İşçi Birlikleri Kurumu'nun günlük yayını EMEKÇİ yayınlanmaya başladı. Sahibi Ahmet Sadi Erkut olan gazete milliyetçi çevrelerden büyük tepkiler aldı.

19 Mayıs 1979: Denктаş ve Kiprianu Doruk Anlaşması imzalandı.

22 Mayıs 1958: PEO Türk Şubesi Başkanı Ahmet Sadi ve eşine başarısız süikast girişimi gerçekleştirdi.

24 Mayıs 1958: İnkilapçı Gazetesi Yazı İşleri Müdürü Fazıl Önder faşistler tarafından öldürüldü.

29 Mayıs 1958: TEK yöneticisi Ahmet Yahya faşistler tarafından öldürüldü.

Haziran 1996: Bağımsız Gençlik Platformu tarafından çıkarılan ÇATI dergisinin ilk sayısı yayınlandı.

4 Haziran 1878: Kıbrıs İngilizlere kiralandı.

5 Haziran 1958: İnşaat İşçileri Sendikası Yönetim Kurulu üyesi Hasan Ali'ye faşistler tarafından süikast girişimi gerçekleştirildi.

7 Haziran 1958: Lefkoşa'daki Türk Haberler Merkezi binasına bombalı saldırı gerçekleşti. Denктаş, saldırının siyasi tansiyonu yükseltmek maksadıyla "milliyetçiler" tarafından yapıldığını 1984 yılında itiraf etti.

12 Haziran 1958: Gönyeli'de İngiliz provakasyonu: 9 Kıbrıslı Elen, Türkler tarafından öldürüldü.

16 Haziran 1958: İlk ayrı Türk Belediyesi Lefkoşa'da kuruldu. Yasal düzenleme sonradan İngiliz Sömürge İdaresi tarafından yapıldı.

17 Haziran 1954: AKEL Türk Bürosu kuruldu.

30 Haziran 1958: Leymosun'lu berber Ahmet İbrahim Elenlerle ilişkisini kesmediği için faşistler tarafından öldürüldü.

7 Haziran 1958: Lefkoşa'daki Türk Haberler Merkezi binasına bombalı saldırı gerçekleşti. Denктаş, saldırının siyasi tansiyonu yükseltmek maksadıyla "milliyetçiler" tarafından yapıldığını 1984 yılında itiraf etti.

12 Haziran 1958: Gönyeli'de İngiliz provakasyonu: 9 Kıbrıslı Elen, Türkler tarafından öldürüldü.

16 Haziran 1958: İlk ayrı Türk Belediyesi Lefkoşa'da kuruldu. Yasal düzenleme sonradan İngiliz Sömürge İdaresi tarafından yapıldı.

17 Haziran 1954: AKEL Türk Bürosu kuruldu.

30 Haziran 1958: Leymosun'lu berber Ahmet İbrahim Elenlerle ilişkisini kesmediği için faşistler tarafından öldürüldü.

EROL ÖZYİĞİT VE “HUY DEFTERİ”

Gamze Öznur
ggamze@hotmail.com

Şiir, insanın kendi iç ve dış gerçekleriyle uğraşması, bunlarla bir yerlere ulaşmaya

uçurum

uzun uzun uyudum kayanın gövdesinde uyandım. dünyayı seyretmek için yüzümü yıkadım. baktım bütün kuşlar havalanmış içimden

ötemde gürültüyle açan çiçeklere inandım. benim uyandığım yerden başlamış dünya dönmeye.

sabahtı. içimin çukuruna sakladım çiğliğimi. susmak için yağmurun durmasını bekledim istedim kuşlar da gelsin öyle olsun akşam.

ya da ulaşmamaya çalışması, bir kelime üzerinde günlerce düşünüp o kelimeyle adeta bütünleşmesi ya da savaşması... Şiirle uğraşan insanlar ilk başta kendileriyle uğraştıkları için, daha çok hüznü bir uğraştır bu ya da diğer bir deyişle acılardan yola çıkar gibidir şair...

Bence şiir bir olasılıklar zinciridir, sürüp giden. Her olasılık bir gerçekliktir de ve bir o kadar da düş... Şiir insanın en derin sesleri değil midir? Ki alfabenin ve bütün imla kurallarının çok ötesinde duran, sığdırmaya çalıştığımız sözcüklerden taşan... Yüzlerce mısra arasında kaybolmak, kendi içindeki sesi uzanıp tutmaktır şiir...

Şair Behçet Aysan anısına, Türk Tabipleri Birliği tarafından 1995 yılından bu yana verilen şiir ödülü, bu yıl Selami Karabulut ve Erol Özyiğit'e verildi. Aşağıda çok severek okuduğum ve tekrar tekrar okuma ihtiyacı hissettiğim Erol Özyiğit'in "Huy Defteri" şiir kitabından alınmış bazı şiirlerine yer vermek istiyorum. Herkese okumasını tavsiye ediyorum.☒

bijar'ın evi

yalnızlığını taşıyan ulak kavmindenim
dağların uçurumundan ördüm yalnızlığımı
dünyaya bu ilk gelişim
yarasını bekleyen kabuk kadar yorgunum

uzağa atılan bir taşın ahını gördüm
rüzgara merdiven dayayıp tanrıdan medetine
şahidim*)
sesimi kuyulara saklayan taşlara dedim ki:
sükutu bijar'ın evinde öğrenmeye geldim.
ağaçların uğultusuna uyanırken gönderildim
arkamdan su dökenim olmadı hiç

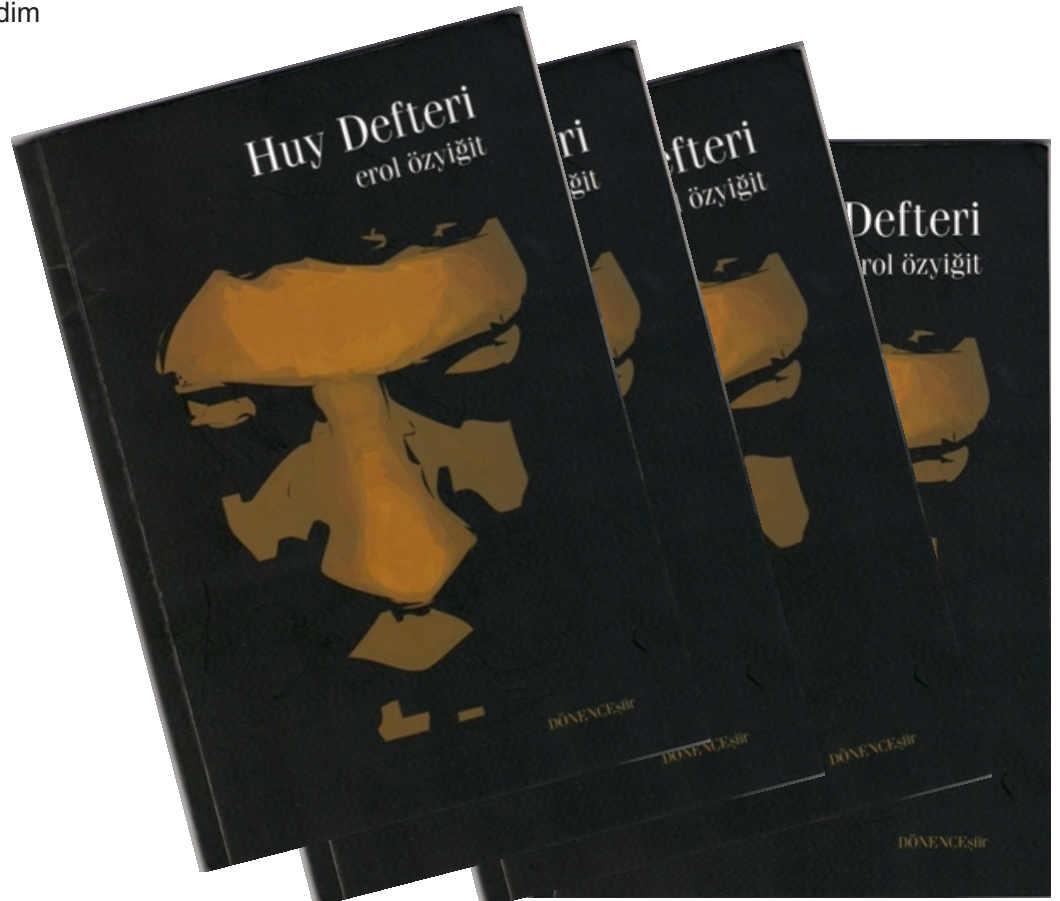
cep aynasının buğusuyla dokunduğum
dünya. sana bu ilk gelişim
yarasını bekleyen kabuk kadar
yorgunum
uykuyu bijar'ın evinde öğrenmeye geldim

*) azad ziya eren

5 nolu oda

özenle öldürüldüm. şüpheli! uyudum.
annemin kalbine kaldırıldığı tabutta
ah'ıma değen bir çivi gibi eğri kaldım.
doğrudur. üşümeye bırakıldığı oda;
üstüme aldığım hırkaya kem gözlerle
baktı. doğrudur. saklıydım kendimde.
anneme kalsa tozu alınan bir aynada
sır'ım kırbaçlanan kalbime yetecekti.
oysa; özenle öldürüldüğüm ve odaya
bırakıldığı o günden beri yetmedim
beni almaya gelen o şüpheli uykuya.

küs'üm. bakıyorum sus koridorundan
bir bir eksilen arkadaşlarıma ve bana

lyricus

Hazırlayan:
Hasan Yıkıcı

Bugün siyahtı her yer
Kan dolmuş askerin geçtiği yer
Barış değil kan getirmiş
Kalmış yer etmiş her bellekte
Ortaya da bir duvar çekmiş
Onu başarıp deldik geçtik ülkemin en uçsuz
ovalarına
Kocaman ülke yeterdi bana da her Kıbrıslıya
da
Birileri kucak açtı ille de anavatanlarına!
Bugün her yer siyahtı siyah
Ne hallere geldin
Ah Kıbrıs'ım ah!

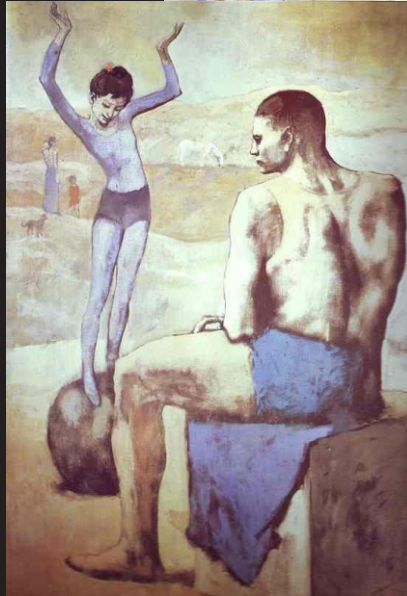
“BAĞIMSIZ KIBRIS BÜTÜN HALKLAR
KARDEŞTİR”

dedi HALK-DER

saflarıyla
İzleri kalmış hala bayramlarımızda
Yıllar sonra yanımda aynı pankartla
Slogan atıyor BARAKA
Burak Kurtcebe

O gün başka işin yokmuş ki,
Yetmiş iki millet çıkarmış komuşun ortaya,
bir sürü soy sop çıkarmış komuşun.
Bense, aşk soyuna bağlı doğmuşum sımsıkı.
Bu ayrılık gayrılık neden diye sormuş durmuşum,
Bu müslümanlık, bu gavurluk neden
Aşk içinde erimek varken?
Ömer Hayyam

Yerlerimiz, hep,
yeni yollarımızın başları;
yollarımız da, hep,
yeni yerlerimizin sonları ola...
Oruç Aruoba - Yürüme

Su yorumcuları'na

İl.
biz bir parça acemi bir su yorumcusuyuz
öteden beriden dayanıklılık taşıyoruz durmadan

ellerimiz bir türkü gibi öyle, kendiliğinden
uzun bir gündüzü fark edenlerin en sonuncusuyuz

ay batar, çünkü rüzgar bir menekşeye dönüşür, biliriz
bunu
çünkü mavi gözlü ve deli sekiz kardeşin onuncusuyuz

ah büyük tarla, ah büyük deniz, ah büyük çalgı, bil!
senin en son alacağın biçimin sabırlı yontucusuyuz

sezgilerimiz ve ellerimiz sonsuz bir alışkanlık gibi.
İleride
aşkın ve tüberkülozun ve uranyumun bulucusuyuz

karalarımız ve aklarımız bir duvarı yıkmaktır, anlatılır
biz, çilgın bir yürüyüşün en tetik yolcusuyuz

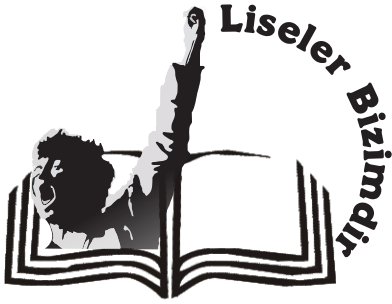
eririz tükeniriz, toplanır yaratırız. Bu bize aşktır
biz belki de en uzun yaşamalı bir su'yuz

Turgut Uyar

(Edip Harabi ve Ömer Hayyam şiirleri Ateizm temalı
Metis 2010 Ajandası'ndan alınmıştır)

Daha Allah ile cihan yok iken
Biz anı var edip ilan eyledik
Hakka hiç bir layık mekan yok iken
Hanemize aldık mihman eyledik

Kendisinin henüz ismi yok idi
İsmi şöyle dursun cismi yok idi
Hiçbir kıyafeti, resmi yok idi
Şekil verip tıpkı insan eyledik
Edip Harabi

Burak Kurtcebe
burak_roque_91@hotmail.com

Boykot Neden Tek Başına Çözüm Değil?

Kıbrıslı devrimciler için önümüzde duran bir seçim süreci vardır. 2010 yılı seçimlerle ve Kıbrıslı Türk solu içerisinde tartışmalarla başlamıştır. Ben bu yazıyı yazarken devrimcilerin önünde

iki seçenek var gibidir: 1.si secime gidip oy kullanmak, 2.si ise boykot yapmak. Bu yazıda daha çok boykot konusu üzerinde durulacaktır.

Boykot gerçekten çok ciddi bir iştir. Gerekli sayıda ve kararlılıkta insanın toplanması, boykota ikna edici bir biçim ve işlev kazandırır. Boykot özünde bir eylem biçimidir. İşte esas sorun da tam olarak burada başlamaktadır.

İnsanlara boykot çağırısı yaparken bir dayanağınız olmalıdır. Peki ülkemizde Boykot için gerekçeler yok mudur? Vardır! Hem de fazlasıyla. Hedef kitlemiz Kıbrıslı Türk halkıysa, seçimler iradesini yansıtmıyor; seçimlerde Türkiye ve emperyalist güçlerin etkisinde kalınıyor, yasadışı olarak artırılan vatandaşların kullanacakları oylarda neyi yansıtacaklarını bilmiyoruz. Oy satın almalar yok mudur? Bu sayılanlardan dolayı, zaten ülkemizde demokratik bir seçim havası olamayacağını söyleyerek boykotu düşünebilirsiniz.

Fakat eğer kendimizi devrimci bir mücadele ve pratiğin içerisinde görüyorsanız; şu anki boykot düşüncesi ile biz halka "seçime gitme evde otur" demiş oluruz. Bu uygulama ile biz seçim günü evde kal, piknik yap, ailenle zaman geçirmek demektir. Yani 'apolitik' şeyler önermiş oluyoruz. Oysa biz öğrenmiş ki mücadele ederek bir noktaya varılır. Olayların içerisinde teori ve pratikte olunur. Biz insanları işin içerisinde bu kadar katmaya çalışırken, apolitik şeylerin içerisinde tutmakla düşüncelerimizin ve yapmak istediklerimizin örtüşmeyeceği kanaatindeyim. Yani dünyanın her yerinde %100 demokratik ortamda mı yapıyor her şey? Bütün ülkelerde seçimlere müdahale olmuyor mu? (Yanlı emperyalist medya, dış güçler, vs etmenler)

Boykot yapılırken üzerinde düşünülmesi gereken bir konu da; boykotu yaparken o insanları olayın içerisinde bir eylemle ya da benzeri bir takım uygulamalarla tutmaktır. Aksi takdirde seçmenine "Boykot yap bekle" sonra yine "Boykot yap gitme" deyip en sonunda "Haydi mücadeleye" dediğinizde insanların bir şey yapmama olasılığı, apolitikleşme ve umursamama; "orda dur, bu kadar sene bir şey yapmadık bundan sonra da olmaz"

diyebilme şansları artmaktadır.

Boykotu ciddi bir şekilde düşünen tek parti YKP'dir. Diğer partiler de eğer bir boykot seçeneğini düşünüyorlarsa apolitik olgular üzerinden değil; eylem ve mücadele biçiminde halkı da politikadan soğutmadan böyle bir eylemi hayata geçirmelerinin daha doğru

olduğunu düşünüyorum.

Boykot bu biçimsel özellikleri taşımalı. Ama aslında boykot etsek de birileri zaten seçmek istediğini seçiyor. Gerçek bir devrimci aday etrafında seçimlere gidilememesi solun en büyük eksikliğidir. Hatta, daha da ileri gidip madem anti-demokratik veya seçimlerin bir anlam taşımadığı düşünülmekeyse boykot yapıp evde oturmak yerine, devrimci güçlerin bir aday etrafında aktif olarak çalışması böylece mümkün olduğu kadar daha fazla insana ulaşılması, düşüncelerimizi aktarmak ve onları mücadele içine katmakla bu seçim sürecinin daha yararlı geçeceği ortadadır. ☒

Geleceğimiz Kimlere Emanet

Her öğrencinin gözünden bakıldığında öğretmen bir modeldir. Öğretmenin hal ve davranışları, öğrenciye iyi bir örnek olmalıdır.

Bugün ise, okullarımızda bulunan bazı öğretmenlerimiz okuldaki hal ve davranışlarıyla, biz gençlere yani gelecek nesillere hiç de iyi bir örnek olmamaktadırlar. Sınıfa kahve, çay ve bisküvi ile gelerek öğrencilerin karşısında yiyip içiyor, bunun sebebini de "sabah birşey yemedim" diye açıklıyorlar. Fakat bunu bir öğrencinin yapması ya da denemesi mümkün değil. Aynı öğretmen, sınıfa gelip "akşam çocuğuma bakıyordum, uyuyamadım" deyip sınıfta ders saatinde uyuyabiliyor. Başka bir derste ise, öğrencilerinin gözü önünde aynasını çıkarıp makyaj yapıyor. Böyle davranan bir öğretmeni hangi öğrenci ne kadar ciddiye alır ve dinler? Bu gibi davranışları sergileyen insanların, öğretmenlik gibi bir mesleği bu şekilde küçültmesi, toplum adına da üzücü bir durumdur.

Diğer bir konu ise, okul içerisinde çoğu yere; "okul sınırları içerisinde, bütün ürünü içmek yasaktır" yazısı asan okul yönetimi, buna kendisini ve öğretmenleri katmıyor ki okulda sigara içebiliyorlar. Öğretmen sözcüğünün anlamı böylece değiştiriliyor; öğretmenlik sadece bir iş olarak görülüp, para kazanma aracı olarak kullanılıyor. Üzücü olanı ise, bu durumun gitgide yaygınlaşmasıdır. Aslında olması gereken öğretmenliği sevip gelecek nesillere emek vererek iyi bir şeyler öğretebilmek ve geleceğe iyi kuşaklar yetiştirebilmek olmalıdır. Bunun farkına varmak umarız çok geç olmak ki, biz bugünün gençlerini ve gelecek nesilleri toplumuna yararlı, bilinçli ve kültürlü birer birey olarak yetiştirirler. Bunun için uğraşan öğretmenlerimizin sayısının artık azalmaması, daha da fazlalaşması gerekmektedir. ☒

PARMAK İZİ ÖMER TATLISU

hyprost@gmail.com

MİZAH CİDDİ BİR İŞTİR!

Türkiye kimi destekliyor ?

Nerdesin be Ersin
kaç saattir seni
beklerik

Lastik patladı
be gardaş..

bakanlar kurulu toplantısı,
sel felaketinden dolayı son model botta yapıldı!

Sel gelir gümbür gümbür, cemal sen beni güldür!

Kapı gibi imar iznim var!

ŞİMDİ YÜZME ZAMANI!

Memeleketin
haline bak!

Sel felaketlerinden dolayı bakanlar araçlarını değiştiriyorlar!

KUR-AN KURSU ALANA
YÜZME KURSU BEDAYA

M.E.K.B

"Partizan"
007